

Absolwenci Wydziału Weterynaryjnego
Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu
Rocznik studiów 1952–1958

Złota Księga Roku

50-lecie ukończenia studiów i otrzymania dyplomów
(1958–2008)

Praca zbiorowa
pod redakcją Romana Bochdalka

Wrocław 2012

Autorzy:
dr Roman Bochdalek
dr Jerzy Nowacki
lek. wet. Mieczysław Pietrzak
lek. wet. Andrzej Szlichta
prof. dr hab. Jan Twardoń (przedmowa)

Redaktor merytoryczny
dr Roman Bochdalek

Opracowanie redakcyjne i korekta
Elżbieta Winiarska-Grabosz

Łamanie
Halina Sebzda

Projekt okładki
Paweł Wójcik

Książka dotowana przez Dolnośląską Izbę Lekarsko-Weterynaryjną we Wrocławiu

© Copyright by Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, Wrocław 2012

ISBN 978-83-7717-120-2

WYDAWNICTWO UNIWERSYTETU PRZYRODNICZEGO WE WROCŁAWIU

Redaktor Naczelny – prof. dr hab. inż. Andrzej Kotecki

ul. Sopocka 23, 50-344 Wrocław, tel. 71 328 12 77

e-mail: wyd@up.wroc.pl

Nakład 100 + 16 egz. Ark. wyd. 6,2 Ark. druk. 6,75
Druk i oprawa: EXPOL, P. Rybiński, J. Dąbek, Spółka Jawna
ul. Brzeska 4, 87-800 Włocławek

*Pamięci Profesorów i Asystentów byłej Akademii Medycyny
Weterynaryjnej we Lwowie – naszych Wykładowców i Nauczycieli
akademickich we Wrocławiu w latach 1952–1958
niniejszą Złotą Księgę Roku poświęcają*

Absolwenci Wydziału
Rocznik 1952–1958

Nasi Nauczyciele

Antoni
Bant

Kazimierz
Myczkowski

Franciszek
Wandokanty

Grzegorz
Załucki

Gustaw
Poluszyński

Tadeusz
Olbrycht

Mieczysław
Cena

Adam
Skurski

Bronisław
Gancarz

Władysław
Barnecki

Adam
Szwabowicz

Aleksander
Zakrzewski

Tadeusz
Konopiński

Tadeusz
Sobiech

Lesław
Ogielski

Matylda
Szczudłowska

Kazimierz
Szczudłowski

Alfred
Senze

PRZEDMOWA

Drodzy „Złoci” Absolwenci rocznika 1952–1958

Publikacja pt. *Złota Księga Absolwentów* jest dziełem o charakterze kronikarsko-wspomnieniowym studentów Waszego Rocznika, które prezentuje relacje bezpośrednich uczestników tamtych zdarzeń. Opracowanie to jest także okazją do uświadomienia Czytelnikom faktu upływu czasu, o czym świadczy coraz mniej liczne grono bezpośrednich świadków tamtych zdarzeń. Prezentowana publikacja przenosi Was do wspomnień sprzed 50 laty, kiedy z rąk ówczesnego Dziekana Wydziału Weterynaryjnego Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu, profesora Antoniego Banta, otrzymaliście dyplomy ukończenia studiów, a następnie rozpoczęliście swoją pracę zawodową w tzw. państwowej służbie weterynaryjnej, czyli w zupełnie odmiennych niż obecnie realiach. Jak wspominać swoje studenckie lata oraz jak potoczyły się Wasze kariery zawodowe i jak spełniliście się jako lekarze weterynarii, dowiemy się zapewne z Waszych wypowiedzi umieszczonych w niniejszej księdze.

Obecny Wydział Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu funkcjonuje w warunkach społeczno-politycznych całkowicie odmiennych od tych z lat 50. ubiegłego stulecia. Aktualnie jesteśmy Wydziałem liczącym się w europejskiej przestrzeni edukacji lekarzy weterynarii: prowadzimy nauczanie w języku angielskim i kształcimy studentów z innych europejskich krajów. W okresie kierowania Wydziałem przez kolejnych Dziekanów zmodernizowano infrastrukturę Wydziału, przystosowano do standardów europejskich programy nauczania i zmieniono proces rekrutacji kandydatów na studia. Znamiennym jest fakt, że diametralnie zmieniły się proporcje „płciowe”; obecnie Panie stanowią ok. 80% wszystkich studentów naszego Wydziału.

Autorom i inicjatorom publikacji gratuluję realizacji tego opracowania, które utrwała istotne fakty życia akademickiego i prezentuje wspomnienia o studentach i Profesorach Wydziału Weterynaryjnego Akademii Rolniczej we Wrocławiu w latach 1952–1958. Prezentowane dzieło zawsze będzie bardzo cennym źródłem wiedzy o tamtych ludziach i czasach, do którego sięgać będą autorzy chcący kontynuować tego rodzaju monografie.

Prof. dr hab. Jan Twardoń
Dziekan Wydziału
w latach 2008–2012

Prof. lek. wet., dr med., dr med. wet. *h.c.*, Zygmunt Markowski (1872–1951)
Organizator Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UiP we Wrocławiu
i pierwszy dziekan w latach 1945–1947

I WSTĘP

Szanowne Koleżanki, Szanowni Koledzy,

Rok 2008 jest dla nas, absolwentów Wydziału Weterynaryjnego WSR we Wrocławiu ważny, gdyż 50 lat temu w 1958 r. ukończyliśmy studia. A więc rok 2008 jest rokiem jubileuszu. Pora więc na pewnego rodzaju podsumowanie i wspomnienia. I właśnie z tej okazji w skromnej „Księdze pamiątkowej” pragniemy Koleżankom i Kolegom przybliżyć, a właściwie przypomnieć pewne fakty z okresu naszych studiów w latach 1952–1958. Chcemy bardzo krótko przedstawić historię Wydziału – przed naszym przybyciem do Wrocławia i po rozstaniu z Uczelnią, po dzień dzisiejszy.

Pragniemy wspomnieć naszych Nauczycieli akademickich – wykładowców i egzaminatorów, którzy zasługują na pamięć i wdzięczność za przekazaną nam wiedzę i reprezentowane przez nich wartości nadrzędne.

Przedstawiamy krótką charakterystykę naszego roku, podajemy osiągnięcia naukowe, zawodowe i w pracy organizacyjno-społecznej Koleżanek i Kolegów. Wszak z naszego rocznika wywodzą się pracownicy naukowo-dydaktyczni Wydziału, doktorzy nauk wet., pracownicy administracji weterynaryjnej – wojewódzcy i powiatowi lekarze wet., inspektorzy różnych szczebli, działacze szczebla centralnego i wojewódzkiego organizacji społeczno-zawodowych (Zrzeszenia Lekarzy i Techników Weterynarii, Izby Lekarsko-Weterynaryjnych – Krajowej i Okręgowych), Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych. Podajemy ich noty biograficzne. Mamy nadzieję, że zamieszczone wspomnienia z naszych studenckich lat pozwolą Wam przypomnieć sobie te choć trudne, ale piękne lata spędzone na Uczelni czy w akademiku. Na ile nam się to udało, osądźcie sami. Mieliśmy dobre chęci.

A oto garść informacji z historii „naszego” wrocławskiego Wydziału. Po zakończeniu II wojny światowej Ziemia Zachodnie wraz z Wrocławiem „wróciły do Macierzy”. Do zrujnowanego Wrocławia przybywają profesorowie wraz ze swoimi współpracownikami z Akademii Medycyny Weterynaryjnej we Lwowie. Pionierska grupa profesorów: Antoni Bant, Bronisław Janowski, Andrzej Klisiecki, Zygmunt Markowski, Gustaw Poluszyński, Kazimierz Szczudłowski i Aleksander Zakrzewski organizują od podstaw Wydział Medycyny Weterynaryjnej w ramach Uniwersytetu

i Politechniki. Pierwszym dziekanem Wydziału zostaje prof. Z. Markowski, a prodziekanem prof. G. Poluszyński.

Należy wspomnieć, iż do 1945 r. we Wrocławiu nie było Wydziału Weterynaryjnego, tak więc utworzony Wydział zapoczątkował szkolnictwo lekarsko-weterynaryjne kontynuujące „szkołę i tradycje lwowskie”. W 1951 r. zostaje utworzona Wyższa Szkoła Rolnicza z Wydziałem Weterynaryjnym. Właśnie na tej Uczelni w latach 1952–1958 studiowaliśmy. W tym okresie funkcję dziekana i prodziekana naszego Wydziału pełnili: w latach 1950–1952 prof. A. Zakrzewski (dziekan) i prof. K. Szczudłowski (prodziekan), w latach 1952–1953 prof. A. Bant (dziekan) i prof. K. Szczudłowski (prodziekan), a w latach 1953–1956 odpowiednio doc. Tadeusz Sobiech (dziekan), a prodziekanami byli doc. Lesław Ogielski i doc. Bronisław Gancarz i wreszcie w latach 1956–1958 dziekanem był prof. A. Bant, a prodziekanami doc. Władysław Lorenc i doc. Grzegorz Załucki.

W okresie naszych studiów funkcję rektora sprawowali kolejno: w latach 1951–1954 prof. Stanisław Tołpa, a prorektorem był prof. Alfred Senze, w latach 1954–1955 prof. A. Senze, w latach 1955–1959 prof. Aleksander Tychowski, a prorektorem był prof. G. Poluszyński.

Rok 1972 przyniósł zmianę nazwy naszej Uczelni na Akademię Rolniczą z Wydziałem Weterynaryjnym, który później przyjął nazwę Wydziału Medycyny Weterynaryjnej. Kolejna zmiana nazwy Uczelni nastąpiła w 2006 r. na Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu mający w swoim składzie Wydział Medycyny Weterynaryjnej. Tak w dużym skrócie przedstawia się zarys historii naszego Wydziału od powstania w 1945 r. jako kontynuatora Lwowskiej Akademii Medycyny Weterynaryjnej po dzień dzisiejszy.

My studiowaliśmy w innych czasach i w innych warunkach ustrojowych oraz ekonomicznych. Nie wstydzimy się tego, że dyplom otrzymaliśmy w Wyższej Szkole Rolniczej, bo poziom nauczania określali wspaniali nasi lwowscy profesorowie.

II

WYDZIAŁ MEDYCYNY WETERYNARYJNEJ UNIWERSYTETU PRZYRODNICZEGO WE WROCŁAWIU. (ZARYS HISTORII I WSPÓŁCZESNOŚCI)

Przed 1939 r., w niemieckim wówczas mieście Breslau, nigdy nie było ani uczelni, ani wydziału o profilu weterynaryjnym. Jedynie Uniwersytet Śląski w swojej strukturze posiadał Katedrę Weterynarii z Kliniką Zwierząt. Działał on w ramach Instytutu Rolniczego, który należał do Wydziału Filozoficznego, a od 1938 r. do Wydziału Nauk Przyrodniczych. Studia rolnicze, a w nich prowadzony przedmiot – weterynaria obejmował studentów agronomii.

Po zakończeniu II wojny światowej w 1945 r. uwieńczenie starań o utworzenie we Wrocławiu polskiej szkoły wyższej stanowił dekret ówczesnego rządu z 24 sierpnia 1945 r., który przekształcał niemieckie uczelnie wrocławskie w polskie państwowe szkoły akademickie – Uniwersytet i Politechnikę we Wrocławiu. Wśród utworzonych wówczas wydziałów znalazł się także Wydział Rolniczy z Oddziałem Ogrodnictwem oraz Wydział Medycyny Weterynaryjnej stanowiący kontynuację Lwowskiej Akademii Medycyny Weterynaryjnej (AMW). Jego powołanie było możliwe dzięki przybyciu do Wrocławia grupy pracowników lwowskiej AMW (profesorów, asystentów i laborantów). Zaangażowanie całej grupy, a przede wszystkim jej kierownika prof. Andrzeja Klisieckiego, na początku listopada 1945 r. doprowadziło do utworzenia Wydziału, ale zajęcia odbywać się zaczęły dopiero 21 listopada. W tym czasie Wydział Medycyny Weterynaryjnej był najliczniejszym kadrowo wśród fakultetów Uniwersytetu. Miał pełną obsadę profesorów tytularnych lub pełniących funkcje kierownicze zastępców profesora dla pozostałych jednostek naukowo-dydaktycznych. Podstawowy trzon Rady Wydziału tworzyli dawni profesorowie AMW we Lwowie: Antoni Bant, Bronisław Janowski, Andrzej Klisiecki, Zygmunt Markowski, Tadeusz Olbrycht, Gustaw Poluszyński, Kazimierz Szczudłowski i Aleksander Zakrzewski, a wokół nich zgromadziło się 29 pracowników naukowo-dydaktycznych. Pierwszym dziekanem wybrany został nestor polskiej weterynarii dr n. lek., lek. wet., dr *h.c.* prof. Zygmunt Markowski wieloletni profesor i rektor AMW we Lwowie, a prodziekanem prof. dr Gustaw Poluszyński.

Już w grudniu 1945 r. przeprowadzono na Wydziale pierwszą obronę pracy doktorskiej (Alfred Senze), a w 1946 r. zostało przeprowadzonych już 8 przewodów doktorskich i 2 rozprawy habilitacyjne. Pod koniec roku akad. 1945/1946 Wydział liczył 18 katedr, chociaż nie wszystkie miały pełną obsadę.

Wyższa Szkoła Rolnicza (WSR) we Wrocławiu utworzona została rozporządzeniem Rady Ministrów z 17 listopada 1951 r. Jej organizatorami byli profesorowie: Stanisław Tołpa, Alfred Senze i Bolesław Świętochowski. Uczelnia powstała z wydzielienia z Uniwersytetu i Politechniki we Wrocławiu:

- Wydziału Rolnictwa z Oddziałem Ogrodniczym i Oddziałem Melioracji Rolnych
- Wydziału Medycyny Weterynaryjnej oraz
- z utworzonego Wydziału Zootechnicznego

Pierwszym rektorem Uczelni został prof. dr hab. Stanisław Tołpa (Wydz. Rolniczy), a prorektorami: prof. dr hab. Bolesław Świętochowski (Wydz. Rolniczy) ds. nauki i prof. dr Alfred Senze (Wydz. Weterynaryjny) ds. młodzieży. Uroczystość otwarcia WSR we Wrocławiu miała miejsce 24 marca 1952 r. w auli Politechniki Wrocławskiej. Na uczelni utworzono 4 wydziały: Rolniczy, Weterynaryjny, Melioracji Wodnych i Zootechniczny. Wówczas usunięto z nazwy wydziału medycynę i w nowym ujęciu był to już tylko Wydział Weterynaryjny. Utraciliśmy także na zawsze związane z weterynarią katedry hodowlane wraz z żywieniem i zoohigieną.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 września 1972 r. zmieniał nazwę Wyższej Szkoły Rolniczej (WSR) na Akademię Rolniczą (AR) we Wrocławiu.

W październiku 1973 r. wprowadzona została na Uczelni jednolita struktura instytutowa. Powołano wówczas 24 instytuty. Na Wydziale Weterynaryjnym wprowadzono zamiast 13 katedr 4 instytuty, z zakładową substrukturą odpowiadającą prowadzonym na Wydziale dyscyplinom.

Były to następujące instytuty:

- Nauk Fizjologicznych
- Chorób Zakaźnych i Inwazyjnych
- Patologii i Terapii Zwierząt
- Higieny Produktów Zwierzęcych

Struktura ta przetrwała do 1982 r., kiedy to nastąpił ponowny powrót do katedr.

W 1989 r. Wydział Weterynaryjny AR we Wrocławiu przemianowany został na Wydział Medycyny Weterynaryjnej.

W 2001 r. Senat Uczelni zatwierdził zmiany strukturalne w obrębie wydziałów. Na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej od 2002 r. powstały następujące katedry:

- Anatomii i Histologii
- Biochemii, Farmakologii i Toksykologii
- Fizjologii Zwierząt
- Anatomii Patologicznej, Patofizjologii, Mikrobiologii i Weterynarii Sądowej
- Epizootiologii i Administracji Weterynaryjnej z Kliniką
- Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych i Pasożytniczych z Kliniką Chorób Koni, Psów i Kotów

- Katedra i Klinika Chirurgii
- Katedra i Klinika Rozrodu, Chorób Przeżuwaczy oraz Ochrony Zdrowia Zwierząt
- Katedra Higieny Żywności i Ochrony Zdrowia Konsumenta

W październiku 2006 r. Sejm RP w ustawie dokonuje zmiany nazwy Uczelni – na Uniwersytet Przyrodniczy (UP) we Wrocławiu.

We wrześniu 2009 r. doszło ponownie do restrukturyzacji Wydziału i obecnie składa się on z 9 następujących katedr:

- Katedra Biochemii, Farmakologii i Toksykologii z zakładem: Biochemii i Zakładem Farmakologii i Toksykologii
- Katedra Biostruktury i Fizjologii Zwierząt z zakładami: Fizjologii Zwierząt, Anatomii Zwierząt oraz Histologii i Embriologii
- Katedra Chorób Wewnętrznych z Kliniką Koni, Psów i Kotów i Zakładem Diagnostyki Klinicznej i Laboratoryjnej oraz Zakładem Parazytologii
- Katedra Epizootologii z Kliniką Ptaków i Zwierząt Egzotycznych i zakładami Chorób Zakaźnych Zwierząt i Administracji Weterynaryjnej oraz Zakładem Chorób Ptaków
- Katedra Higieny Żywności i Ochrony Zdrowia Konsumenta z zakładami: Higieny Surowców Zwierzęcych oraz Mikrobiologii Żywności i Higieny Przetwórstwa
- Katedra Immunologii, Patofizjologii i Prewencji Weterynaryjnej z zakładami: Immunologii i Prewencji Weterynaryjnej oraz Patofizjologii
- Katedra i Klinika Chirurgii
- Katedra Rozrodu z Kliniką Zwierząt Gospodarskich
- Katedra Patologii z zakładami: Patomorfologii i Weterynarii Sądowej oraz Zakładem Mikrobiologii
- Wiwarium Wydziałowe
- Pracownia Komputerowa

Wydział Medycyny Weterynaryjnej ma uprawnienia do nadawania stopnia doktora i doktora habilitowanego nauk weterynaryjnych. Na Wydziale prowadzone są 4-letnie studia doktoranckie oraz 4- lub 6-semesteralne podyplomowe studia specjalizacyjne dla lekarzy wet.

Obecnie (2010 r.) na Wydziale zatrudnionych jest 178 pracowników, w tym 107 nauczycieli akademickich, wśród których 35 osób to samodzielni pracownicy nauki, w tym 22 posiada tytuł profesora. W minionych 65 latach dyplom lekarza wet. otrzymało ponad 6800 absolwentów, wypromowanych zostało prawie 600 doktorów nauk weterynaryjnych i ponad 120 doktorów habilitowanych. Studia weterynaryjne trwają 11 semestrów. Wydział oferuje również pfeń tok studiów w języku angielskim dla obcokrajowców. Wydział jest uczestnikiem unijnego programu Erasmus/Socrates. Od roku akademickiego 2007/2008 wprowadzono na Wydziale przedmioty gatunkowe, takie jak choroby zwierząt gospodarskich (7 sem.), choroby koni (8 sem.), choroby psów i kotów (9 sem.). Na Wydziale aktywnie działa studenckie koło naukowe Medyków Weterynaryjnych, a ich członkowie tworzą przyszłą kadrę Wydziału. Tematyka badawcza realizowana na Wydziale przez zespoły naukowe obejmuje różne

kierunki badań. Wydział Medycyny Weterynaryjnej UP we Wrocławiu należy do Europejskiego Stowarzyszenia Oceny Jakości Kształcenia Wydziałów Medycyny Wet. (EAEVE), którego eksperci po raz pierwszy wizytowali Wydział w 1998 r., a w 2003 r. wydali mu pozytywną ocenę. W tym samym roku Wydział został pełnoprawnym członkiem Stowarzyszenia Wydziałów Weterynaryjnych Południowo-Wschodniej Europy (VETNEST), co umożliwiło wymianę międzynarodową studentów i pracowników naukowych. Wydział Medycyny Weterynaryjnej ubiega się aktualnie o ponowną akredytację Państwowej Komisji Akredytacyjnej, która w 2004 r. przyznała mu wyróżniającą ocenę jakości kształcenia na poziomie zawodowym i magisterskim. Wydział prowadzi działalność usługową, współpracuje z gospodarką, regionem, samorządem lekarsko-weterynaryjnym (Dolnośląską Izbą Lekarską Weterynaryjną), Państwową Inspekcją Weterynaryjną woj. dolnośląskiego oraz uczelniami zagranicznymi.

W 2010 r. Wydział Medycyny Weterynaryjnej UP we Wrocławiu obchodził 65-lecie swojej działalności naukowej i dydaktycznej. Początkowo w strukturach Uniwersytetu i Politechniki, a następnie Wyższej Szkoły Rolniczej, Akademii Rolniczej i obecnie Uniwersytetu Przyrodniczego Wydział Medycyny Weterynaryjnej od początku istnienia samodzielnej wrocławskiej uczelni rolniczej pozostawał jednym z jej 5 wydziałów. Wydział Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu jest uznanym i cenionym ośrodkiem badawczo-edukacyjnym. Jest spadkobiercą i kontynuatorem tradycji oraz dorobku kadry naukowo-dydaktycznej Lwowskiej Akademii Medycyny Weterynaryjnej, a od 65 lat częścią dolnośląskiego środowiska naukowego.

Władze Wydziału Medycyny Weterynaryjnej we Wrocławiu w latach 2008–2012 stanowiły:

Dziekan Wydziału: prof. dr hab. Jan Twardoń

Prodziekan ds. studenckich: dr hab. Krzysztof Kubiak, prof. nadzw. oraz

Prodziekan ds. współpracy z zagranicą: dr Robert Karczmarczyk.

Opracowano na podstawie:

1. Badura R., 2005. Wydział Medycyny Weterynaryjnej we Wrocławiu – jego powstanie i twórcy. *Med. Wet.*, V. 61, Nr 11, s. 1208.
2. Obmińska-Mrukowicz B., 2005. Wrocławski Wydział Medycyny Weterynaryjnej po 60 latach od powstania. *Med. Wet.* V. 61, Nr 11, s. 1203.
3. Sobota J., Szulc T., Tyszkiewicz J., 2001. *Dzieje Akademii Rolniczej we Wrocławiu.* Akademia Rolnicza, Wrocław.
4. Twardoń J., 2010. 65 lat Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. *Med. Wet.* V. 66, Nr 10, s. 653.
5. Twardoń J., Obmińska-Mrukowicz B., Aktualny stan Wydziału w Jubileuszowym Roku 2010. Wydział Medycyny Weterynaryjnej w latach 1945–2010. Praca zbiorowa. Wydawnictwo UP we Wrocławiu, s. 145.
6. Wyrost P., 2005. Sześćdziesiąt lat działalności Wydziału Medycyny Weterynaryjnej we Wrocławiu (1945–2005). *Med. Wet.* V. 61, Nr 11, s. 1214.

III
DYSCYPLINY NAUKOWE WYKŁADANE
NA STUDIACH WETERYNARYJNYCH
WE WROCŁAWIU W LATACH 1952–1958
I ICH WYKŁADOWCY (PROFESOROWIE, DOCENCI,
DOKTORZY, MAGISTROWIE, LEKARZE WET.)

1. Anatomia porównawcza zwierząt domowych – Antoni Bant, dr med., prof. zw.
2. Chemia – Marian Kocór, dr inż., doc.
3. Ewolucjonizm i darwinizm twórczy – Gustaw Poluszyński, dr fil., prof. zw.
4. Fizyka – Stanisław Przystański, mgr, zast. prof.
5. Zoologia – Eugeniusz Grabda, dr biol., zast. prof.
6. Podstawy marksizmu i leninizmu – Tadeusz Pawula, mgr ekon.
7. Studium wojskowe – Stanisław Tomanek, mjr
8. Botanika – Stanisław Tołpa, dr hab., prof. zw.
9. Histologia i embriologia – Władysław Lorenc, dr biol., doc.
10. Chemia fizjologiczna – Franciszek Wandokanty, dr med. wet., zast. prof.
11. Fizjologia zwierząt – Grzegorz Załucki, dr med. wet. doc.
12. Hodowla ogólna zwierząt – Tadeusz Olbrycht, dr med. wet. dr fil., prof. zw.
13. Anatomia topograficzna – Kazimierz Myczkowski, dr hab., doc.
14. Hodowla szczegółowa – Tadeusz Konopiński, dr n. rol., inż., prof. zw.
15. Mikrobiologia weterynaryjna – Adam Skurski, dr med. wet., doc.
16. Fizjopatologia – Władysław Barnecki, dr med. wet., zast. prof.
17. Żywienie zwierząt – Zygmunt Ruszczyc, dr n. rol., doc.
18. Parazytologia – Gustaw Poluszyński, dr fil., prof. zw.
19. Chirurgia i okulistyka – Kazimierz Szczudłowski, dr med. wet. hab., prof. zw.
20. Ekonomia polityczna – Jerzy Mahl, mgr ekon.
21. Choroby wewnętrzne zwierząt domowych – Bronisław Gancarz, dr med. wet., doc.
22. Anatomia patologiczna – Aleksander Zakrzewski, dr med. hab., lek. wet., prof. zw.
23. Epizootiologia – Tadeusz Sobiech, dr med. wet., doc.
24. Higiena produktów zwierzęcego pochodzenia – Lesław Ogielski, dr med. wet., doc.
25. Farmakologia – Adam Szwabowicz, dr med. wet., doc.
26. Organizacja socjalistycznych przedsiębiorstw rolnych – Marek Urban, mgr inż. rol.

27. Położnictwo – Alfred Senze, dr med. wet., prof. nadzw.
28. Ortopedia – Kazimierz Szczudłowski, dr med. wet. hab., prof. zw.
29. Weterynaria sądowa – Aleksander Zakrzewski, dr med. hab., lek. wet., prof. zw.
30. Organizacja służby weterynaryjnej i ustawodawstwo weterynaryjne – Marian Czerwiński, lek. wet., wojewódzki lekarz wet.
31. Zoohigiena – Mieczysław Cena, dr med. wet., doc.
32. Choroby drobiu – Kazimierz Marek, dr med. wet., doc.
33. Choroby ryb – Zbigniew Jara, dr med. wet., adiunkt
34. Choroby zwierząt futerkowych – Jan Zwierzchowski, dr med. wet., adiunkt
35. Język niemiecki – mgr Marta Ryziewicz
36. Język rosyjski – mgr Ż. Gryźlewicz, mgr G. Wrzosiński, mgr T. Kulikowska
37. Wychowanie fizyczne – S. Tomaszewski, Z. Wiech, Stasiak

IV MOJE WSPOMNIENIA Z OKRESU STUDIÓW

W sierpniu 1952 r. na Wydziale Weterynaryjnym WSR we Wrocławiu wywieszona została lista przyjętych studentów na I rok studiów. Nabór kandydatów odbył się w większości na podstawie wyników egzaminu wstępnego wcześniej przeprowadzonego, który miał formę pisemną (z biologii) i ustną (z chemii i nauki o Polsce i świecie współczesnym). Nie wszyscy kandydaci na studia zdawali jednak egzamin wstępny. Z egzaminu zwolnieni byli absolwenci dwuletnich uniwersyteckich studiów przygotowawczych (USP). Absolwenci ci mimo braku świadectwa dojrzałości byli kierowani na wybrane przez siebie kierunki studiów. Grupa ta liczyła ok. 20 osób. Egzaminu wstępnego nie musieli też zdawać „przodownicy nauki i pracy społecznej”. Dyplomy przodowników na wniosek Rad Pedagogicznych szkół wydawały Woj. Rady Narodowe. Ta grupa liczyła dokładnie 27 osób. Byli oni zwolnieni z nakazów pracy. Do egzaminu wstępnego przystąpili tylko absolwenci liceów ogólnokształcących, absolwenci liceów ogólnokształcących którzy realizowali program nauczania w trybie przyspieszonym, absolwenci czteroletnich techników zawodowych oraz absolwenci dwuletnich techników weterynaryjnych. W latach 50. absolwenci szkół zawodowych otrzymywali nakazy pracy. Dziesięć procent jednak zespołów klasowych było zwalnianych z nakazu pracy i mogło ubiegać się o przyjęcie na studia. Skład personalny naszego roku był mocno zróżnicowany, bo w dużym stopniu zależał od typu ukończonej szkoły średniej. Pośrednio duży wpływ na skład socjalny naszego rocznika wywarł panujący system polityczny w kraju. Pierwszy rok studiów rozpoczęła spora grupa studentów licząca ok. 180 osób. Zajęcia rozpoczęły się 1 września 1952 r. Uroczysta inauguracja odbyła się w Sali Związków Zawodowych przy ul. Mazowieckiej, a wykład inauguracyjny wygłosił prof. dr G. Poluszyński. Rocznik wykazywał znaczne zróżnicowanie wiekowe. Kilku kolegów było za młodych, aby uczęszczać na zajęcia ze Studium Wojskowego, nie mała też była grupa kolegów, która zbliżała się do trzydziestki. Pierwsze lata studiów przypadały na apogeum stalinizmu w Polsce.

W kontaktach z kolegami należało zachować dużą ostrożność. Za opowiadanie niewinnego kawału było się wzywaniem na rozmowy pouczające do KU PZPR lub ZMP. Z takich to powodów można było stracić stypendium, akademik, a nawet zostać wykreślonym z listy studentów. Na zjeździe z okazji 35-lecia ukończenia studiów, tj. we wrześniu 1993 r. kol. J. Polkowski poinformował obecnych na zjeździe o ko-

nieczności meldowania się co jakiś czas w Urzędzie Bezpieczeństwa części naszych kolegów. Dalszy pobyt tych kolegów na studiach zależał od dobrej woli ludzi wspomnianego wyżej aparatu. Po tej informacji zrozumieliśmy rezerwę, jaką wykazywała część kolegów w kontaktach koleżeńskich czy to podczas przerw między wykładami, na wykopkach i praktykach studenckich, a nawet w pokojach akademickich. Studiowaliśmy w czasach dość siermiężnych. Naszymi akademikami były ponemieckie bloki mieszkalne. Spaliśmy na piętrowych łózkach, sami podczas dyżurów paliliśmy w piecach kaflowych, sprzątaaliśmy kuchnię i łazienkę. To że większość koleżanek i kolegów mogła wówczas studiować, zawdzięczała otrzymanemu stypendium (210 zł). Większość miała problemy z zakupem skryptów, podręczników, odzieży i obuwia. W wyjątkowych przypadkach można było zwrócić się do dziekana o zapomogę.

Dla znacznej części naszego rocznika zostanie studentem oznaczało niekwestionowany awans społeczny. Z zapadłych wsi i małych miasteczek, niektórzy po raz pierwszy w życiu znaleźli się w dużym mieście i do tego akademickim. W minionym systemie politycznym branie czynnego udziału w tzw. czynach społecznych należało do obowiązku każdego obywatela. Nasilenie tego typu prac miało miejsce w pierwszych 3 latach studiów. Pierwszą dość poważną pracą było wnoszenie węgla z jezdniami i chodników do piwnic przez studentów, którzy zamieszkali w akademikach przy ul. Kotsisa. W październiku 1952 r. doszło do kilku szkoleń grupy „przodowników nauki i pracy społecznej” przez głównego ideologa Wydziału – asystenta p. Fertiga z zakresu ordynacji wyborczej do sejmu. Tę grupę studentów uznano za najbardziej świadomych i dojrzałych politycznie. Naszym zadaniem było odwiedzanie mieszkańców na wyznaczonych ulicach i mobilizowanie ich do wzięcia udziału w wyborach. Wręczaliśmy im kartki z adresem lokalu wyborczego. Mnie przypadł zaszczyt odwiedzenia p. doc. A. Szwabowicza.

W pierwszej połowie lat pięćdziesiątych większość pl. Grunwaldzkiego pokryta była jeszcze gruzami, na których wyrastały drzewka i chwasty. Nic w tym zdrożnego, że wielokrotnie porządkowaliśmy poszczególne fragmenty placu. Zasadziliśmy również topole wzdłuż głównej osi komunikacyjnej placu, które przetrwały ponad 50 lat i zostały wycięte dopiero pod zabudowę placu. Na pierwszym i drugim roku studiów w okresie jesiennym często wyjeżdżaliśmy w soboty, a nawet niedziele na wykopki ziemniaków i ich zbieranie w dolnośląskich PGR-ach. Te wyjazdy nazywane były przez nas jako „studenckie juwenalia”! Wśród przedmiotów wykładanych i obowiązkowych w programie nauczania znalazły się również takie jak: studium wojskowe, podstawy marksizmu i leninizmu oraz ekonomia polityczna. Studium wojskowe było namiastką odbywania czynnej służby wojskowej i wobec tego inne powinno być podejście do studentów ze strony oficerów prowadzących zajęcia. Chociaż część studentów lubiła maszerować ulicami Wrocławia i śpiewać wojskowe piosenki, to nie mogła znieść prymitywnego języka osób prowadzących zajęcia z niektórych dziedzin wojskowości. Od zajęć z „wojskowości” odrzucały również wyszmelcowane kombinezony i furażerki. Z braku czasu na wybranie odpowiedniego rozmiaru – wielu kolegów

mimo woli stało się kompanijnymi „ofermami”. Ukoronowaniem nieodpowiedniego traktowania studentów na obozie wojskowym (poligonie) w Ciborzu w 1956 r. była samobójcza śmierć kol. Jurka Wagnera podczas strzelania z pistoletu na strzelnicy. Ten smutny fakt poruszył trochę sumienia przełożonych, w wyniku czego podejście do studentów zmieniło się na lepsze. Studium Wojskowe przy WSR we Wrocławiu było tak ważną instytucją, iż na Uczelni mówiło się, że to Uczelnia jest przy Studium Wojskowym, a nie odwrotnie. Pewnym potwierdzeniem tego faktu była konieczność powtarzania roku przez kilku kolegów z III r. studiów cofniętych na II rok (nasz rocznik). Nawet wyjazd w tej sprawie do ówczesnego Ministra Obrony Narodowej nie poskutkował i repetować trzeba było. Zaskoczeniem dla wielu kolegów 9 kompanii studium (był nią nasz rocznik) było odkrycie w miesiącu październiku (gdy starsze lata rozpoczęły rok akademicki), że nasz dowódca kompanii i jego zastępca to nie zawodowi oficerowie, lecz studenci starszych lat studiów na Wydz. Weterynaryjnym. Niełatwo też było wytrzymać na wykładach, pogadankach i wspomnieniach kierownika Studium omawiającego w kółko walki na Wale Pomorskim.

Drugim przedmiotem, który zabrał nam bezproduktywnie sporo cennego czasu, były wykłady i ćwiczenia z podstaw marksizmu i leninizmu. Treści przedmiotu to kompilacja wiadomości o Polsce i świecie współczesnym, elementy materializmu historycznego i dialektycznego oraz streszczenia dzieła J. Stalina: *Historia Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (Bolszewików)*. Tyle samo pożytku wynieśliśmy z nauczania ekonomii politycznej na III r. studiów. Ekonomię socjalizmu obserwowaliśmy na co dzień. Możliwości intelektualne i propagandowe wykładowcy ekonomii politycznej poznaliśmy, gdy na sali nr 5 uzasadniał zebranych nauczycielom akademickim i studentom zalety wprowadzenia w 1953 r. podwyżki cen na wszystkie towary. To, że wszyscy zebrani mieli mocno pospuszczane głowy, wykładowcę nie deprymowało.

W pierwszej połowie 1955 r. minęła połowa okresu naszych studiów. Z tej okazji zorganizowane zostały tzw. połowinki, czyli ubaw studencki w jednym z lokali w mieście. Z końcem III r. studiów, ku naszej uciechu, skończyły się przedmioty ideologiczne. W okresie wakacji studenci po raz pierwszy zetknęli się z prawdziwą weterynarią, odbywając miesięczną praktykę w lecznicach dla zwierząt.

Praktyki wakacyjne po I r. studiów (tzw. rolna) i po II r. (tzw. hodowlana) nie miały ścisłego związku z weterynarią. Dla tych co pochodzili z miasta, umożliwiała ona zapoznanie się z produkcją rolną i hodowlaną. Z początkiem IV r. studiów rozpoczęła się realizacja przedmiotów klinicznych odzwierciedlających prawdziwą weterynarię.

Na wiosnę 1956 r. czekaliśmy z utęsknieniem na kolejne numery studenckiego czasopisma „Po prostu”. Ukazujące się w nim artykuły były coraz śmielsze, naprawdę chciało się je czytać. Zaczęliśmy mieć nadzieję na zbliżającą się odwilż polityczną. Po rozjechaniu się do domów na wakacje słuchaliśmy z nadzieją wiadomości o „Poznańskim Czerwcu”. Ci z nas, którzy odbywali szkolenie w Studium Wojskowym, udali się na poligon wojskowy do Ciborza. Po powrocie na Uczelnię staliśmy się stu-

dentami V r. i już przez ten sam fakt czuliśmy się pewniejsi i dojrzałsi. Życie polityczne w kraju jeszcze bardziej przyspieszało, zaczęliśmy brać w tym wszystkim czynny udział, uczęszczając na różne zebrania, swobodnie słuchając radia „Wolna Europa”. Nareszcie mogliśmy swobodnie rozmawiać między sobą. W ten sposób doczekaliśmy się „Polskiego Października” 1956 r. Szczególnym i bardzo wymownym znakiem zaangażowania się studentów w życie społeczeństwa w tamtych październikowych dniach była wielotysięczna manifestacja studentów wrocławskich uczelni. Młodzież zebrała się przed gmachem Politechniki Wrocławskiej, wysłuchała kilka bojowych przemówień i wyruszyła w kierunku Rynku, a następnie przeszła ulicą Świdnicką, Świerczewskiego i wróciła na plac Grunwaldzki. W czasie przemarszu śpiewano patriotyczne pieśni, spontanicznie powstały rymowane fraszki, jak np. „Więcej schabów – mniej Ochabów”. Przed gmachem poczty wznoszono okrzyki, aby zaprzestano zagłuszać zagraniczne radiostacje. Inna fraszka to: „Rokossowski z wozu do kołchozu”. Na drugi dzień „Gazeta Robotnicza” miała pretensje do studentów, że domagają się wyjazdu „Wielkiego Polaka” do Związku Radzieckiego. Z zainteresowaniem czytaliśmy w prasie wystąpienia dyskutantów na VIII Plenum KC PZPR i porównywaliśmy ich treści z wystąpieniem Władysława Gomułki, z którego wiele sformułowań i ocen zostało pozytywnie przyjętych przez społeczeństwo. VIII Plenum to chyba jedyne, o którym starsze pokolenie Polaków co nieco jeszcze pamięta. W tym miejscu trzeba wspomnieć o transmitowanym przez radio słynnym wiecu na Placu Defilad w Warszawie. W. Gomułka stanowczo wówczas oświadczył ludowi Warszawy i studentom, że czas wiecowania się kończy, robotnicy do pracy, a studenci do nauki. Znaczący biografii W. Gomułki twierdzą, iż ta wypowiedź była początkiem końca Polskiego Października. Stopniowe odchodzenie od październikowych nadziei przyspieszyły wypadki na Węgrzech, a właściwie powstanie narodowe w Budapeszcie. Wybrany pod dyktando Moskwy I sekretarz Węgierskiej Partii Komunistycznej Janosz Kadar poprosił o bratnią pomoc Związek Radziecki. Doniesienia prasowe zamieszczane w „Po Prostu” były dla nas studentów przerażające. Zapamiętaliśmy z tamtego okresu dwie fraszki: „Na placu boju pierwsze stanęły wojska pokoju” i druga fraszka: „Na nic nikczemne wezwania Kadara, choć woźny nowy – instytucja stara”. Z tamtych tragicznych dni dla Węgier i naszej bezsilności pozostało nam w pamięci wielkie i bardzo serdeczne zaangażowanie się naszego nauczyciela akademickiego – prof. B. Gancarza – w zbiórkę pieniędzy na zakup krwi i leków dla naszych Braci Madziarów. Studenci potrafili docenić inicjatywę Pana Profesora i odpowiedzieli całym sercem. Z wielką powagą dzielili się swoimi skromnymi środkami finansowymi. Te kilka dni październikowych i listopadowych 1956 r. i postawa prof. B. Gancarza pozostawiły trwały ślad w naszej pamięci. Polityka polityką, a tu tymczasem rozpoczynał się powrót do studenckiej rzeczywistości, czyli wytężonej nauki. Piąty rok studiów to rok trudnych egzaminów z wielu przedmiotów: anatomii patologicznej, farmakologii, epizootiologii i połoźnictwa. Praktykę wakacyjną 1-miesięczną odbywaliśmy w Powiatowych Zakładach Weterynarii, a następnie rok został podzielony na dwa elektywy: sanitarno-epizootiologiczny i kliniczny. Grupa studentów licząca ok. 35 osób, która wybrała

praktyką dyplomową o kierunku sanitarno-epizootologicznym, przez dwa tygodnie odbywała zajęcia w Rzeźni Miejskiej w Krotoszynie – zakładzie specjalizującym się w uboju świń na produkcję bekonów i szynek eksportowych. Opiekunem grupy był dr. n. wet. M. Kocot. Następne dwa tygodnie przebywaliśmy w Zakładach Przemysłu Bioweterynaryjnego „Biowet” w Gorzowie Wlkp., a opiekunem naszym był dr. n. wet. J. Lipanowicz. Pozostałą część praktyki dyplomowej odbyliśmy w Gdańsku wspólnie z grupą studentów z Jugosławii, którzy wieczorami bardzo pięknie śpiewali. Zapamiętałem pierwszą zwrotkę jednej z nich: „Marice serce, Marice dusza, Marice raj u mojej, żenitsja ja budu z Toboj”.

W śpiewie tylko E. Turek i M. Poznań potrafili dorównać Jugosłowianom. Praktykę (zajęcia) odbywaliśmy w: 1. bazie eksportowej żywca na Westerplatte, 2. porcie rybnym w Gdyni, 3. rzeźni – Gdynia – Chylonia. Opiekunem grypy był dr. n. wet. L. Wartenberg. Elektyw kliniczny odbywał praktykę w Państwowych Zakładach Leczenia Zwierząt (PZLZ).

W październiku 1957 r. rozpoczął się XI semestr studiów (ostatni). Uczęszczaaliśmy na wykłady i ćwiczenia, przygotowywaliśmy się do kolejnych egzaminów i zbliżaliśmy się do końca naszej edukacji weterynaryjnej. Tę oczekującą nas za parę tygodni rzeczywistość zaczął utwierdzać kol. J. Wasilewski, zbierając zdjęcia do tabla i albumu, aby móc każdemu je wręczyć, gdy nadejdzie chwila pożegnania Uczelni i Wrocławia. Dzięki tym pamiątkom, w każdej chwili, możemy sobie odświeżyć w pamięci twarze koleżanek i kolegów z okresu pobytu na Uczelni. Pragniemy w tym miejscu podziękować kol. Ziutkowi za podjęcie się tego zadania. Bez jego zaangażowania nie byłoby ani tabla, ani albumu. Żałować tylko należy, że nie wszyscy dostarczyli swoje zdjęcia. Skończyli studia razem z nami, a na tablo czy albumie, niestety, ich nie było. Zdjęcia nie zostały dostarczone przez następujących kolegów: St. Fedczyszyna, M. Isakiewicza, T. Janiaka, A. Kołtonowskiego, T. Kuchniaka, Z. Łupickiego, J. Mićka, M. Poznania, L. Solika, J. Sucheckiego, L. Szyftera, T. Szymańskiego i K. Wilczka. Należy wspomnieć, że zdjęcia K. Stecia brakuje w albumie, a Z. Sychalskiego na tablo.

Ostatni dzień zajęć XI semestru na początku lutego 1958 r. zakończył się wykładem prof. dr. A. Zakrzewskiego z weterynarii sądowej. W tym momencie zdaliśmy sobie sprawę, że kończą się nasze w jakimś sensie beztrudne lata, że za chwilę zacznie się wstępny staż pracy i odpowiedzialność za wykonywaną czynność na powierzonym stanowisku pracy, że będzie nam brakować pozdrowień pod adresem kolegów „cześć”, „co u Ciebie słychać”, „jak się masz stary” itp. Takie jest życie, wiecznie studentem być nie można.

★ ★ ★

Studia rozpoczęło ok. 180 studentów, ale ich liczba ulegała zmianie. Część osób jeszcze w trakcie I semestru przeniosła się na inne kierunki studiów (między innymi Z. Gerlicz i A. Święcicki wybrali Akademię Medyczną we Wrocławiu

i Łodzi). Inni nie mogąc podolać trudom nauki, zrezygnowali z dalszej „karierze studenckiej”. Spora również grupa kontynuowała studia z rocznikami niższymi. Była także grupa, która nie rozpoczęła z nami studiów, ale w różnym czasie dołączyła do naszego rocznika i z nami ukończyła studia: A. Chodyniecki, D. Dalski, J. Dutkiewicz, M. Bolek-Grobelna, J. Godziszewska, B. Jędrzak, E. Kowalewski, T. Kulczycki, Z. Kudybka, C. Marasek, J. Muńko, A. Kołtonowski, G. Szatko, A. Szenajch, K. Petyn, J. Nowak, L. Dydo, T. Neukirch.

Rok podzielony był na 6 grup studenckich, a funkcję starosty roku pełnili kolejno: M. Isakiewicz, S. Osiak i J. Sykulski. W większości studenci byli członkami ZSP, mniej liczne grono należało do ZMP, a jedynie grupa partyjna liczyła tylko kilka osób.

V

STRESUJĄCA PRZYGODA NA EGZAMINIE

55 lat temu, 28 stycznia 1957 r. grupa I, V roku studiów w roku akademickim 1956/1957 według harmonogramu zimowej sesji egzaminacyjnej zdawała egzamin z farmakologii i toksykologii. Egzaminatorem był doc. dr Adam Szwabowicz, ówczesny kierownik Katedry Farmakologii i Toksykologii Wydziału Weterynaryjnego WSR we Wrocławiu. O godzinie 8.00 zdający tego dnia studenci zgłosili się w Katedrze, a egzaminator przeglądający indeksy sprawdził ich tożsamość. Z wyjątkiem indeksu autora wszystkie pozostałe zostały przyjęte przez docenta. Mój indeks został odłożony, a ja usłyszałem wypowiedziane przez niego stwierdzenie, że „Dolina – miejsce twojego urodzenia – nigdy nie należała, nie należy i należeć nie będzie do ZSRR. Idź zatem do dziekanatu i poproś o poprawienie wpisu w twoim indeksie lub o wystawienie nowego indeksu, bo ja pytać ciebie nie będę”. Po takim oświadczeniu i zwrocie indeksu, mocno zdenerwowany, udałem się do dziekanatu i o powyższym zdarzeniu poinformowałem kierowniczkę. Zaskoczona i zatroskana o mój los połączyła się telefonicznie z prof. dr. Grzegorzem Załuckim, ówczesnym prodziekanem ds. studenckich, informując go o niecodziennej sprawie. Prodziekan odbył niezwłocznie – jak się później okazało – rozmowę telefoniczną z egzaminatorem, tłumacząc mu, że spełnienie jego życzenia zmiany wpisu w indeksie lub wymiana na nowy nie jest możliwe „od ręki”. Nie znajdując na obecną chwilę lepszego rozwiązania, poprosił go, aby był uprzejmy studenta Romana Bochdalka przeegzaminować. Po chwili prof. G. Załucki zjawił się w dziekanacie i starał się uspokoić zestresowanego studenta i nakłonić go do powrotu do Katedry Farmakologii. Kiedy wróciłem, egzamin już się rozpoczął, a ja „za karę” musiałem odczekać sporo czasu. Całe to zamieszanie spowodowało, że egzaminator wezwał mnie na egzamin jako ostatniego spośród grona zdających tego pamiętnego dnia. Otrzymałem kilka pytań. Po każdej odpowiedzi stawiana była ocena, odnotowywana na ręcznej maszynie do liczenia, zwanej popularnie „kręciołkiem”. Na koniec egzaminator zażyczył sobie, abym na podanej przez niego kartce napisał jeszcze po łacinie nazwę korzenia prawoślazu. Kiedy napisałem na niej – *Radix Althaeae*, usłyszałem słowa: „no to dobrze”. Korbka „kręciołka” została przekreślona po raz ostatni, a na podstawie średniej, którą wskazała maszynka, doc. Szwabowicz wpisał do zakwestionowanego wcześniej mojego indeksu ocenę – bardzo dobrą. Stres egzaminacyjny powoli ustępował, a ja ode-

tchnąłem z ulgą. Tak zakończyła się moja przygoda podczas egzaminu z farmakologii i toksykologii.

W latach powojennych osoby urodzone na dawnych Kresach Wschodnich II RP, w dowodzie osobistym lub w innych dokumentach, miały zapis, że urodziły się w ZSRR. Moje miejsce urodzenia – Dolina, miasto powiatowe znajdowało się w dawnym woj. stanisławowskim na tzw. linii podkarpackiej: Lwów–Dolina–Stanisławów. Doc. A. Szwabowicz pochodził również z Kresów Południowo-Wschodnich. Po 1939 r. nie akceptował tam ani władzy radzieckiej, ani komunistycznej. Nie należał też do TPPR. W tamtych czasach trzeba było mieć dużo cywilnej odwagi, aby publicznie poruszać tematy Lwowa i Kresów Południowo-Wschodnich. Nie wolno było również mówić źle o ZSRR, jako że nasze kraje łączyła wtedy braterska przyjaźń. Na podkreślenie zasługuje fakt, że do końca studiów w 1958 r. w indeksie autora niniejszego wspomnienia dziekanat nie dokonał żadnych poprawek, ani też nie wystawił nowego indeksu.

VI

PIERWSZE PRAKTYKI ZAGRANICZNE STUDENTÓW WYDZIAŁU WETERYNARYJNEGO WSR WE WROCŁAWIU

Wiosną 1957 r. na tablicy ogłoszeń Dziekanatu Wydz. Weterynaryjnego pojawiło się ogłoszenie informujące studentów V r. studiów o możliwości wyjazdu na studenckie praktyki wakacyjne do FR Jugosławii. Zainteresowani tym wyjazdem studenci mieli złożyć w określonym terminie stosowne podania w dziekanacie. Jak się później okazało, podań złożono dużo więcej od liczby miejsc. Ostatecznie na wyjazd zostali zakwalifikowani: R. Bochdalek, K. Jackiewicz, W. Kaczmarek, J. Maliński, J. Nowacki, B. Pohnke, E. Strzelczyk, J. Sykulski, J. Wasilewski i W. Ździebło. Rozpoczęto starania o uzyskanie paszportów na wyjazd do innej strefy politycznej. W tamtych latach ich wyrobienie nie było sprawą do załatwienia „od ręki”. Ostatecznie wszyscy ww. otrzymali paszporty i po zakończeniu sesji egzaminacyjnej oraz odbyciu miesięcznych praktyk wakacyjnych pod koniec lipca wyruszyli z Wrocławia. Trasa przejazdu pociągiem wiodła przez Katowice, Zebrzydowice, Wiedeń do Zagrzebia. W Wiedniu mieliśmy przesiadkę. Kilka wolnych godzin jakie mieliśmy przed dalszą częścią podróży, poświęciliśmy na fragmentaryczne zwiedzanie stolicy Austrii położonej nad pięknym modrym Dunajem. Przez krótki czas znaleźliśmy się w innym, bo „kapitalistycznym” świecie. Około północy wyruszyliśmy w dalszą drogę przez Alpy do Zagrzebia. Po dotarciu do celu podróży zostaliśmy przyjęci przez przedstawicieli miejscowego Wydziału Weterynaryjnego, a następnie rozjechaliśmy się do różnych miast, w których odbywaliśmy praktyki (Čoka, Kikinda, Mladenovač, Svetozarevo, Vinkovici i inne). Większość z nas trafiła do lecznic weterynaryjnych, nieliczni do Zakładów Przetwórstwa Mięsnego. Wszędzie byliśmy bardzo serdecznie i życzliwie przyjmowani. Pod koniec praktyk kol. J. Nowacki i R. Bochdalek odbyli wspaniałą morską wycieczkę wzdłuż Wybrzeża Adriatyckiego od Rijeki na północy przez Zadar, Šibenik, Split aż do Dubrownika na południu. Po 4 tygodniach pobytu na praktykach w wyznaczonym wcześniej terminie zjechaliśmy do Belgradu, skąd miał nastąpić powrót do kraju. W Belgradzie zwiedziliśmy Avalę. Droga powrotna wiodła przez Budapeszt. Tu nastąpiła przerwa w podróży, pozwalająca na odszukanie i zwiedzenie miejscowej Szkoły Weterynaryjnej, a następnie na zwiedzanie zabytkowej części miasta, w którym widoczne jeszcze były ślady powstania z 1956 r. Pokłoniliśmy się również przed pomnikiem Bema.

Po 12 latach od powołania w 1945 r. Wydziału Medycyny Weterynaryjnej na Uniwersytecie i Politechnice we Wrocławiu i odwilży politycznej w 1956 r. jego studenci po raz pierwszy mogli wyjechać w sposób zorganizowany za granicę. Z grona uczestników wyjazdu do FR Jugosławii dwóch kolegów już nie żyje (W. Kaczmarek i J. Maliński), a pozostali są na emeryturze. Przy okazji zjazdów i spotkań koleżeńskich rocznika studiów (1952–1958) często wracamy do wspomnień z tamtych lat.

VII DYPLOMY

Semestr zimowy roku akademickiego 1957/1958 był naszym ostatnim semestrem (jedenastym) studiowania. Po pięciu i pół latach spędzonych nad zdobywaniem wiedzy weterynaryjnej na Wydziale Weterynaryjnym WSR we Wrocławiu zbliżyliśmy się do końca studiów. Po wysłuchaniu wykładów, odbyciu ćwiczeń oraz otrzymaniu stosownych zaliczeń pod koniec stycznia brać studencka rozpoczęła intensywne przygotowania do zdawania końcowych egzaminów. Najtrudniejszą „przeszkodą” do pokonania był egzamin z chorób wewnętrznych zwierząt domowych u prof. dr. Bronisława Gancarza. W iście sprinterskim tempie poradził sobie z tym wszystkim Wicusz Ździebło, który już 10 lutego był po wszystkich egzaminach i pierwszy z roku otrzymał dyplom lekarza weterynaryjnego. Drugie miejsce w tym wyścigu po dyplom zajął Tadzio Maciejewski, otrzymując go 13 lutego, a trzecie Włodzio Spychała, odbierając dyplom 25 lutego.

W 1958 r. dyplom lekarza weterynaryjnego wg następującej kolejności otrzymało 113 absolwentów:

1. Ździebło Wincenty	17. Czerski Henryk
2. Maciejewski Tadeusz	18. Kapek Kazimierz
3. Spychała Włodzimierz	19. Jackiewicz Kazimierz
4. Strzelczyk Eugeniusz	20. Kierzkowski Marian
5. Ziemniarski Stanisław	21. Bolek-Grobelna Maria
6. Suchecki Jan	22. Orleski Bogdan
7. Nowak Jan	23. Sykulski Jan
8. Nimsz Paweł	24. Szatko Gerard
9. Jędrzek Bolesław	25. Dziedzic Władysław
10. Ciapała Mieczysław	26. Fedczyszyn Stanisław
11. Prill Hubert	27. Szymański Jan
12. Maliński Jerzy	28. Idasiak Cecylia
13. Leśnik Stanisław	29. Kocuła Kazimierz
14. Kaczmarek Władysław	30. Nowacki Jerzy
15. Grabarczyk Jan	31. Przybylak Henryk
16. Polkowski Jerzy	32. Krasicki Kornel

33. Bieżyński Józef
34. Moczulski Zygmunt
35. Kocęga Jan
36. Pohnke Brunon
37. Gorczyński Maksymilian
38. Piechota Joachim
39. Feliks Edward
40. Patrzek Leonard
41. Zdanowicz Stanisław
42. Szyfter Ludwik
43. Skrzypek Stanisław
44. Węgrzyn Józef
45. Mędryk Stanisław
46. Stępień Stanisław
47. Serwin Jan
48. Oborski Jan
49. Grimm Herbert (Matoński Jan)
50. Solik Lucjan
51. Bochdalek Roman
52. Możdżan Zdzisław
53. Naczek Józef
54. Janiak Tadeusz
55. Osiak Stanisław
56. Wasilewski Lucjan
57. Łupicki Zbigniew
58. Napierała Zbigniew
59. Łaszczych-Markiewicz Maria
60. Klonowski Zbyszko
61. Sielicki Henryk
62. Kędzierski Radosław
63. Neukirch Tadeusz
64. Petyn Kazimierz
65. Koprowski Stefan
66. Maliszewski Stanisław
67. Orant Jadwiga
68. Sobkowicz Piotr
69. Podskarbi Henryk
70. Skibińska Wiesława
71. Skutecki Czesław
72. Chodyniecki Andrzej
73. Modzelewski Henryk
74. Szymkowiak Stanisław
75. Janowski Stanisław
76. Frydrych Leon
77. Szymański Tadeusz
78. Adamczyk Eryk
79. Michnar Józef
80. Kucharski Henryk
81. Zieliński Józef
82. Spychalski Ziemowit
83. Steć Kazimierz
84. Piotrowski Ryszard
85. Sarna Bolesław
86. Kulczycki Tadeusz
87. Isakiewicz Marian
88. Dobkowicz Zdzisław
89. Szenajch Andrzej
90. Tatomir Janusz
91. Sturgulewski Sławomir
92. Zabiegała Józef
93. Kołtonowski Antoni
94. Wiśniewski Ryszard
95. Kaliński Józef
96. Dudkiewicz Jakub
97. Bładowski Leszek
98. Marasek Czesław
99. Dydo Leszek
100. Miciek Janusz
101. Marcinowska Ludmiła
102. Zalewski Andrzej
103. Sieczkowska Irena
104. Spławski Wiktor
105. Wasilewski Józef
106. Kensik Michał
107. Wawrzyniak Ludwik
108. Kuchniak Tadeusz
109. Dalski Dzierżyśław
110. Błoniarz Władysław
111. Radtke Janusz
112. Drożdż Stanisław
113. Wilczek Kazimierz

Po 1958 r. (w latach następnych) dyplom lekarza weterynaryjnego uzyskało 27 absolwentów:

1. Turek Eleonora
2. Pietrzak Mieczysław
3. Kowalewski Edward
4. Groniek Wojciech
5. Poznań Marian
6. Olender Stanisław
7. Błaszak Franciszek
8. Godziszewska Julia
9. Pierzak Zdzisław
10. Szewczyk Ryszard
11. Wrosz Waldemar
12. Maśłek Jan
13. Gliniecki Paweł
14. Gajda Andrzej
15. Pietrowski Włodzimierz
16. Szlichta Andrzej
17. Kudybka Zygmunt
18. Starzyński Edmund
19. Matusiak Franciszek
20. Bylewski Zbigniew
21. Stec Marian
22. Budziosz Stanisław
23. Kościan Jan
24. Mroziński Ludwik
25. Muńko Jan
26. Norbert Feliks
27. Westfal Czesław

USA AB ANNO MCMLII USQUE AG VETERINARIAE FACULTATE ATISLAVIENSIS VERSABANTUR

PROF. DR. G. POLUSZYŃSKI PROF. DR. A. BANT PROF. DR. Z. ŻWIENOWSKI PROF. DR. K. BODAWYŃSKI DOG. DR. B. GANGARZ DOG. DR. K. MAREK
PROREKTOR ZIEKAN PROREKTOR

DR. J. ZWIERCZCHOWSKI PROF. DR. M. GENA PROF. DR. WL. BARNECKI DOG. DR. A. SZWABOWICZ PROF. DR. T. KONDAPIŃSKI DR. M. GZERWIŃSKI PPEK. ST. TOMANEK MGR J. MAHL

E. TUREK ST. SKRZYPEK A. CHODYNIECKI J. WASILEWSKI R. BOCHDALEK WL. KACZMAREK ST. STEPIEN J. MALIŃSKI ST. OSIAK

J. PIECHOTA Z. NAPIERAŁA L. PATRZEK ST. MALISZEWSKI J. SYMAŃSKI J. ZABIEGAŁA ST. MEDRYK J. BERNACKI J. MATOŃSKI G. SZATKO WL. SPYCHAŁA

J. NOWACKI J. MARCINOWSKA J. WASILEWSKI M. DOLEK E. ADAMCZYK W. ŻDZIEBŁO E. GLEICHER Z. KUDYBKA A. SZENAJCH H. SIELICKI J. ZIELIŃSKI

J. KOGŁĘGA H. CZERSKI ST. SZYMKOWIAK B. SARNA Z. MOGZULSKI E. STRZELCZYK J. NOWAK ST. ZIEMNIARSKI Z. MOŻDŻAN K. JACKIEWICZ A. SZLICHTA

K. KAPEK Z. KLONOWSKI M. KENSIK E. KOWALEWSKI T. NEUKIRCH L. DYDO J. WĘGRZYŃ W. PRZYBYŁAK K. STEC B. ORLEWSKI M. GORCZYŃSKI

VIII

STOPNIE I TYTUŁY NAUKOWE, SPECJALIZACJE ORAZ INNE KIERUNKI STUDIÓW

A. Doktoraty

Z grona absolwentów, którzy dyplom lekarza weterynaryjnego otrzymali w 1958 r., 15 z nich uzyskało stopień naukowy doktora. Oto oni według kolejności przeprowadzonych przewodów doktorskich.

1. Andrzej Chodyniecki

Rola *Aeromonas punctata* Zimmermann w etiologii posocznicy karpia. Promotor: prof. dr Eugeniusz Grabda. Stopień doktora nauk przyrodniczych nadano 21.06.1963 r. na Wydziale Rybackim WSR w Olsztynie. Maszynopis pracy znajduje się w Bibliotece Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

2. Roman Bochdalek

Wpływ tuberkulinizacji krów na powstawanie przeciwciał dających się wykazać odczynami hemaglutynacji i hemolizy. Promotor: prof. dr Tadeusz Sobiech. Stopień doktora nauk weterynaryjnych (dr n. wet.) nadano 14.06.1966 r. na Wydziale Weterynaryjnym WSR we Wrocławiu. Praca opublikowana w Zesz. Nauk. WSR Wrocław nr 79, *Weterynaria* XXIV, 1968, s. 33.

3. Jerzy Nowacki

Wartość prób serologicznych w rozpoznawaniu doświadczalnej gruźlicy psów i kotów wywołanej prątkami typu ludzkiego i bydłęcego. Promotor: prof. dr Tadeusz Sobiech. Stopień dr. n. wet. nadano 14.06.1966 r. na Wydziale Weterynaryjnym WSR we Wrocławiu. Praca opublikowana w *Med. Wet.* 22, 1966, nr 12, s. 727; *Med. Wet.* 23, 1967, nr 2, s. 80; *Med. Wet.* 23, 1967, nr 7, s. 406; *Med. Wet.* 23, 1967, nr 8, s. 484.

4. Józef Wasilewski

Wpływy odruchowe z zatok szyjnych na ruchy przewodu pokarmowego u owiec. Promotor: prof. dr Grzegorz Załucki. Stopień dr. n. wet. nadano 24.10.1967 r. na Wydziale Weterynaryjnym WSR we Wrocławiu. Praca opublikowana w Zesz. Nauk. WSR Wrocław nr 85, *Weterynaria* XXV, 1969, s. 139.

5. Eryk Adamczyk

Badania nad doświadczalną kumulacją dwuchloro-dwufenylo-trójchloroetanu u kur. Promotor: prof. dr Lesław Ogiński. Stopień dr. n. wet. nadano 17.12.1968 r.

- na Wydziale Weterynaryjnym WSR we Wrocławiu. Praca opublikowana w Zesz. Nauk. WSR Wrocław nr 85, Weterynaria XXV, 1969, s. 7.
6. Kazimierz Kocula (Makuszyński)
Wpływ zakażeń prątkami skotochromogennymi na powstawanie nieswoistych odczynów tuberkulinowych u bydła. Promotor: prof. dr Tadeusz Sobiech. Stopień dr. n. wet. nadano 15.02.1972 r. na Wydziale Weterynaryjnym WSR we Wrocławiu. Praca opublikowana w Zesz. Nauk. WSR Wrocław nr 107, Weterynaria XXX, 1975, s. 37.
 7. Mieczysław Ciapała
Badania nad zdrowotnością kur hodowlanych w kurnikach typowych z uwzględnieniem czynników środowiskowych Niziny Południowo-Wielkopolskiej. Promotor: prof. dr hab. Zenon Wachnik. Stopień dr. n. wet. nadano 11.04.1972 r. na Wydziale Weterynaryjnym WSR we Wrocławiu. Praca opublikowana w Zesz. Nauk. WSR Wrocław nr 94, Weterynaria XXVIII, 1972, s. 107.
 8. Herbert Grimm (Jan Matoński)
Zastosowanie progetestu w synchronizacji rui i tuczu świń. Promotor: prof. dr Alfred Sanze. Stopień dr. n. wet. nadano 7.11.1972 r. na Wydziale Weterynaryjnym Akademii Rolniczej (AR) we Wrocławiu. Maszynopis pracy znajduje się w Bibliotece Głównej AR we Wrocławiu.
 9. Lucjan Solik
Zachowanie się seromukoidu i kwasu siałowego w stanach fizjologicznych i uszkodzeniu wątroby u owiec. Promotor: prof. dr Bronisław Gancarz. Stopień dr. n. wet. nadano 13.11.1973 r. na Wydziale Weterynaryjnym AR we Wrocławiu. Maszynopis pracy znajduje się w Bibliotece Głównej AR we Wrocławiu.
 10. Wojciech Groniek
Badania nad występowaniem pałeczek okrężnicy (*E. coli*) w przewodzie pokarmowym świń klinicznie zdrowych oraz ich wrażliwość na chemioterapeutyki. Promotor: prof. dr hab. Marian Truszczyński – Państwowy Instytut Weterynarii w Puławach (PIW). Stopień dr. n. wet. nadano 24.10.1974 r. Maszynopis pracy znajduje się w Bibliotece PIW w Puławach.
 11. Ryszard Piotrowski
Badania nad grzybicą skóry młodego bydła w cyklu produkcyjno-hodowlanym. Promotor: doc. dr hab. Franciszek Kamyszek (ZHW Poznań). Stopień dr. n. wet. nadano 10.02.1976 r. na Wydziale Weterynaryjnym AR we Wrocławiu. Maszynopis pracy znajdował się w Bibliotece Głównej AR we Wrocławiu (utracony – przypadek losowy).
 12. Hubert Prill
Badania gospodarki wapniowo-fosforowej u świń w okresie zaawansowanej ciąży i laktacji. Promotor: doc. dr hab. Zenon Tomicki. Stopień dr. n. wet. nadano 18.11.1978 r. na Wydziale Weterynaryjnym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego (SGGW – AR) w Warszawie. Praca częściowo opublikowana w: Nowości

Weterynarii, R. XI, 1981, nr 1, s. 38. Maszynopis pracy znajduje się w Bibliotece Głównej SGGW – AR w Warszawie.

13. Zdzisław Dobkowicz

Analiza i ocena stanu zdrowia i reprodukcji w chlewie typu Gi – Gi. Promotor: prof. dr hab. Henryk Balbierz. Stopień dr. n. wet. nadano 9.12.1980 r. na Wydziale Weterynaryjnym AR we Wrocławiu. Maszynopis pracy znajduje się w Bibliotece Głównej AR we Wrocławiu.

14. Władysław Dziedzic

Zachowanie się hormonów tarczycowych oraz wskaźników hematologicznych we krwi krów pod wpływem dużych dawek jodu stosowanych w leczeniu. Promotor: dr hab. Stanisław Bobek. Stopień dr. n. roln. nadano 17.12.1980 r. na Wydziale Zootechnicznym AR w Krakowie. Maszynopis pracy znajduje się w Bibliotece Instytutu Zootechniki w Krakowie.

15. Tadeusz Neukirch

Próba sterowania okresem poporodowym w aspekcie skracania okresu międzyciążowego u krów. Promotor: prof. dr Alfred Senze. Stopień dr. n. wet. nadano 27.01.1981 r. na Wydziale Weterynaryjnym AR we Wrocławiu. Maszynopis pracy znajduje się w Bibliotece Głównej AR we Wrocławiu.

Wszystkie ww. prace wykonane zostały w latach 1961–1981. Ich promotorami byli w większości profesorowie z wrocławskiego Wydziału Medycyny Weterynaryjnej: H. Balbierz, B. Gancarz, L. Ogielski, A. Senze (dwukrotnie), T. Sobiech (trzykrotnie), Z. Wachnik i G. Załucki oraz profesorowie i docenci z innych ośrodków naukowo-badawczych w kraju: S. Bobek (Kraków), E. Grabda (Olsztyn), F. Kamysek (Poznań), Z. Tomicki (Warszawa) i M. Truszczyński (Puławy). Stopień naukowy dr. n. wet. uzyskało pięciu nauczycieli akademickich oraz dziesięciu lekarzy wet. „terenowych”.

B. Habilitacje:

1. Andrzej Chodyniecki

Uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk przyrodniczych na podstawie rozprawy pt. „Antybioza i symbioza wśród niektórych bakterii wodnych”. Praca opublikowana w Rozprawach WSR w Szczecinie, nr 5, 1968 r.

2. Eryk Adamczyk

Uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk weterynaryjnych na podstawie rozprawy pt. „Wpływ związków polichlorowych (PCB) na jakość zdrowotną mięsa kurcząt”. Praca opublikowana w: Zesz. Nauk. AR we Wrocławiu, Weterynaria, 1979 r.

C. Tytuły naukowe

Tytuł profesora uzyskali:

1. Andrzej Chodyniecki, najprawdopodobniej w latach 70. ubiegłego wieku.
2. Eryk Adamczyk w 1980 r.

D. Specjalizacje

Decyzją Komisji ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii Weterynaryjnego Centrum Kształcenia Podyplomowego PIW w Puławach tytuły specjalistów uzyskali:

1. Roman Bochdalek z zakresu epizootiologii i administracji weterynaryjnej (specjalizacja nr 17).
2. Zdzisław Dobkowicz z zakresu rozrodu zwierząt (specjalizacja nr 11).
3. Radosław Kędzierski z zakresu higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego (specjalizacja nr 15).
4. Marian Kierzkowski z zakresu higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego (specjalizacja nr 15).
5. Jerzy Nowacki z zakresu epizootiologii i administracji weterynaryjnej (specjalizacja nr 17).
6. Andrzej Szlichta z zakresu higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego (specjalizacja nr 15).

E. Inne kierunki studiów ukończone zostały przez następujące osoby:

1. Wydział Prawa na Uniwersytecie Wrocławskim ukończył Eryk Adamczyk, uzyskując tytuł mgr. prawa.
2. Wydział Lekarski w Akademii Medycznej we Wrocławiu ukończyła Maria Bolek-Grobelna, otrzymując dyplom lekarza.
3. Wydział Lekarski w Śląskiej Akademii Medycznej ukończył Władysław Błoniarz, uzyskując dyplom lekarza
4. Wydział Filozoficzny w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie ukończył Andrzej Chodyniecki, uzyskując tytuł mgr. filozofii z zakresu zoologii.
5. Studia inżynierskie (zaoczne) na Wydziale Zootechnicznym i magisterskie studia (zaoczne) z zakresu rynku rolnego na Wydziale Ekonomiczno-Rolnym w SGGW – AR w Warszawie ukończył Kazimierz Kocula (Makuszyński), uzyskując tytuł mgr. inż. zootechniki.
6. Wydział Ekonomii Rolnej w Uniwersytecie Śląskim w Katowicach ukończył Eugeniusz Strzelczyk.
7. Wydział Zootechniczny (studia zaoczne) w Akademii Rolniczej we Wrocławiu ukończył Andrzej Szenajch, uzyskując tytuł mgr. inż. zootechniki.
8. Wydział Zootechniczny (studia zaoczne) w Wyższej Szkole Rolniczej we Wrocławiu ukończył Wincenty Ździebło, uzyskując tytuł mgr. inż. zootechniki.

IX ABSOLWENCI WYDZIAŁU I NASZEGO ROKU DLA WYDZIAŁU I UCZELNI

Z reguły wszyscy wychowankowie z sympatią i rozrzewnieniem wspominają „swój” Wydział i Uczelnię. Wszak tu spędzili młodzińcze lata. Bywało różnie, ale sentyment pozostał i chętnie utrzymują kontakt z Wydziałem. Tak też jest z naszym rokiem – wszystkie spotkania odbywają się na „naszym” Wydziale. Ale nie tylko to. Równie silne są pragnienia ofiarowania czegoś „swojemu” Wydziałowi. Tak było w latach osiemdziesiątych ub. wieku. Otóż w 1983 r. zrodziła się inicjatywa ufundowania przez absolwentów pamiątkowej tablicy z okazji 100-lecia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej (okres lwowski od powstania w 1881 r. i 40 lat działalności we Wrocławiu). Należy nadmienić, że czołowym inicjatorem i propagatorem tego przedsięwzięcia był nasz kol. Eryk Adamczyk. Wydano specjalne cegiełki na ten cel. Zbiórka przeszła najśmielsze oczekiwania. W 34. ówczesnych województwach koleżanki i koledzy wszystkich roczników nie poskąpili grosza. Akcje zbiórki prowadziły Oddz. Woj. ZLiTWet. Funduszy starczyło na „tablicę 100-lecia” (wmurowana i odsłonięta w gmachu głównym Wydziału w 1985 r.), a także na sztandar i inne pamiątkowe tablice – rektorów Akademii Medycyny Weterynaryjnej we Lwowie, dziekanów Wydz. Med. Wet. we Wrocławiu i doktorów *honoris causa* – profesorów Uczelni okresu lwowskiego i wrocławskiego.

Sztandar dla Wydziału to nasza duma. Ma służyć przyszłym pokoleniom studentów w uroczystych chwilach. Został przekazany Radzie Wydziału i dziekanowi na uroczystości, która odbyła się 22 listopada 1986 r. na Wydz. Med. Wet. AR – w 100-lecie działalności lwowsko-wrocławskiej weterynarii i 40. rocznicę pierwszego wykładu wygłoszonego 21 listopada 1945 r. w Sali Katedry Weterynarii byłego niemieckiego Instytutu Rolniczego. W uroczystości wzięli udział pracownicy nauki uczelni wrocławskich i z innych ośrodków akademickich, przedstawiciele Departamentu Weterynarii Min. Rol., wojewódzcy lekarze wet., władze administracyjne i polityczne woj. wrocławskiego. Nie zabrakło prezesa ZG ZL i TWet. oraz 34. prezesów Oddz. Woj. ZL i TWet. Licznie przybyli wychowankowie Wydziału i inni zaproszeni goście. Dla naszego roku niech będzie satysfakcją, że poczet sztandarowy stanowili kol. Leszek Bładowski (prez. ZL i TWet w Kaliszu), Zdzisław Dobkowicz (prez. ZL i TWet w Opolu) i Andrzej Szlichta (prez. ZL i TWet w Częstochowie). Akt darowizny w imieniu absolwentów odczytał lek. wet. Zygmunt Hallek – woj. lekarz wet. w Katowicach.

X

UROCZYSTOŚCI NA WYDZIALE Z OKAZJI 100-LECIA
AKADEMII MEDYCYNY WETERYNARYJNEJ WE LWOWIE
(1881–1981) I 40-LECIA WYDZIAŁU WETERYNARYJNEGO
WE WROCŁAWIU (1945–1985) W 1985 I 1986 R.
I NASZ UDZIAŁ W PRZEKAZANIU SZTANDARU
UFUNDOWANEGO PRZEZ JEGO WYCHOWANKÓW

Dnia 22 czerwca 1985 r. odbyła się na wrocławskim Wydziale uroczysta sesja naukowa zorganizowana z okazji 40-lecia Wydziału Weterynaryjnego AR we Wrocławiu (1945–1985) i setnej rocznicy utworzenia we Lwowie w 1881 r. polskiej uczelni weterynaryjnej; Uczelni której kontynuatorem oraz spadkobiercą dorobku i tradycji z lat 1881–1939 jest Wydział Weterynaryjny AR we Wrocławiu.

Na sesji tej wygłoszono referaty poświęcone omówieniu dorobku i historii rozwoju poszczególnych dyscyplin nauk weterynaryjnych w obu wymienionych uczelniach w okresie minionych 100 lat, a także odsłonięto okolicznościową tablicę upamiętniającą wysiłek i trud ludzi, którzy historię tę tworzyli. Odsłonięcia tablicy ufundowanej głównie przez lekarzy weterynaryjnych – absolwentów z wrocławskiego Wydziału Weterynaryjnego dokonał prof. dr hab. Kazimierz Szczudłowski (1890–1985) profesor i rektor najpierw Uczelni we Lwowie, a potem Wydziału Weterynaryjnego we Wrocławiu.

Na tablicy widnieje następujący napis: „Uczelni Weterynaryjnej we Wrocławiu i jej znakomitej poprzedniczce we Lwowie w hołdzie za 100 lat nieprzerwanej pracy pedagogicznej – za krzewienie nauki weterynaryjnej w kraju i poza nim – dla uczczenia pamięci tych, którzy już odeszli, dla zachęty tych, którzy są i tych, którzy będą w dalszym zdobywaniu najwyższych celów”.

Wychowankowie i pracownicy Wydziału Weterynaryjnego AR we Wrocławiu – Rok 1983.

Dnia 22 listopada 1986 r. w rocznicę pierwszego wykładu na wrocławskim Wydziale, który miał miejsce 21 listopada 1945 r., zorganizowana została w Sali wykładowej Katedry Chirurgii sesja naukowa poświęcona rozpoczętej działalności dydaktycznej i naukowej w listopadzie 1945 r. na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej

we Wrocławiu, a punktem kulminacyjnym tej uroczystości było przekazanie sztandaru naszemu Wydziałowi, ufundowanego przez jego Wychowanków.

Na spotkanie z Radą Wydziału przybyli absolwenci oraz licznie reprezentowane władze administracyjne i polityczne kraju oraz województwa. Uroczystość uświetnili swoją obecnością przedstawiciele władz:

- centralnych: dyrektor Departamentu Weterynarii Ministerstwa Rolnictwa, dyrektor Departamentu Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz prezes Zarządu Głównego ZLiTWet.;
- wojewódzkich: przewodniczący WRN, wojewoda i wicewojewoda oraz przedstawiciele partii i stronnictw politycznych;
- przedstawiciele środowiska naukowego i prezes Oddziału PAN, rektorzy Akademii Medycznej i Akademii Rolniczej, dziekani Wydziałów Weterynaryjnych z Warszawy i Lublina, dziekani Wydziałów AR we Wrocławiu;
- przedstawiciele środowiska administracji weterynaryjnej – dyrektorzy WZWet. i prezesi Oddziałów ZLiTWet. reprezentujący ówczesne 34 województwa;
- bardzo liczne grono absolwentów.

W prezydium uroczystości zasiadli: prof. dr hab. H. Balbierz, prof. dr hab. T. Garbuliński (przewodniczący uroczystości), doc. dr hab. T. Martynowicz (dziekan Wydziału) i prof. dr hab. P. Wyróst.

Po powitaniu Gości i zebranych Koleżanek i Kolegów przewodniczący wygłosił krótkie okolicznościowe przemówienie, w którym m.in. powiedział: „Rocznice budzą myśli o przemijaniu, refleksję nad tym, co zabrał czas i nad tym, co czas zatrzymał w naszej pamięci i kamiennych cieniach. W dniu 21 listopada 1945 r. odbył się na tym Wydziale ówczesnego Uniwersytetu i Politechniki we Wrocławiu pierwszy po wojnie wykład. Dziś, gdy już brązowieją w pamięci tamte lata, chciałoby się utrwalić je godnym podkreśleniem, znaczącym akcentem. Dziś pragną to uczynić absolwenci tego fakultetu.

Znicze są symbolem wdzięczności dla tych, których pragniemy na zawsze zachować w pamięci. Sztandary zaś są symbolem honoru, głębokiej czci i szczególnej oddania. Sztandar ufundowany przez absolwentów swemu fakultetowi jest takim symbolem. Jest symbolem głębokiego szacunku i znakiem splendoru, który wyrasta ze wspólnego związku”. Następnie prof. dr hab. P. Wyróst wygłosił wykład pt. „Rys historyczny Wydziału Weterynaryjnego AR we Wrocławiu (1945–1985)”, a z kolei prof. dr hab. H. Balbierz mówił nt. „Weterynarii XXI wieku”. Po wygłoszeniu obu referatów dyrektor WZWet. z Katowic lek. wet. Z. Hallek przekazał przesłanie od Wychowanków Wydziału Weterynaryjnego we Wrocławiu reprezentujących 34 województwa i wszystkie roczniki studiów weterynaryjnych, w którym między innymi powiedział: „Wrocławska Alma Mater przygotowuje bardzo dobrze lekarzy weterynarii do wykonywania zawodu, którzy oprócz swoich codziennych obowiązków zawodowych pełnią również wiele funkcji w administracji państwowej i organizacjach społeczno-politycznych. Nauczyciele akademicki Wydziału Weterynaryjnego biorą czynny udział w dokształcaniu i podnoszeniu kwalifikacji zawodowych byłych absol-

wentów na studiach podyplomowych prowadzonych na Wydziale. Na wrocławskim Wydziale wiele osób spoza Wydziału uzyskało stopnie naukowe doktora i doktora habilitowanego. Ogromny dorobek naukowy i wychowawczy pracowników Wydziału daje jego absolwentom poczucie dumy. Konkretnym symbolem tej dumy i więzi z Wydziałem są ufundowane przez wychowanków tablice pamiątkowe: rektorów Akademii Medycyny Weterynaryjnej we Lwowie, dziekanów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej we Wrocławiu i doktorów *honoris causa*, profesorów weterynaryjnej uczelni okresu lwowskiego i wrocławskiego podkreślające historię i tradycję wrocławskiej Uczelni oraz przekazywany dziś sztandar”. Przedstawiciele tzw. terenu: prezesi Oddziałów ZLiTWet. byli wychowankowie Wydziału: lek. wet. Leszek Bładowski z Kalisza, lek. wet. Andrzej Szlichta z Częstochowy i dr n. wet. Zdzisław Dobkowicz z Opola przekazali sztandar Radzie Wydziału Weterynaryjnego na ręce dziekana doc. dr. hab. Tadeusza Martynowicza, który z kolei wręczył go pocztowi sztandarowemu. Następnie ówczesny wojewoda wrocławski mgr Janusz Owczarek odznaczył sztandar Złotą Odznaką „Zasłużony dla Województwa Wrocławskiego i Miasta Wrocławia”. Dziekan podziękował wychowankom za zafundowany sztandar, a wojewodzie za jego odznaczenie i przedstawił zebranym Uchwałę Rady Wydziału o nadaniu medali „Zasłużonym dla Wydziału Weterynaryjnego” dla:

- WZWet. w Katowicach (na ręce dyrektora lek. wet. Z. Hallka)
- WZWet. we Wrocławiu (na ręce dyrektora dr. n. wet. K. Łosieczki)
- Oddziału Opolskiego ZLiTWet (na ręce dr. n. wet. Z. Dobkowicza)
- oraz dla profesorów: T. Garbulińskiego, T. Janiaka, Z. Samborskiego i G. Załuckiego.

Medale zostały wręczone przez dziekana Wydziału. W imieniu odznaczonych podziękowanie złożył prof. dr hab. T. Garbuliński i na zakończenie uroczystości wygłosił krótkie przemówienie. Uroczystość zakończono *Gaudeamus igitur*.

Na awersie sztandaru o kolorze bordowym (prawa strona) umieszczono herb m. Wrocławia przedstawiający zespolecie dwóch półorłów: ogólnopolskiego – w postaci dzisiejszego godła państwowego i czarnego orła Piastów Śląskich, a poniżej napis: *Facultas Medicinae Veterinariae Wratislavia*. Na rewersie zaś o kolorze zielonym (lewa strona) umieszczono symbol Wydziału oraz napis *Pro bono animalium et hominum*.

Opracowano na podstawie:

1. Adamczyk E., 1987. Sztandar dla Wydziału Weterynaryjnego Akademii Rolniczej we Wrocławiu od jego Wychowanków. *Medycyna Wet.*, R. XLIII, 1987, Nr 2, s. 126.
2. Adamczyk E., 1987. Absolwenci wrocławskiego Wydziału swojej Alma Mater. *Życie Wet.* LXII, Nr 5, s. 150.
3. Dejneka J., 1988. Historyczna uroczystość przekazania Wydziałowi sztandaru ufundowanego przez jego Wychowanków. *Zesz. Nauk. AR we Wrocławiu*, Nr 166, *Weterynaria XLIII*, s. 153.
4. *Zesz. Nauk. AR we Wrocławiu*, 1988, Nr 166, *Weterynaria XLIV*, Wrocław, s. 7.

XI BIOGRAMY

1. Adamczyk Eryk

Urodził się 9 października 1933 r. w Radlinie. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Rybniku w 1952 r. Dyplom uzyskał 8.05.1958 r. W latach 1957–1962 studiował również na Wydziale Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego. Pracę naukowo-dydaktyczną po 4 latach pracy w nadzorze sanitarnym rozpoczął w 1963 r. w Katedrze Higieny Żywności Wydziału Wet. WSR we Wrocławiu. W 1968 r. uzyskał stopień doktora n. wet., a w 1979 r. – stopień doktora habilitowanego. Na tym Wydziale przeszedł wszystkie szczeble kariery naukowo-dydaktycznej od stopnia st. asystenta poprzez adiunkta, docenta do profesora nadzwyczajnego i zwyczajnego.

W wymienionej Katedrze pełnił funkcję kierownika Zakładu i Katedry, którą w 2001 r. przemianowano na Katedrę Higieny Żywności i Ochrony Zdrowia Konsumenta. Na Wydziale Med. Wet. pełnił także funkcję prodziekana (1982–1984) i dziekana (1987–1990). Na tym stanowisku zainicjował rozległą współpracę z wieloma uniwersytetami w Europie, którą Wydział i Katedra kontynuuje, organizując konferencje międzynarodowe m.in. pod hasłem *Pro Animalis et Homine*. Jako dziekan podpisał oficjalne umowy o współpracy naukowej i wymianie studentów między macierzystym Wydziałem i Uniwersytetami w Monachium, Brnie, Lwowie, St. Petersburgu. Współpracował naukowo z wieloma fakultetami Europy w programie „Higieny Żywności i Ochrony Zdrowia Publicznego”. Odbył także staże naukowe i misje profesorskie na wielu uczelniach europejskich i amerykańskich.

Jest autorem ponad 250 monografii i prac naukowych, w tym ponad 20 publikacji w j. niemieckim i taką samą liczbę w j. czeskim oraz 10 publikacji w j. chorwackim i j. rosyjskim. W zakresie badań naukowych i ww. publikacji można wyróżnić:

- blok badań nad zagrożeniami i metabolizmem związków chemicznych, które przenikają do żywności i są czynnikiem zatruc pokarmowych;
- blok badań mikrobiologicznych i parazytologicznych, szczególnie w zakresie poprawienia diagnostyki w obecności tych czynników w żywności;
- jako jedyny absolwent Wydziału Weterynaryjnego i Prawa specjalizuje się także w zakresie problematyki organizacyjno-prawnej ochrony publicznej w kraju i Unii Europejskiej.

Powołał na kierunku Ochrony Zdrowia Publicznego dodatkowe przedmioty: ustawodawstwo sanitarno-żywnościowe, higienę mleka, toksykologię żywności i zarządzanie jakością zdrowotną produktów spożywczych.

Został odznaczony: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Odznaką Ministra Rolnictwa, „Zasłużony dla Rozwoju Rolnictwa i Wsi”, medalami honorowymi i odznaczeniami Uczelni i Wydziału Med. Wet. we Wrocławiu, złotymi medalami honorowymi Uniwersytetów w Monachium, Ankarze, Helsinkach, Warszawie i Lublinie, Medalem Honorowym Uniwersytetu Weterynaryjnego i Farmacji w Brnie. Otrzymał też liczne Nagrody Ministra i Rektora.

Opracowano wyłącznie na podstawie *Pentalogii biograficznej* wydanej drukiem przez autora w 2008 r.

2. Bieżyński Józef

Urodził się 13 czerwca 1930 r. w Andreanowie, pow. Rudki, w woj. lwowskim (Kresy Wschodnie II RP). Świadectwo dojrzałości otrzymał w Państwowym Technikum Rolniczym w Chojnowie w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 4 kwietnia 1958 r. W okresie studiów pełnił funkcję starosty grupy I. Staż pracy odbył w PZWet w Lwówku Śląskim, po czym rozpoczął pracę na stanowisku kierownika Punktu Wet. w Topoli. W latach 1963–1976 był kierownikiem PZLZ w Ziębicach, a w latach 1976–1990 zatrudniony na stanowisku kierownika OT w Bystrzycy Kłodzkiej. Następnie do momentu przejścia na emeryturę, co nastąpiło w październiku 1995 r., był granicznym lekarzem wet. w Kudowie. Był członkiem ZLiTWet., Izby Lekarsko-Wet., PTNW i TML i KP-W.

Został odznaczony: Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem 40-lecia PRL, Srebrną i Złotą Odznaką Honorową ZLiTWet. oraz Odznakami: „Zasłużony Pracownik Rolnictwa” i „Zasłużony dla Woj. Wałbrzyskiego”. Żonaty, dwoje dzieci, w tym syn Janusz jest również lekarzem wet. Zmarł 23 lipca 2006 r.

3. Bładowski Leszek

Urodził się 22 marca 1933 r. w Kaliszu. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO im. A. Asnyka w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 25.06.1958 r. Staż zawodowy odbył w Kaliszu. Pracę rozpoczął w PZLZ Domasławek na stanowisku kierownika (1959–1969) w PZWet. Wągrowiec, po czym pełnił obowiązki kierownika Oddziału ds. Opieki nad Hodowlą. W latach 1969–1975 był kierownikiem Pow. Zakładu Wet. – Powiatowym Lekarzem Weterynarii, a w latach 1975–1977 kierownikiem OT Wągrowiec w WZWet. w Pile. Następnie w okresie 1977–1990 był kierownikiem OT w Kaliszu, a w latach 1990–1998 dyrektorem WZWet. w Kaliszu – Wojewódzkim Lekarzem Weterynarii, w latach 1999–2000 zatrudniony był w WZWet. w Poznaniu na stanowisku epizootiologa i kierownika Zespołu Kontrolno-Laboratoryjnego w Kaliszu. Długoletni członek ZLiTWet. i były prezes Kaliskiego Oddziału, członek ZGZLiTWet. w Warszawie, skarbnik ostatniej kadencji przed rozwiązaniem Zrzeszenia.

W Krajowej Izbie Lekarsko-Weterynaryjnej członek Sądu Koleżeńskiego w okresie I kadencji. Długoletni członek PTNW – Oddział Wielkopolski w Poznaniu i Towarzystwa Asnykowców w Kaliszu.

Za osiągnięcia w pracy zawodowej i społecznej został odznaczony: Srebrnym Krzyżem Zasługi, Odznakami Honorowymi „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”, „Za Zasługi w Rozwoju Województwa Poznańskiego”, „Za Zasługi dla Województwa Kaliskiego”, „Za Wzorową Pracę w Służbie Weterynaryjnej”, „Założonego Działacza Kultury”, Złotą Odznaką Honorową ZLiTWet., Medalem 40-lecia PRL, Złotą Odznaką Honorową „Za Zasługi w Walce z Gruźlicą”, Złotą Odznaką Honorową Polskiego Związku Hodowców Koni, Odznaką Honorową „Meritus”. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Żonaty, dwie córki.

4. Błaszak Franciszek

Urodził się 29 stycznia 1933 r. w Mogilnie. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Trzemesznie, pow. gnieźnieński, w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 26 października 1959 r. Po odbyciu stażu pracował jako kierownik PZLZ w Jareczewie, pow. Jarocin, prowadząc ośrodek zwalczania chorób wymienia i niepłodności bydła przy PZLZ Jarocin.

Został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi i Medalem „Zasłużony dla Ziemi Jarocińskiej”. Zmarł w połowie kwietnia 1986 r., a pogrzeb odbył się 16 kwietnia 1986 r. w Jarocinie.

5. Błoniarz Władysław

Urodził się 19 maja 1930 r. w Zaczerniu, pow. rzeszowski. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO we Wrocławiu w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 12 listopada 1958 r. Pracę zawodową rozpoczął jako stażysta w PZWet. w Oleśnicy. Kolejne miejsca pracy to: Olsztyn, Dzierżoniów i Lubawka, pow. Kamienna Góra, oraz Stacja Sanitarно-Epidemiologiczna w Katowicach. Następnie odbył studia na Wydziale Lekarskim AM w Katowicach (1960–1966).

Został odznaczony: Krzyżem AK, Krzyżem Weterana Walk o Niepodległość, Krzyżem za Akcję „Burza”. Najprawdopodobniej w 1982 r. wyjechał do USA. Posiada obywatelstwo polskie i amerykańskie. Do Polski wrócił w 2011 r.

6. Bochdalek Roman

Urodził się 7 lutego 1933 r. w Dolinie, woj. stanisławowskie (Kresy Południowo-Wschodnie II RP). Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Oławie w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 24 kwietnia 1958 r. Staż podyplomowy rozpoczął w PZLZ w Oławie. Od 1 sierpnia 1958 r. przyjęty został do pracy w Katedrze Epizootiologii i Klinice Chorób Zakaźnych macierzystego Wydziału. W okresie pracy na Uczelni ukończył podyplomowy staż zawodowy w MZWet. we Wrocławiu (1961 r.) oraz odbył staże naukowe: w Instytucie Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN im. L. Hirszfelda we Wrocławiu (1960 r.), w Katedrze Epizootiologii Wyższej Szkoły

Weterynaryjnej w Brnie (1965 i 1978 r.) oraz w St. Petersburgskim Weterynaryjnym Instytucie (1973 r.). W 1966 r. na podstawie rozprawy pt. *Wpływ tuberkulinizacji krów na powstawanie przeciwciał dających się wykazać odczynami hemaglutynacji i hemolizy* został mu nadany stopień dr. n. wet. Decyzją Komisji ds. Specjalizacji Lekarzy Wet. WCKP w Puławach uzyskał tytuł specjalisty z zakresu epizootiologii i administracji weterynaryjnej (1997 r.)

Jego dorobek naukowy oprócz pracy doktorskiej, w zakresie oryginalnych prac, oraz w zakresie pozostałych publikacji obejmuje ponad 140 prac i doniesień naukowych, a także innych publikacji. Ponadto był autorem 17 rozdziałów w 4 wydaniach skryptów, w jednym podręczniku *Zarys chorób zakaźnych zwierząt* pod redakcją prof. dr. hab. Z. Wachnika (1983 r.) oraz współautorem monografii *Gruźlica zwierząt* pod redakcją prof. dr. T. Sobiecha (1975 r.). Był również autorem 17 expertyz naukowych – 8 opracowanych samodzielnie i 9 jako współautor. Brał udział w koordynacyjnych konferencjach naukowych krajów RWPG (Warszawa – 1968 r. i Puławy – 1978 r.). Prowadził zajęcia dydaktyczne z zakresu epizootiologii i chorób zakaźnych zwierząt (ćwiczenia i wykłady) dla studentów V i VI r. studiów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej na studiach stacjonarnych, na studiach podyplomowych dla lekarzy wet. z Egiptu (1970 r.) i Mongolii (1977 r.), na studiach doktoranckich i podyplomowych oraz z przedmiotu profilaktyka w przemysłowym chowie zwierząt. Brał udział w ogólnopolskich konferencjach dydaktyczno-wychowawczych, a także w Ogólnopolskim Kongresie Pedagogicznym Nauczycieli (Warszawa – 1977 r.).

W zakresie działalności wychowawczej pełnił funkcje: opiekuna grup studenckich, przewodniczącego Rady Pedagogicznej (opiekuna roku) VI r. studiów, opiekuna studentów zagranicznych odbywających praktykę wakacyjną na naszym Wydziale (1967 r.), opiekuna studentów naszego Wydziału na praktyce wakacyjnej w Instytucie Zooweterynaryjnym w Charkowie (1968 r.) oraz wiceprzewodniczącego zespołu Zagadnień Socjalno-Bytowych i Samorządności Studenckiej w Radzie Szkoły ds. Młodzieży (1969–1972 r.).

Jego współpraca z gospodarką narodową wyrażała się we współautorstwie prac dot. oceny leków i biopreparatów produkowanych przez Biowet i Polfę; w opracowaniu expertyz głównie dla jednostek gospodarki uspołecznionej nt. przyczyn zachorowalności i upadków wśród zwierząt gospodarskich, w prowadzeniu szkoleń służby rolnej nt. przyczyn chorób zwierząt oraz sposobów ich zapobiegania. Inne formy współpracy obejmowały konsultacje dot. rozpoznawania chorób zakaźnych zwierząt, opinie dla sądów i okręgowych komisji arbitrażowych, jak również orzeczenia lekarsko-weterynaryjne oraz działalność leczniczo-usługową i diagnostyczną. Współpracował także z terenową służbą lekarsko-weterynaryjną i zootechniczną, prowadząc działalność szkoleniową nt. chorób zakaźnych zwierząt, a w szczególności: białaczek bydła, diagnostyki alergicznej gruźlicy bydła, chorób zakaźnych narządów rozrodczych bydła oraz odchowu cieląt i chorób zakaźnych tego okresu.

Był zaangażowanym nauczycielem akademickim w działalności organizacyjno-społecznej na Wydziale i Uczelni, co wyrażało się w pełnieniu przez niego szeregu funkcji. Na Wydziale pełnił funkcję członka:

- Komitetu Organizacyjnego I Zjazdu Lekarzy Wet. doktoryzowanych i habilitowanych na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej WSR we Wrocławiu (1970 r.)
- Komitetu Organizacyjnego VI Zjazdu PTNW we Wrocławiu (1978 r.)
- Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej do przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego kandydatów na I r. studiów (1979, 1980, 1988 r.)
- Wydziałowej Komisji Wyborczej (1984–1993 r.)
- Rady Wydziału Medycyny Weterynaryjnej – jako przedstawiciel asystentów i adiunktów (1967–1977 r.).

Działał również w licznych Komisjach Rektorskich i Senackich, pełniąc funkcję członka lub przewodniczącego. Między innymi był członkiem:

- Rektorskiej Komisji ds. lokalowych (1969–1972 r.)
- Rektorskiej Komisji Dyscyplinarnej – jako rzecznik dyscyplinarny dla studentów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej (1987–1993 r.)
- Kolegium Rektorskiego (1975–1976 r.) oraz
- Przewodniczącym Rektorskiej Komisji ds. Odznaczeń (1975–1976 r.).

Przez długie lata był członkiem i działaczem ZNP, pracując w Radzie Oddziałowej ZNP na Wydziale (1961–1969 r.), a następnie w Radzie Zakładowej ZNP na Uczelni jako: przewodniczący Komisji Mieszkaniowej (1969–1972 r.), wiceprzewodniczący Rady Zakładowej ZNP (1972–1974 r.) i przewodniczący Rady Zakładowej ZNP (1975–1976 r.). Poza Uczelnią działał w:

- Społecznym Komitecie do Walki z Gruźlicą we Wrocławiu – Sekcji Gruźlicy Odzwierzęcej, pełniąc funkcję sekretarza sekcji (1965–1968 r.)
- Zrzeszeniu Lekarzy i Techników Weterynarii – Oddział Wrocław – jako przewodniczący Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej FSK (1970–1974 r.)
- Dolnośląskiej Izbie Lekarsko-Weterynaryjnej jako członek Rady i Przewodniczący Komisji Etyki, Deontologii i Historii Zawodu (1991–1995 r.)
- 2001 r. – został wybrany członkiem Zespołu Redakcyjnego Biuletynu DIL-Wet.

Członek Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych od 1959 r. Uczestniczył czynnie w Zjazdach i Kongresach Towarzystwa, pełniąc funkcję sekretarza w obradach sesyjnych (1970, 1996 r.) bądź przewodniczącego sekcji (1978 r.). Członek Towarzystwa Miłośników Lwowa i Kresów Południowo-Wschodnich oraz członek-założyciel Stowarzyszenia Przyjaciół Ziemi Dolińskiej „Kresy Wschodnie”.

Otrzymał Nagrody Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki zespołowe stopnia I, II i III (1970, 1976, 1981 r.) oraz Ministra Rolnictwa z okazji uznania Polski za kraj wolny od gruźlicy bydła (1976 r.). Wyróżniony również został 15-krotnie Nagrodami JM Rektora za osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej, dydaktyczno-wychowawczej i organizacyjno-społecznej.

Został odznaczony: Złotą Odznaką ZNP, Srebrną Odznaką Honorową ZLiTWet., Srebrnym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką „Zasłużony dla Woj. Wrocławskiego

i m. Wrocławia”, Złotym Krzyżem Zasługi, Odznaką „Zasłużony dla Akademii Rolniczej” we Wrocławiu, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem upamiętniającym 100. rocznicę działalności organizacji społeczno-zawodowych polskiej weterynarii, Medalem „Zasłużony dla Wydziału Medycyny Weterynaryjnej AR we Wrocławiu”, Odznaką Honorową „Meritus” – Zasłużony dla Samorządu Lekarsko-Weterynaryjnego.

7. Bolek-Grobelna Maria

Urodziła się 7 marca 1932 r. w Bielsku Białej. Świadectwo dojrzałości otrzymała w LO w Poznaniu w 1950 r. Dyplom lekarza wet. uzyskała 27 marca 1958 r., zaś dyplom lekarza medycyny na Wydziale Lekarskim AM we Wrocławiu 30 kwietnia 1960 r. Staż podyplomowy weterynaryjny odbyła do końca 1958 r. we Wrocławiu. Od stycznia 1959 r. przeniosła się do Poznania, podejmując pracę jako lekarz w Szpitalu Psychiatrycznym (do 1972 r.). Od marca 1972 r. do grudnia 2000 r. pracowała w Wojewódzkiej Przychodni Zdrowia Psychicznego dla dzieci i młodzieży w Zielonej Górze. W okresie pracy uzyskała specjalizację z zakresu psychiatrii I stopnia (1965 r.) i specjalizację z psychiatrii dziecięcej II stopnia (1969 r.).

Posiada odznaczenia: Odznakę „Zasłużony dla Szkolnictwa Lubuskiego”, Medal „Za Zasługi dla m. Zielonej Góry”, Odznaki: „Za Wzorową Pracę w Służbie Zdrowia” oraz „Przyjaciel Dziecka”. Mężatka, dwoje dzieci. Mąż Marii jest lekarzem weterynarii.

8. Budziosz Stanisław

Urodził się 7 maja 1922 r. w Krzelowie, pow. Jędrzejów. Ukończył Studium Przygotowawcze w Gdańsku w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 7 kwietnia 1962 r. Pracował m.in. w PZLZ w Czarnocinie, pow. Włoszczowa. Brak informacji o bardziej szczegółowym przebiegu pracy zawodowej. Zmarł prawdopodobnie przed 1990 r.

9. Bylewski Zbigniew

Urodził się 14 grudnia 1933 r. w Mizgierach, pow. słonimski, woj. nowogródzkie (Kresy Wschodnie II RP). Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Aleksandrowie Łódzkim w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 30 września 1961 r. Po odbyciu stażu pracował jako ordynator w PZLZ w Czarnkowie. Dalszy przebieg pracy zawodowej obejmuje następujące miejscowości: PZLZ Wieleni; Miłków, pow. Wałcz; PZLZ Osjaków, pow. Wieluń; Wadlew, pow. Bełchatów; Państwowy Zakład Unasienniania Zwierząt we Włocławku; w Kruszowie, pow. Łódź; Zakłady Mięsne w Łodzi. Był członkiem ZLiTWet. oraz członkiem Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. Żonaty, dwoje dzieci. Zmarł 28 maja 1992 r.

10. Chodyniecki Andrzej

Urodził się 6 grudnia 1922 r. w Leśmierzu, woj. łódzkie. W 1946 r. ukończył Liceum im. H. Sienkiewicza w Krakowie. W 1952 r. uzyskał tytuł magistra filozofii w zakresie zoologii na UJ w Krakowie. Od 1952 do 1959 r. pracował w Zakładzie Chorób

Ryb Instytutu Weterynarii we Wrocławiu, początkowo jako asystent, a następnie jako kierownik. Jednocześnie studiował na Wydziale Weterynarii WSR, gdzie w 1958 r. uzyskał dyplom lekarz wet. W latach 1959–1969 r. był pracownikiem WSR w Olsztynie w Zakładzie Chorób Ryb na Wydziale Rybackim. W 1963 r. otrzymał stopień dr. n. przyrodniczych. Stopień dr. habilitowanego zdobył w 1968 r. po przygotowaniu rozprawy pt. *Antybioza i symbioza wśród niektórych bakterii wodnych*. Od 1969 r. pracował w WSR w Szczecinie, początkowo na stanowisku zastępcy dyrektora Instytutu Technologii Żywności Pochodzenia Morskiego. Był twórcą Zakładu Przemysłu Rybnego i jego kierownikiem, kierownikiem Zakładu Ichtiopatologii i Toksykologii. Pełnił funkcję prodziekana i prorektora AR w Szczecinie. Od 1 września 1988 r. objął pracę w AR-T w Olsztynie, gdzie kierował Katedrą Podstawowych Nauk Rybackich i Zakładem Chorób Ryb i Toksykologii. Funkcję tę sprawował do śmierci.

Był członkiem PTNW, PTH, przewodniczącym Zespołu Roboczego Toksykologii w Międzynarodowej Komisji Badania i Wykorzystywania Mórz i Oceanów, członkiem grupy roboczej przy Naukowym Komitecie „Człowiek i Środowisko” w PAN, wiceprzewodniczącym Komitetu Badań Morza, współzałożycielem Oddz. Olsztyńskiego Polskiego Towarzystwa Parazytologicznego.

Za działalność naukową i dydaktyczną profesor A. Chodyniecki otrzymał 2-krotnie Nagrody Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego i Nauki. Odznaczony został m.in.: Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Odznaką Gryfa Pomorskiego i innymi odznaczeniami. Zmarł 3 maja 1989 r.

11. Ciapała Mieczysław

Urodził się 9 marca 1929 r. w Grębowie, pow. Ostrów Wielkopolski. Świadcetwo dojrzałości otrzymał w Liceum Pedagogicznym we Wrocławiu w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 12 marca 1958 r. Pracę zawodową jako stażysta rozpoczął w Gnieźnie, a następnie przeniósł się do Jarocina, pracując początkowo na stanowisku ordynatora, a następnie kierownika PZLZ. Przez krótki okres był pow. lekarzem weterynarii. W 1972 r. uzyskał stopień dr. n. wet. Od 1991 r. do śmierci w 1993 r. pełnił funkcję rejonowego lekarza weterynarii w Jarocinie. Był radnym Rady miasta i gminy Jarocin.

Odznaczony: Medalem 30-lecia PRL, Odznaką „Zasłużony dla Województwa Poznańskiego i Kaliskiego”, Srebrnym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Żonaty, dwoje dzieci. Zmarł nagle 1 sierpnia 1993 r.

12. Czernski Henryk

Urodził się 14 listopada 1931 r. w Zatorach, pow. półtuski. Świadcetwo dojrzałości otrzymał w Państwowym Technikum Mięsnym w Krotoszynie w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 24 marca 1958 r. Staż pracy odbył w PZWet. w Przasnyszu, a następnie pracował w PZLZ w Baranowie, Dzierżkowie i Chorzeliach. W maju 1991 r. przeszedł na rentę, a w listopadzie na emeryturę i prowadził nadal usługi lekarsko-weterynaryjne. Jego zainteresowania pozazawodowe dotyczyły historii starożytnej i malarstwa. Zmarł 31 października 2009 r.

13. Dalski Dzierżysław

Urodził się 1 maja 1929 r. w Szamotułach, woj. poznańskie. Świadcstwo dojrzałości otrzymał w Liceum dla Pracujących w Poznaniu w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 9 listopada 1958 r. Staż pracy odbył w PZWet. w Strzelinie, a następnie pracował w PZLZ w Bardzie Śląskim (1959–1960). Następnie w PZWet. w Zielonej Górze – pracując w Przychodni dla Zwierząt w Nowogrodzie Bobrzańskim, a od 1972 r. do 1977 r. jako kierownik Punktu Wet. w Tyrawie Wołowskiej w pow. Sanok. Zmarł 17 lipca 1980 r. w Sanoku.

14. Dobkowicz Zdzisław

Urodził się 24 października 1933 r. w miejscowości Grobla, pow. Międzychód. Świadcstwo dojrzałości otrzymał w LO w Międzychodzie. Dyplom lekarza wet. uzyskał 31 maja 1958 r. Po odbyciu staży pracy w Bielsku-Białej pracował jako: ordynator w PZLZ Rybnik (1959–1961), w Ośrodku Hodowli Zarodowej w Głogówku (1961–1962), ZHW w Opolu na stanowisku kierownika Pracowni Fizjologii i Patologii Rozrodu (1962–1981) i kierownika ZHW w Opolu (1981–1999). W lipcu 1999 r. przeszedł na emeryturę, pracując na pół etatu jako androlog w Stacji Inseminacyjno-Hodowlanej w Karczowie koło Opolu. W okresie pracy zawodowej odbył liczne kursy specjalistyczne z zakresu rozrodu zwierząt, mikrobiologii i nowoczesnych metod diagnostyki laboratoryjnej. Doktoryzował się na Wydziale Wet. AR we Wrocławiu w 1980 r. Specjalizację z zakresu rozrodu zwierząt uzyskał w 1997 r. w WCKP w PIW w Puławach. Od 1959 r. członek ZLiTWet. W latach 1974–1989 pełnił funkcję prezesa ZO w Opolu, a w latach 1997–2000 sekretarza Okręgowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Opolu.

Został odznaczony: Złotą i Srebrną Odznaką ZLiTWet, Odznakami: „Za Wzorową Pracę w Służbie Weterynaryjnej”, „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”, „Zasłużony Opolszczyźnie”, Medalem 30-lecia PRL, Srebrnym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Kawalerskim Orderem Odrodzenia Polski. Jego zainteresowania pozazawodowe to: filatelistyka, myślistwo, muzyka i turystyka. Żonaty, dwoje dzieci, syn jest również lekarzem wet.

15. Drożdż Stanisław

Urodził się 13 sierpnia w 1926 r. w Zygmontówku, pow. Turek. W latach 1947–1949 odbył służbę wojskową. Po jej zakończeniu pracował w lecznicy dla zwierząt w Turku. Świadcstwo dojrzałości otrzymał w Liceum Weterynaryjnym w Bydgoszczy w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 22 listopada 1958 r. Po odbyciu stażu pracy pracował w PZLZ Tuliszkowo. W latach 1960–1990 był kierownikiem PZLZ w Dobrej, pow. Turek, a w 1982–1983 kierownikiem Oddz. Rejonowego w Turku. Po przejściu na emeryturę prowadził prywatną praktykę. Był członkiem ZLiTWet, SITR oraz ZBO-WiD-u. Był wieloletnim radnym Gminnym, a także prezesem Gminnego Koła ZSL i PSL.

Odznaczony: Brązowym, Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi oraz Krzyżem Kawalerskim Orderem Odrodzenia Polski, Medalem 30-lecia PRL, Odznaką „Za Wzorową Pracę w Służbie Weterynaryjnej”, „Zasłużony dla Województwa Konińskiego”. Żonaty, syn jest również lekarzem wet. Zmarł nagle 26 maja 1994 r.

16. Dudkiewicz Jakub

Urodził się 17 lipca 1915 r. w Krynicy. Świadectwo dojrzałości otrzymał w Liceum Matematyczno-Przyrodniczym we Lwowie w 1935 r. Studia rozpoczął w Akademii Med. Wet. we Lwowie w 1935 r., a następnie kontynuował je w latach pięćdziesiątych we Wrocławiu. Dyplom lekarza wet. uzyskał 18 czerwca 1958 r. Po odbyciu stażu pracował w Krakowie. Bliższych danych co do miejsca zatrudnienia, jak również dokładnej daty zgonu brak.

17. Dydo Leszek

Urodził się 22 czerwca 1931 r. w Grudziądzu. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Grudziądzu w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 25 czerwca 1959 r. Po odbyciu stażu pracował w PZLZ w Gostycynie, pow. Tuchola. Ukończył studium podyplomowe z zakresu profilaktyki i leczenia przeżuwaczy w SGGW-AR w Warszawie w 1980 r. Był członkiem Kujawskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

Odznaczony Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi. Od 1 stycznia 2001 r. na emeryturze. Zmarł 18 czerwca 2006 r.

18. Dziezic Władysław

Urodził się 24 kwietnia 1932 r. w Sędziszowej, pow. Gorlice. Świadectwo dojrzałości otrzymał w Państwowym Technikum Hodowlanym w Łodygowicach, pow. Żywiec w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 31 marca 1958 r. Pracę zawodową rozpoczął na terenie woj. krakowskiego, pracując kolejno w lecznicach dla zwierząt w Łososinie Dolnej, Rodłowie i Miechowie. Następnie przeniósł się do woj. lubuskiego, będąc zatrudnionym w PZLZ w Gorzowie Wlkp. i WIS przy ZM w Gorzowie. Pracował również w WIS w Stargardzie Szczecińskim. W 1980 r. uzyskał stopień naukowy dr. n. rolniczych na Wydziale Zootechnicznym AR w Krakowie. W okresie pracy zawodowej odbył liczne kursy i szkolenia: kurs z zakresu zwalczania niepłodności, chorób świń, chorób drobiu i specjalistycznego badania wzroku koni. Był członkiem ZLiTWet, SiTR, Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego.

Odznaczony Brązowym i Złotym Krzyżem Zasługi oraz Medalem 40-lecia PRL. Przez kilka kadencji był ławnikiem w Sądzie Rejonowym (Wydział Cywilny Pracy i Rodziny). Działal również na rzecz dzieci niepełnosprawnych, dotkniętych autyzmem.

19. Fedczyszyn Stanisław

Urodził się 19 października 1931 r. w Buszce, pow. Brzeżany, woj. tarnopolskie (Kresy Wschodnie II RP). Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Głubczycach w 1952 r.

Dyplom lekarza wet. uzyskał 2 kwietnia 1958 r. Staż podyplomowy odbył w Sulechowie, a następnie rozpoczął pracę w Dziadowej Kłodzie (do 1963 r.). W latach 1963–1966 pracował w Zakładzie Unasienniania Zwierząt w Bolesławcu i Żmigrodzie, skąd przeniósł się do PZLZ w Chojnowie (1966–1970), a następnie do Lubka (do 1972 r.). W tych latach był również kierownikiem weterynaryjnego punktu granicznego.

Odnaczony został: Medalem 40-lecia PRL, Odznaką Honorową „Za Zasługi dla Woj. Gorzowskiego” oraz Odznaką „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”. Z dniem 1 stycznia 2001 r. przeszedł na emeryturę.

20. Feliks Edward

Urodził się 10 września 1933 r. w Bytomiu. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Bytomiu w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 15 kwietnia 1958 r. Staż pracy odbył w PZWet w Kamiennej Górze, gdzie również w miejscowym PZLZ przez 2 miesiące był ordynatorem. Następnie zatrudniony był w pow. Góra Śląska (1959–1963), pow. Kluczbork (1963–1966), pow. Grodków (1966–1969) oraz PZWet Grodków (1969–1976). Dalsze losy zawodowe są nieznane. Był członkiem ZSL i ZLiWet.

21. Frydrych Leon

Urodził się 7 lutego 1933 r. w Wodzisławiu Śląskim, pow. Rybnik. Świadectwo dojrzałości otrzymał w Technikum Rolniczym w Czechowicach w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 8 maja 1958 r. Po odbyciu stażu rozpoczął pracę zawodową jako inspektor (1959–1965), a następnie kierownik (1965–1975) WIS przy ZM w Raciborzu. Od 1975 r. był kierownikiem OT, a następnie rejonowym lekarzem wet. w Raciborzu do przejścia na emeryturę w 1998 r.

Ukończył studium podyplomowe z zakresu higieny produktów zwierzęcych z technologią przetwórstwa mięsnego (Wrocław 1976–1977) oraz odbył 6-tygodniowy kurs z zakresu mikrobiologii I i II stopnia w IW w Puławach. Był członkiem PTNW, ławnikiem sądownym oraz radnym MRN w Raciborzu. Jego zainteresowaniami pozazawodowymi są: hodowla gołębi, kolarstwo i narciarstwo.

Odnaczony został: Złotą Odznaką „Zasłużony dla Woj. Katowickiego” i Medalem „Zasłużony Działacz Ziemi Raciborskiej”, Odznaką „Zasłużony Pracownik Rolnictwa” oraz Złotym Krzyżem Zasługi. Żonaty, czworo dzieci.

22. Gajda Andrzej

Urodził się 24 stycznia 1933 r. w Piotrkowie Trybunalskim. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Dzierżoniowie w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 18 marca 1960 r. Staż pracy odbył w PZLZ w Bolesławcu (1960–1961). Następnie pracował w PZLZ Cerkiew Polska (1961–1962), Gołdapii (1962–1963), Gronówku (1963–1964), Katedrze Anatomii Opisowej Zwierząt WSR Wrocław (1964–1965), PZLZ Rawicz (1965), Dzierżoniów (1966), Gryfów (1967), WIS Prochowice (1967–1968), PZLZ Żelów (1968–1969), MZWet. Wrocław (1970–1972), PZWet. Strzelin (1972–

1974), Kombinat PGR Brzezinka (1974–1975), PZWet. Lwówek Śl.(1975–1979), WIS przy Wrocławskich Zakładach Drobiarskich (1979–1982).

Zmarł 09.09.2010 r. Pochowany został na cmentarzu Osobowickim we Wrocławiu.

23. Gliniecki Paweł

Urodził się 2 czerwca 1933 r. we Wrzeszczu. Ukończył Studium Przygotowawcze w Gdańsku w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 3 marca 1960 r. Po odbyciu stażu w Zielonej Górze podjął pracę w PZWet. w Krośnie Odrzańskim na stanowisku kierownika Lecznicy w Bobronicach (1960–1965). Następnie pracował w PZWet. w Nowym Dworze Gdańskim na stanowisku kierownika Lecznicy w Stegnie, a następnie w Drewnicy. Od 1972 r. pracował w Lecznicy w Gierzwaldzie, pow. Ostróda, aż do przejścia na emeryturę w 2000 r.

Był odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem 40-lecia PRL. Otrzymał również Odznaki: „Zasłużony Pracownik Rolnictwa” oraz „Zasłużony dla Warmii i Mazur”. Zmarł 29 marca 2007 r.

24. Godziszewska Julia

Urodziła się 18 stycznia 1930 r. w miejscowości Sielec, pow. Włodzimierz Wołyński (Kresy Wschodnie II RP). Ukończyła Studium Przygotowawcze we Wrocławiu. Dyplom lekarza wet. uzyskała 30 czerwca 1959 r. Pracowała w WIS przy ZM we Wrocławiu. Dalsze jej losy są nieznane.

25. Gorczyński Maksymilian

Urodził się 12 lutego 1929 r. w Łaszewie, pow. Brodnica. Świadectwo dojrzałości otrzymał w Liceum Weterynaryjnym w Bydgoszczy w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 11 kwietnia 1958 r. Staż pracy odbył w Lidzbarku Warm., po czym objął kierownictwo Punktu Wet. w Lidzbarku. Po 3 latach pracy przeniósł się do Grodziczna, pow. Nowe Miasto, obejmując stanowisko kierownika Przychodni Wet., gdzie pracował do przejścia na emeryturę w wieku 60 lat, otrzymując rentę brucelozową.

Był członkiem ZLiTWet. oraz Stowarzyszenia Rodziny Polskiej. Został odznaczony Medalem 40-lecia PRL, Odznakami: „Zasłużony Pracownik Rolnictwa” oraz „Za Wzorową Pracę w Służbie Weterynaryjnej”. Jego zainteresowania pozazawodowe to pszczelarstwo, hodowla koni i gołębi rasowych. Żonaty, troje dzieci.

26. Grabarczyk Jan

Urodził się 26 stycznia 1923 r. w Tynwaldzie, pow. Nowe Miasto. Świadectwo dojrzałości otrzymał w Liceum Weterynaryjnym w Bydgoszczy w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 19 marca 1958 r. Pracował w Stacji Hodowli i Unasienniania Zwierząt w Bydgoszczy. W 1971 r. mianowany był starszym lekarzem wet. w tej placówce.

Odznaczony: Srebrnym Krzyżem Zasługi, Odznaką „Zasłużony Pracownik Rolnictwa” oraz Medalem z okazji „40-lecia Inseminacji w Polsce”. Zmarł 8 grudnia 1999 r. na białaczkę.

27. Gronek Wojciech

Urodził się 16 grudnia 1934 r. w Gnieźnie. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Cynicznie, woj. poznańskie w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 16 maja 1959 r. W latach 1959–1961 pracował w WZWet. w Lublinie, od 1961 do 1963 w ZHW w Gorzowie Wlkp., a w latach 1964–1979 w ZHW w Kielcach. Od 1979 r. do 1990 r. był zatrudniony w Centrowecie w Kielcach, po czym do 2001 r. pracował w WZWet. w Kielcach. W 1974 r. otrzymał stopień naukowy dr. n. wet. w PIW w Puławach. Był członkiem PTNW, ZLiTWet. oraz Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. Od 1964 r. był prezesem Oddz. ZLiTWet. w Kielcach przez 4 kadencje, sekretarzem przez 2 kadencje i skarbnikiem przez 1 kadencję, a ponadto członkiem Komisji Socjalno-Bytowej przy ZG ZLiTWet. Jego zainteresowania pozazawodowe to historia i literatura piękna.

Odznaczony był: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Brązowym i Złotym Krzyżem Zasługi, Srebrną i Złotą Odznaką ZLiTWet., Odznakami: „Zasłużony Działacz Związków Zawodowych”, „Zasłużony Pracownik Rolnictwa” i „Za Wzorową Pracę w Służbie Wet.”, oraz Medalem „Za Zasługi dla Kielecczyzny”. W 2001 r. przeszedł na emeryturę. Żonaty, jedno dziecko. Zmarł 16 września 2006 r.

28. Idasiak-Dwulat Celina

Urodziła się 17 listopada 1925 r. w Waleńczyźnie, pow. Wieluń. Świadectwo dojrzałości otrzymała w Państwowym Liceum dla Pracujących w Chorzowie w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskała 3 kwietnia 1958 r. Podyplomowy staż pracy odbyła w Lubinie. Następnie pracowała do 1970 r. w PZW Lubawka, pow. Kamienna Góra. Z kolei objęła stanowisko Inspektora WIS Oddz. Rejonowego Weterynaryjnego w Rzeźni GS Kamienna Góra, gdzie pracowała do końca 1991 r., tj. do przejścia na emeryturę. Zmarła 24 sierpnia 2012 r.

29. Isakiewicz Marian

Urodził się 5 października 1930 r. w Tarnopolu (Kresy Wschodnie II RP). Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO dla Pracujących nr 2 w Krakowie. Dyplom lekarza wet. uzyskał 31 maja 1958 r. Po odbyciu stażu pracował na terenie PZWet. w Nowej Rudzie (1959–1962), PZWet. w Hrubieszowie (1962–1963), w Nowym Sączu (1963–1968) i w Łobezie (1968–1969) oraz na terenie WZWet. w Szczecinie (1969–1977). Zmarł 14 lutego 1978 r.

30. Jackiewicz Kazimierz

Urodził się 4 lutego 1935 r. w Kobylnikach Topolskich, pow. Pińczów. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Działoszycach w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał

24 marca 1958 r. Po odbyciu stażu pracy związany był zawodowo z WZWet. w Zielonej Górze. Pracował w Zakładzie Inseminacji, był kierownikiem Ośrodka Zwalczenia Gruźlicy i Brucelozy, zastępcą dyrektora WZWet., kierownikiem Oddz. WZWet. – Powiatowym Lekarzem Weterynarii w Zielonej Górze. Odbył liczne szkolenia w Instytucie Weterynaryjnym w Bydgoszczy, Puławach i AR w Krakowie. Był członkiem ZLiTWet. (w 1 kadencji pełnił funkcję prezesa), a następnie Izby Lekarsko-Weterynaryjnej (przewodniczący Sądu Koleżeńskiego). Przez kilka kadencji był radnym miejscowej gminy oraz wiceprzewodniczącym Rady. Jego zainteresowania pozazawodowe to turystyka rowerowa i samochodowa.

Odznaczony został m.in.: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, Odznaką „Zasłużony dla Rolnictwa”. Żonaty, troje dzieci.

31. Janiak Tadeusz

Urodził się 3 lipca 1929 r. w Wieluniu n. Notecią, pow. Czarnków, woj. poznańskie. Świadectwo dojrzałości otrzymał w Liceum dla Dorosłych w Poznaniu w 1949 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 28 kwietnia 1958 r. Praca zawodowa związała go z woj. poznańskim. Według posiadanych informacji pracował m.in. w Kiszkwie k. Gniezna i tam zamieszkiwał.

32. Janowski Stanisław

Urodził się 17 czerwca 1934 r. w Błaszczach, pow. kaliski. W 1940 r. został wysiedlony do Generalnej Guberni. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO im. A. Asnyka w Kaliszu w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 17 maja 1958 r. Staż pracy odbył początkowo w PZWet. we Wrocławiu, a następnie w PZWet. w Poddębicach. W latach 1959–1972 pracował na stanowisku kierownika PZLZ w Pęczniewie, pow. Poddębice. Od 1972 r. do czasu przejścia na emeryturę był kierownikiem PZLZ w Goszczanowie, pow. Turek. Ukończył studium podyplomowe w SGGW-AR w Warszawie z zakresu profilaktyki i lecznictwa przeżuwaczy (1980). W 1990 r. piastował stanowisko przewodniczącego Gminnej Rady w Goszczanowie. Był członkiem ZLiTWet. oraz Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. W latach 1980–1986 pełnił funkcję prezesa Oddziału.

Odznaczony został: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnym Krzyżem Zasługi, odznakami: „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”, „Za Wzorową Pracę w Służbie Wet.”, „Za Zasługi dla Woj. Sieradzkiego”, Złotą Odznaką ZLiTWet. oraz Medalem 40-lecia PRL. Zmarł nagle 13 stycznia 2003 r.

33. Jędrzak Bolesław

Urodził się 26 lutego 1928 r. w Ostrowie Wlkp. Świadectwo dojrzałości otrzymał w Liceum Matematyczno-Fizycznym w Ostrowie Wlkp. w 1949 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 17 marca 1958 r. Pracował w Ostrowie Wlkp. i Koźminie.

Odnaczony został: Srebrnym Krzyżem Zasługi, Srebrną Odznaką ZLiTWet. oraz Odznakami: „Zasłużony dla Rozwoju Środowiska Koźmińskiego” i „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”, a także Medalem „Za Wybitne Zasługi w Rozwoju Miasta Koźmina” i Medalem 40-lecia PRL.

34. Kaczmarek Władysław

Urodził się 14 lipca 1931 r. w Koźminie, pow. Krotoszyn. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Szamotułach w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 15 marca 1958 r. Z dniem 1 kwietnia 1958 r. rozpoczął staż w PZLZ w Międzyrzeczu, a następnie pracował w Szamotułach jako ordynator do 30 czerwca 1977 r. Od lipca 1977 r. pracował w Zakładowym Punkcie Wet. przy Rolniczym Kombinacie Spółdzielczym w Wilczynie na stanowisku ordynatora ds. drobiarstwa. Zmarł 25 czerwca 1980 r.

35. Kaliński Józef

Urodził się 15 stycznia 1935 r. w Waryńcach, pow. Trembowla (Kresy Wschodnie II RP). Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Opolu w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 17 czerwca 1958 r. Staż pracy odbył w PZWet. w Słupsku. W latach 1959–1971 pracował w PZWet. w Prudniku, w 1971–1990 w PZWet. w Krapkowiach, a w 1990–1998 w PZWet. w Opolu. Ukończył liczne kursy z zakresu: technologii i higieny środków spożywczych zwierzęcego pochodzenia, technologii mięsa, zwalczania chorób świń oraz chorób cieląt. Był członkiem ZLiTWet. oraz Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

Odnaczony został: Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem 40-lecia PRL oraz Odznakami: „Zasłużony Opolszczyźnie”, „Za Wzorową Pracę w Służbie Wet.”, a także „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”. W 1986 r. przeszedł na rentę, a w 1998 r. otrzymał emeryturę. Żonaty, dwoje dzieci.

36. Kapek Kazimierz

Urodził się 13 stycznia 1929 r. w Pacanowie, pow. Busko-Zdrój. Świadectwo dojrzałości otrzymał w Technikum Handlowym w Opolu w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 24 marca 1958 r. Staż podyplomowy odbył w Nowej Soli i tam pracował w PZLZ do 1974 r., a następnie w Stacji Sanitarно-Epidemiologicznej. Zmarł 23 maja 1992 r.

37. Kędziński Radosław

Urodził się 1 stycznia 1934 r. w Ostrowie Wlkp. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Ostrowie Wlkp. w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 30 kwietnia 1958 r. Pracę zawodową rozpoczął jako lekarz wet w PZWet. Krotoszyn, kierownik Zakładowego WIS w Lesznie (1968), powiatowy WIS w Lesznie (1973-1975), zastępca dyrektora WZWet. w Lesznie (1989–1999). W 1997 r. uzyskał w WCKP w Puławach specjalizację z zakresu higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego (specjalizacja nr 15). W latach 1984–1988 był radnym WRN w Lesznie. Był członkiem ZLiTWet. oraz Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

Został odznaczony: Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem „Za Zasługi dla Woj. Leszczyńskiego”, Odznakami: „Za Wzorową Pracę w Służbie Wet.”, „Zasłużony Pracownik Rolnictwa” oraz Złotą Odznaką Honorową ZLiTWet.

Jego pasją są piłka nożna oraz myślistwo. Działa w Polskim Związku Łowieckim. Bierze czynny udział w strzelectwie myśliwskim; w mistrzostwach PZŁ oraz mistrzostwach strzeleckich służb wet. – ze znaczącymi sukcesami.

38. Kensik Michał

Urodził się 7 lipca 1934 r. w Świeciu n. Wisłą. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Świeciu n. Wisłą w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 12 listopada 1958 r. Staż pracy odbył w Mrągowie i Świeciu. Następnie pracował w Świekatowie. Od 1961 r. zatrudniony został w woj. szczecińskim, pracując w Raławiu, Pyrzycach, Goleniowie i Kamieniu Pomorskim. Od 1970 r. pracował w pow. słupskim, najpierw we Wrzącej, a następnie do przejścia na emeryturę w Główczych. W powyższych miejscowościach zajmował stanowiska kierownika bądź ordynatora lecznicy. W latach 1973–1978 był przewodniczącym Gminnego Kolegium ds. Wykroczeń w Główczych. Był założycielem, a następnie przewodniczącym Gminnego Komitetu Obywatelskiego. Działał w NSZZ „Solidarność”. Był członkiem Zarządu Terenowego Koła Hodowców Koni w Słupsku.

Został odznaczony: Srebrnym Krzyżem Zasługi i Odznaką „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”, oraz Medalem z okazji 100. rocznicy działalności społeczno-zawodowej polskiej weterynarii.

Ojciec Michała – Anastazy również lekarz wet., były dyrektor Rzeźni i Bekoniarni w Świeciu, został zamordowany w Dachau już w 1939 r. Michał zmarł 9 lutego 2011 r.

39. Kierzkowski Marian

Urodził się 18 lipca 1933 r. w Inowrocławiu. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO im. J. Kasprzowicza w Inowrocławiu w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 27 marca 1958 r. Po odbyciu stażu w WIS przy Zakładach Mięsnych we Wrocławiu pracował jako ordynator, a następnie kierownik PZLZ, pow. Złotoryja. W 1964 r. przeniósł się do MZWet we Wrocławiu, pracując na stanowisku inspektora WIS, a następnie kierownika Oddziału WIS w Inspektoracie przy ZM we Wrocławiu. W 1968 r. powołany został na stanowisko zastępcy dyrektora ds. produkcji w ZM we Wrocławiu. W 1986 r. został przeniesiony na stanowisko woj. inspektora sanitarnego oraz powołany przez wojewodę na stanowisko zastępcy dyrektora WZWet. W tym okresie działał w Komisji ds. lekarzy WIS przy Krajowej Izbie Lekarsko-Weterynaryjnej. W latach 1991–1992 uczestniczył w pracach komisji współpracującej z Komisjami Sejmowymi i Senackimi przy nowelizacji ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz przejściu nadzoru nad mlekiem i jego przetwórstwem. Współpracował też z uczelniami wyższymi oraz zakładami produkcyjnymi artykułów żywnościowych pochodzenia zwierzęcego. Przez wiele lat prowadził zajęcia z technologii środków

spożywczych pochodzenia zwierzęcego w szkolnictwie średnim i zawodowym. Decyzją Komisji ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii WCKP. w Puławach uzyskał tytuł specjalisty z zakresu higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego (specjalizacja nr 15). W latach 1977–1979 ukończył studium podyplomowe z higieny produktów zwierzęcych z technologią przetwórstwa mięsnego na AR we Wrocławiu oraz uzyskał świadectwa racjonalizatorskie i świadectwa autorskie o dokonaniu wynalazków Urzędu Patentowego RP w zakresie technologii przetwórstwa mięsnego. W okresie istnienia ZLiTWet był przez jedną kadencję przewodniczącym Komisji Rewizyjnej przy ZG ZLiTWet. W 1998 r. przeszedł na emeryturę, działając w DIL-Wet oraz współpracował z Wydziałem Med. Wet. AR we Wrocławiu.

Odznaczony został: Krzyżem Kawalerskim Orderem Odrodzenia Polski, Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, wieloma odznaczeniami resortowymi i regionalnymi oraz organizacji społeczno-zawodowych.

40. Klonowski Zbyszko

Urodził się 17 lipca 1926 r. w Bąkowcu, pow. Jędrzejów. Ukończył Studium Przygotowawcze w Gdańsku w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 30 kwietnia 1958 r. Po odbyciu stażu pracował m.in. w PZLZ w Białobrzegach, woj. mazowieckie. Dalsze jego losy co do zatrudnienia i zamieszkania są nieznanne.

41. Kocłęga Jan

Urodził się 22 marca 1931 r. w Pomrożycach, pow. Zawiercie. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Zawierciu w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 4 kwietnia 1958 r. Po odbyciu stażu pracy od 1960 r. pracował jako ordynator w PZLZ Zawiercie. Przez okres roku był kierownikiem PZLZ w Łazach, pow. Zawiercie. Następnie pracował w WIS w Zawierciu, Dąbrowie Górniczej i Tarnowskich Górach. Na początku lat 90., ze względu na stan zdrowia, przeszedł na wcześniejszą emeryturę. Zmarł 7 września 2007 r.

42. Kocula Kazimierz (Makuszyński)

Urodził się 4 października 1933 r. we Lwowie. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Choszczynie w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 28 lutego 1958 r. Pracę rozpoczął w MZWet we Wrocławiu (1958–1960), a następnie pracował w PZLZ Syców jako kierownik (do 1963 r.) i PZLZ Bierutów, pow. Oleśnica (do 1972 r.). W okresie od marca 1972 r. do listopada 1972 r. zatrudniony był również jako doradca naukowo-techniczny ds. weterynarii i zootechniki w KZF „Polfa” w Kutnie na okręg wrocławsko-opolski. Następnie pracował na stanowisku adiunkta w Zakładzie Upowszechniania Postępu w Rolnictwie WSR we Wrocławiu do września 1976 r. Od listopada 1976 r. był kierownikiem Weterynaryjnego Punktu Specjalistycznego w Ogrodzie Zoologicznym we Wrocławiu, a w okresie od czerwca 1978 r. do kwietnia 1982 r. był kierownikiem PZLZ Sławoszowice, pow. Milicz. W tym samym roku przeniósł się do SGGW w Warszawie. Ukończył studia inżynierskie na Wydziale Zootech-

nicznym SGGW (1983) i magisterskie studia uzupełniające z zakresu rynku rolnego i spółdzielczego na Wydziale Ekonomiczno-Rolniczym tejże uczelni. W 1992 r. został pełnomocnikiem dziekana na Wydziale Weterynaryjnym w Warszawie ds. praktyk studenckich i pomocy socjalnej studentów. Był autorem opracowań dot. nauczania na Wydziałach Weterynaryjnych i z zakresu ekonomiki weterynaryjnej. Ponadto opublikował liczne prace z zakresu patologii zwierząt. W 1972 r. uzyskał stopień dr. n. wet. na Wydziale Weterynaryjnym WSR we Wrocławiu. Żonaty, dwoje dzieci. Zmarł w Warszawie 30 października 2000 r.

43. Kołtonowski Antoni

Urodził się 30 lipca 1925 r. w Grudziądzu. W czasie okupacji niemieckiej przebywał na robotach w Niemczech. Świadectwo dojrzałości otrzymał w 1949 r. w Grudziądzu. Dyplom lekarza wet. uzyskał 16 czerwca 1958 r. Staż pracy odbył w PZWet w Iławie, gdzie następnie pracował jako ordynator w miejscowym PZLZ. Kolejne miejsca pracy to: kierownictwo PZLZ w Prabutach, a następnie w Nowym Stawie.

Odnznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. W 1991 r. przeszedł na emeryturę. Zmarł 16 lutego 1992 r. w Gdańsku.

44. Koproński Stefan

Urodził się 15 września 1934 r. w Pawłowie, pow. Radziechów, woj. łwowskie (Kresy Wschodnie II RP). Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO we Wrocławiu w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 30 kwietnia 1958 r. Po odbyciu stażu pracował jako ordynator PZLZ w Nidzicy, Szkotowie, Janowie i Janowcu Kościelnym (1959–1964), kierownik WIS w ZM w Nidzicy (1964–1975), rejonowy inspektor WIS w Nidzicy (1975–1976), główny specjalista ds. zwalczania zakaźnych chorób zwierzęcych w OT w Nidzicy (1976–1977), od 1977 r. w WZWet. w Olsztynie. Był prezesem ZLiTWet. przez jedną kadencję w Olsztynie, a także członkiem Redakcji Biuletynu Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Olsztynie.

Otrzymał odznaczenia państwowe i resortowe oraz Złotą i Srebrną Odznakę ZLiTWet. Zmarł 4 lutego 2000 r. Pochowany został na cmentarzu w Lidzbarku Warmińskim.

45. Kościan Jan

Urodził się 10 kwietnia 1932 r. w Kochanowie, pow. Skierniewice. Ukończył Studium Przygotowawcze w Łodzi w 1952 r. Rozpoczęte studia w 1952 r. przerwał z powodu odbywania służby wojskowej. Ukończył je z opóźnieniem. Dyplom lekarza wet. uzyskał 11 czerwca 1962 r. Staż pracy odbył w Lubaniu Śląskim. W powiecie tym następnie podjął pracę jako kierownik Punktu Wet. w Pobiednej. Z kolei przeniósł się do pow. Wołów, gdzie w Ścinawie pracował na stanowisku kierownika PZLZ do 1975 r. Po reorganizacji administracyjnej pracował w WIS w ZM w Bolesławcu (na stanowiskach inspektora WIS, a następnie kierownika zakładowego WIS). Zmarł nagle 16 stycznia 1985 r.

46. Kowalewski Edward

Urodził się 5 maja 1928 r. w Mołodowej, pow. Nowogródek (Kresy Wschodnie II RP). Dyplom lekarza wet. uzyskał 23 lutego 1959 r. Po odbyciu stażu pracował w PZLZ w Lubinie na Dolnym Śląsku do 1969 r., a następnie w PZLZ w Bydgoszczy do 1989 r., tj. do przejścia na emeryturę. W trakcie pracy zawodowej odbył kursy: zapobieganie i zwalczanie chorób drobiu, zwalczanie niepłodności u bydła, zwalczanie chorób młodzięży, zwalczanie gruźlicy bydła.

Odnaczony został Medalem 40-lecia PRL i Odznaką „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”. Zainteresowania pozazawodowe to hodowla kwiatów ozdobnych.

47. Krasicki Kornel

Urodził się 23 sierpnia 1935 r. we Lwowie. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Gdańsku-Orunii w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 3 kwietnia 1958 r. Po odbyciu stażu pracował na stanowisku kierownika PZLZ w Międzyzlesiu (1959–1970), a następnie w PZLZ w Kłodzku do 1975 r. Od stycznia 1976 r. rozpoczął pracę w PIW w Kłodzku. Odbył szkolenia w PIW w Puławach z zakresu nadzoru nad higieną środków spożywczych zwierzęcego pochodzenia. Był członkiem ZLiTWet oraz Izby Lek-Wet. we Wrocławiu. Przez jedną kadencję pełnił funkcję wiceprezesa Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

Został odznaczony: Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem 40-lecia PRL i Odznaką „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”. Od stycznia 2002 r. przeszedł na emeryturę.

48. Kucharski Henryk

Urodził się 14 stycznia 1933 r. w Ostrzeszowie, pow. Kępno. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Ostrzeszowie w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 13 maja 1958 r. Pracę zawodową rozpoczął w PZWet w Krotoszynie (1958–1961). Następnie pracował w PZWet w Kępnie (1961–1965). W latach 1965–1970 zatrudniony był jako inspektor WIS w WZWet we Wrocławiu, Poznaniu i Zielonej Górze. W październiku 1971 r. powrócił do Ostrzeszowa, pracując w WIS. Żonaty, dwoje dzieci. Zmarł pod koniec 1971 r.

49. Kuchniak Tadeusz

Urodził się 6 czerwca 1931 r. w Anopolu, pow. Prużany (Kresy Wschodnie II RP). Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO dla Pracujących we Wrocławiu w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 8 listopada 1958 r. Staż pracy odbył w PZWet. w Lubinie, a następnie pracował w PZLZ Sułów, pow. Milicz (1959–1960) i PZLZ Domaniów, pow. Oława (1960–1991). W trakcie pracy zawodowej odbył kursy: chirurgii, chorób drobiu i chorób cieląt. Był członkiem ZLiTWet.

Odnaczony został: Złotą Odznaką „Zasłużony dla Woj. i Miasta Wrocławia”, „Za Wzorową Pracę w Służbie Wet.” i „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”, oraz Medalem 40-lecia PRL. Zainteresowania pozazawodowe dotyczą muzyki poważnej, literatury pięknej, malarstwa i historii. Żonaty, troje dzieci.

50. Kudybka Zygmunt

Urodził się 21 września 1932 r. w Zimnej Wodzie, pow. Lwów (Kresy Wschodnie II RP). Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Gliwicach w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 14 czerwca 1960 r. Staż pracy odbył w WZWet w Zielonej Górze. Potem zatrudniony był na stanowisku kierownika PZLZ w Bożkowie, pow. Nowa Ruda (1961–1976). Potem zatrudniony był w WIS w Wałbrzychu i Kłodzku (1976–1996).

Odnaczony Medalem 40-lecia PRL. Żonaty.

51. Kulczycki Tadeusz

Urodził się 7 lutego 1929 r. w Grabowcu, pow. Tarnopol (Kresy Wschodnie II RP). Ukończył Studium Przygotowawcze w Katowicach w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 28 maja 1958 r. Staż odbył w WZWet we Wrocławiu, po czym pracował w PZLZ w Chobieni, pow. Wołów (1959–1961), a następnie PZLZ Wołów na stanowisku ordynatora. Był również kierownikiem Ośrodka Zwalczania Niepłodności i Chorób Cieląt w PGR Pełław (WZWet Legnica). W drugiej połowie lat 70. poniósł tragiczną śmierć w wypadku kolejowym.

52. Leśnik Stanisław

Urodził się 14 kwietnia 1926 r. w Owieczkach, pow. Sieradz. W 1941 r. został wywieziony na przymusowe roboty do Niemiec, skąd powrócił do kraju po zakończeniu wojny. Od 1947 r. do 1950 r. pracował jako górnik w kopalni „Miechowice”, uczęszczając równocześnie do Szkoły Wieczorowej. Studium Przygotowawcze w Katowicach ukończył w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 15 marca w 1958 r., po czym odbył staż pracy w PZWet. w Oleśnicy. Z dniem 1 czerwca 1959 r. podjął pracę w PZLZ Brzeźnio, a od 1 grudnia 1970 r. pracował w PZLZ Wieruszów do końca życia. Zmarł po ciężkiej chorobie 16 kwietnia 1985 r.

53. Łaszczych-Markiewicz Maria

Urodziła się 11 stycznia 1929 r. w Kędzidle, pow. Ostrołęka. Świadectwo dojrzałości otrzymała w LO dla Pracujących w Świnoujściu w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskała 30 kwietnia 1958 r. Staż pracy odbyła w PZWet. w Sycowie, a następnie została zatrudniona jako ordynator w PZLZ Syców (1959–1973). Od 1 stycznia 1974 r. pracowała w PZLZ Kukielice, pow. Wrocław. Zmarła najprawdopodobniej w 1990 r.

54. Łupicki Zbigniew

Urodził się 6 stycznia 1933 r. w Ciechanowie. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Mławie w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 30 kwietnia 1958 r. i podjął pracę w Mławie, najpierw jako stażysta, a następnie jako ordynator i kierownik w miejscowym PZLZ. W latach 1975–1976 był głównym specjalistą ds. zwalczania chorób zakaźnych zwierząt w WZWet. w Ciechanowie. Od 1977 r. pełnił funkcję zastępcy dyrektora, a od 1991 r. dyrektora WZWet. w Ciechanowie. W 1993 r. przeszedł na emeryturę.

Odznaczony był: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnym Krzyżem Zasługi i Odznaką „Za Wzorową Pracę w Służbie Wet.”. Żonaty, dwoje dzieci. Córka jest również lekarzem wet. Zmarł 30 kwietnia 2007 r.

55. Maciejewski Tadeusz

Urodził się 30 lipca 1927 r. w Kołomyi (Kresy Wschodnie II RP). Ukończył Studium Przygotowawcze w Gdańsku w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 13 lutego 1958 r. Po odbyciu stażu pracował w PZLZ Marcinkowice, pow. Legnica (1959–1963). W następnych latach był zatrudniony w Ośrodku Niepłodności i Chorób Młodości w WZWet. we Wrocławiu, w PZWet. Legnica. Prawdopodobnie pracował też w WZWet. Bydgoszcz i Zielona Góra. W 1979 r. przeszedł na rentę inwalidzką. Zmarł nagle 16 maja 1981 r.

56. Maliński Jerzy

Urodził się 17 lutego 1934 r. w Koźminie Wlkp. Ukończył Technikum Weterynaryjne we Wrześni w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 14 marca 1958 r. Staż odbył w PZWet. w Ostrowie Wlkp. Pracę zawodową rozpoczął w PZWet. w Koninie (1958–1961), a następnie zatrudniony był w PZWet. w Gostyniu (1961–1970), w WZWet. w Poznaniu (1970–1972), w MZWet. w Poznaniu (1972–1978), w WIW w Poznaniu (1978–1998) i w PIW w Poznaniu (1999–2003). W 1975 r. ukończył Studium Podyplomowe z zakresu higieny i profilaktyki wielkiego stada.

Odznaczony został Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi. Żonaty, dwoje dzieci. Zmarł 7 października 2007 r.

57. Maliszewski Stanisław

Urodził się 8 maja 1927 r. w Dąbrowie, pow. Mława. Ukończył Studium Przygotowawcze w Szczecinie w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 3 maja 1958 r. Staż pracy odbył w PZWet. w Pasłęku. Następnie objął stanowisko kierownika PZLZ Węgorzewo (1959–1960). Kolejne miejsca pracy to: PZLZ Siciny w pow. Góra Śląska (1960–1968), kierownik WIS w Skwierzynie (1968–1970), PZLZ Sulęcín (1970–1972) oraz w PZLZ Trzebnica (1972–1989). Z dniem 1 marca 1989 r. przeszedł na emeryturę. Żonaty, dwoje dzieci.

58. Marasek Czesław

Urodził się 10 maja 1931 r. w Smoganiu, pow. Opoczno. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Mariówce Opoczyńskiej w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 25 czerwca 1958 r. Po odbyciu stażu pracował nieprzerwanie w PZLZ Stąporków (1959–1984), pow. Końskie. W 1982 r. ukończył Studium Podyplomowe z zakresu Higieny i Profilaktyki Wielkiego Stada.

Odznaczony był: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem 30-lecia PRL, Medalem „Zasłużony Działacz FJN” oraz Odznaką „Za Zasługi dla Kielecczyzny” i „Zasłużony dla Służby Weterynaryjnej”. Zmarł 23 października 1994 r.

59. Marcinowska-Śliwińska Ludmiła

Urodziła się 5 grudnia 1932 r. w Gdyni. Ukończyła Studium Przygotowawcze w 1952 r. w Gdańsku. Dyplom lekarza wet. uzyskała 27 czerwca 1958 r. Pracę zawodową rozpoczęła w Strzegomiu. Dokładny przebieg pracy jest nieznan.

60. Masłek Jan

Urodził się 24 czerwca 1930 r. w Łukowie. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Brodnicy w 1950 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 29 lutego 1960 r. Po odbyciu stażu pracował jako kierownik PZLZ w Czerwieńsku, a następnie do emerytury w WZWet. w Zielonej Górze.

61. Matoński Jan (Grimm Herbert)

Urodził się 12 września 1932 r. w Zabrzcu. Świadectwo dojrzałości otrzymał w Liceum Rolniczo-Hodowlanym w Ornontowicach, woj. śląskie w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 22 kwietnia 1958 r. Po odbyciu stażu pracy zatrudniony był kolejno w Punkcie Wet. Klisino, PZWet. w Głubczycach – kierując punktem specjalistycznym opieki nad hodowlą wielostadną przy Kombinacie PGR Kietrz (1959–1973). W latach 1973–1979 zatrudniony był w PZLZ Głogówek. W 1972 r. uzyskał stopień dr. n. wet. na Wydziale Weterynarii WSR we Wrocławiu. Po 1979 r. wyjechał do Niemiec i pracował w E. Merck w Darmstadt, a następnie prowadził prywatną praktykę weterynaryjną do września 1997 r. Należy do ATF. Posiada obywatelstwo niemieckie. Żonaty, dwoje dzieci.

62. Matusiak Franciszek

Urodził się 8 kwietnia 1924 r. w Chojnie, pow. Kalisz. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO dla Pracujących we Wrocławiu w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 30 marca 1961 r. Staż odbył na terenie woj. zielonogórskiego. W latach 1962–1967 zatrudniony był w MZWet. we Wrocławiu, pracując jako inspektor WIS przy ZM we Wrocławiu.

Odznaczony został Brązowym Medalem Sił Zbrojnych w Służbie Ojczyźnie i Brązowym Medalem 10-lecia PRL. Zmarł 19 listopada 2005 r. w Domu Pomocy Społecznej „Pogodna Jesień” w Kiełczowie k. Wrocławia. Pogrzeb odbył się w miejscowości Kolonia Kamienna pow. Kalisz.

63. Mędryk Stanisław

Urodził się 12 lipca 1932 r. w Kaczanówce, pow. Skałat, woj. tarnopolskie (Kresy Wschodnie II RP). Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Grodkowie w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 16 kwietnia 1958 r. Staż pracy odbył w Koszalinie, a następnie w latach 1959–1961 pracował jako ordynator w PZLZ w Drawsku Pomorskim. W kwietniu 1961 r. przeniósł się na Dolny Śląsk i zatrudniony został jako ordynator w PZLZ w Trzebnicy. Przez okres jednego roku pracował w Ośrodku Zwalczenia Nie-

płodności Bydła przy WZWet. we Wrocławiu. W 1966 r. powrócił do Trzebnicy, obejmując stanowisko kierownika PZLZ, na którym pozostawał do grudnia 1984 r.

Odnaczony został: Brązowym Krzyżem Zasługi, Odznakami: „Zasłużony dla Woj. i Miasta Wrocławia”, „Zasłużony Pracownik Rolnictwa” oraz „Za Wzorową Pracę w Służbie Weterynaryjnej”. Zmarł podczas operacji neurochirurgicznej w Poznaniu 12 grudnia 1984 r. Pochowany został na cmentarzu w Trzebnicy.

64. Michnar Józef

Urodził się 7 marca 1932 r. w Markowej, pow. Przeworsk. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Radużnicy w 1950 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 12 maja 1958 r. Po odbyciu stażu pracy w PZWet. w Przemyśle pracował jako ordynator w PZLZ Ulanów, pow. Nisko (1959–1962) oraz kierownik PZLZ Kamień, pow. Nisko (1962–1990). Od 1990 r. do 2000 r. prowadził prywatną praktykę weterynaryjną w Kamieniu. Zmarł 21 września 2006 r.

65. Miciek Janusz

Urodził się 10 kwietnia 1935 r. w Przemyślanach, woj. lwowskie (Kresy Wschodnie II RP). Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Gliwicach w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 26 czerwca 1958 r. Pracę zawodową podjął w woj. olsztyńskim, pracując w Nidzicy i Bartoszycach, skąd w 1972 r. przeniósł się do Pasłęka, pracując początkowo jako ordynator, a następnie kierownik PZLZ przez 10 lat. Przed przejściem na emeryturę w 1995 r. był rejonowym inspektorem ds. zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych w Elblągu.

Otrzymał odznaczenia państwowe, resortowe i regionalne. Zmarł 7 kwietnia 1997 r.

66. Moczulski Zygmunt

Urodził się 14 maja 1933 r. w Kołomyi (Kresy Wschodnie II RP). Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Prudniku w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 4 kwietnia 1958 r. Po odbyciu stażu przez cały okres pracy był związany z Polanicą, pow. Kłodzko, gdzie prowadził Gabinet Weterynaryjny. W trakcie pracy odbył kurs z zakresu chorób drobiu i praktykę w Holandii w 1993 r. Był członkiem ZLiTWet. oraz Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. Pełnił funkcję przewodniczącego Koła ZLiTWet. przy PZWet. w Kłodzku i WZWet w Wałbrzychu.

Został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i Złotym Krzyżem Zasługi. Zainteresowania pozazawodowe to turystyka. Żonaty, troje dzieci.

67. Modzelewski Henryk

Urodził się 20 stycznia 1925 r. w Modzelach Starych, pow. Łomża. W 1942 r. został wywieziony na roboty przymusowe do Niemiec, gdzie przebywał do 1945 r. W latach 1946–1949 odbywał służbę wojskową, za którą został wyróżniony Medalem „Za udział w Obronie Władzy Ludowej”. Pracował też w komunikacji miejskiej w Gdań-

sku. Ukończył Studium Przygotowawcze w Gdańsku w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 7 maja 1958 r. Pracę zawodową rozpoczął w PZWet. w Sulęcinie. Od 1960 r. pracował kolejno jako kierownik Punktu Wet. w Dubeninkach, a następnie w Żyt-kiejmach. W 1976 r. rozpoczął pracę w WIS w Piszcu. Ze względu na zły stan zdrowia w marcu 1995 r. przeszedł na wcześniejszą emeryturę jako kombatanat. Zmarł 15 maja 1995 r.

68. Moździan Zdzisław

Urodził się 24 listopada 1926 r. w Staraniwie, pow. Rzeszów. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO dla Pracujących w Legnicy w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 25 kwietnia 1958 r. Po odbyciu stażu w WZWet. w Rzeszowie pracował jako kierownik PZLZ Kaczorów, pow. Jawor (1959–1964) i Krotoszyce, pow. Legnica. Zmarł 6 września 1968 r. Pochowany w Legnicy.

69. Mroziński Ludwik

Urodził się 16 grudnia 1933 r. w Inowrocławiu. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO im. J. Kasprowicza w Inowrocławiu w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 26 listopada 1962 r. Po odbyciu stażu pracował jako kierownik Punktu Wet. w Radwanicy, pow. Głogów (do 1972 r.), ordynator w PZLZ w Kościanie (1972–1999). Zmarł w 2004 r. Pochowany został w Luboniu k. Poznania.

70. Muńko Jan

Urodził się 16 maja 1932 r. w Wąbrzeźnie, woj. bydgoskie. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Toruniu w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 8 stycznia 1966 r. Od 1962 r. pracował w KWMO we Wrocławiu. Po uzyskaniu dyplomu nie pracował w zawodzie lekarsko-weterynaryjnym. Był opiekunem AR we Wrocławiu z ramienia instytucji, w której był zatrudniony. Z posiadanych informacji wynika, że zmarł we Wrocławiu w latach dziewięćdziesiątych ub. wieku.

71. Naczek Józef

Urodził się 14 marca 1928 r. w Dobrzewinie, pow. Wejherowo. Ukończył Studium Przygotowawcze w Gdańsku w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 28 lutego 1958 r. Po odbyciu stażu w Gdańsku pracował w PZLZ Sztum, PZLZ Gniewino pow. Wejherowo (1969–1977), w OT Wejherowo jako specjalista ds. profilaktyki i lecznictwa (1977–1989). W 1984 r. przyznano mu rentę brucelozową.

Odnaczony został: Krzyżem Oświęcimskim (za pobyt w obozie), Srebrnym Krzyżem Zasługi i Odznaką „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”. Żonaty, dwoje dzieci.

72. Napierała Zbigniew

Urodził się 8 kwietnia 1932 r. w Bukowcu, pow. Nowy Tomyśl. Ukończył Studium Przygotowawcze we Wrocławiu w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 30 kwietnia 1958 r. Po odbyciu stażu pracował w PZLZ Nowy Tomyśl, w WIS w Grodzisku Wlkp.

(1960–1973), w WIS w Międzyrzeczu Wlkp. (1973–1977), jako ordynator ds. weterynaryjnej ochrony drobiu w Międzyrzeczu (1977–1982) i kierownik Fermy Drobiu w RSP Chociszewo (1982–1986), oraz jako kierownik WIS w ZM w Gorzowie Wlkp. (1986–1993).

73. Neukirch Tadeusz

Urodził się 22 października 1932 r. w Katowicach. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Katowicach w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 2 maja 1958 r. Po odbyciu stażu w WZWet. w Katowicach pracował na stanowisku kierownika PZLZ w Oleśnie (1959–1961), PZWet. Nysa (1961–1971), kierownika ośrodka przy POZH Głogówek (1971–1989). W okresie pracy zawodowej odbył kurs z zakresu zwalczania niepłodności I i II stopnia (1974). Był członkiem ZLiTWet. W 1981 r. uzyskał stopień doktora n. wet. na Wydz. Wet. AR we Wrocławiu. Żonaty, jedno dziecko. W następnym okresie prawdopodobnie wyjechał do Niemiec.

74. Nimsz Paweł

Urodził się 25 marca 1931 r. w Chrościcach, pow. Opole. Świadectwo dojrzałości otrzymał w Liceum Rolniczo-Hodowlanym w Ornontowicach w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 12 marca 1958 r. Pracował na terenie woj. opolskiego, m.in. w Lewinie Brzeskim. Zmarł 14 lipca 2000 r. i pochowany został w rodzinnej miejscowości.

75. Norbert Feliks

Urodził się 15 sierpnia 1930 r. w Zawadkach, pow. Sieradz. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Sieradzu w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 31 grudnia 1968 r. Nie wiadomo, czy podjął pracę w zawodzie lekarsko-weterynaryjnym. Prawdopodobnie ukończył również jeden z wydziałów na Uniwersytecie Wrocławskim.

76. Nowacki Jerzy

Urodził się 12 kwietnia 1934 r. w Przybysławiu, pow. Inowrocław. Świadectwo dojrzałości otrzymał w 1951 r. w LO im. J. Kasprowicza w Inowrocławiu. Dyplom lekarza wet. uzyskał 3 kwietnia 1958 r.

Po uzyskaniu dyplomu pracował w Katedrze Epizootiologii i Klinice Chorób Zakaźnych macierzystego Wydziału jako asystent, a następnie adiunkt, aż do przejścia na emeryturę w 1999 r. W 1966 r. na podstawie rozprawy pt. „Wartość prób serologicznych w rozpoznawaniu doświadczalnej gruźlicy u psów i kotów wywołanej prątkami typu ludzkiego i bydłowego” otrzymał stopień naukowy doktora nauk wet. W 1997 r. decyzją Komisji ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii w Puławach uzyskał tytuł specjalisty z epizootiologii i administracji weterynaryjnej.

Główne kierunki jego badań naukowych dotyczyły przede wszystkim gruźlicy bydła, psów i kotów, listeriozy bydła, owiec, świń, psów i królików. Niektóre prace były prezentowane na Światowym Kongresie Wet. w Hanowerze (1962), sympozjach

naukowych w Brnie oraz krajowych Zjazdach i Kongresach PTNW w Lublinie, Warszawie, Olsztynie i Wrocławiu.

Prowadził zajęcia z zakresu epizootiologii i chorób zakaźnych zwierząt dla studentów V i VI r. Wydz. Med. Wet., a także zajęcia na studiach podyplomowych z lekarzami wet. z Egiptu i Mongolii w latach 70. oraz na kursach doształcających dla terenowych lekarzy wet.

Jest autorem dwóch rozdziałów w podręczniku pod redakcją prof. dr. Z. Wachnika *Zarys chorób zakaźnych zwierząt* (1983), trzech rozdziałów w monografii pod redakcją prof. dr. T. Sobiecha *Gruźlica zwierząt* (1975) i trzech rozdziałów w skrypcie *Materiały do wykładów z położnictwa i fizjopatologii rozmnażania zwierząt* (1977) przeznaczonego dla lekarzy wet. z Mongolii.

Niezależnie od wykonywanej pracy naukowo-badawczej, dydaktycznej i zawodowej poświęcił się również działalności społeczno-zawodowej w ZLiTWet., pełniąc m.in. obowiązki prezesa Wrocławskiego Oddziału w latach 1970–1971 oraz od 1976 r. do rozwiązania Zrzeszenia w kwietniu 1991 r.

W 1972 r. na Krajowym Zjeździe ZLiTWet. w Warszawie został wybrany członkiem Prezydium Zarządu Głównego ZLiTWet., którą to funkcję pełnił w latach 1972–1975 oraz 1988–1991. W 1980 r. wybrany został wiceprezesem Zarządu Głównego, pełniąc tę funkcję przez 8 lat. Ponadto powierzono mu obowiązki: wiceprzewodniczącego Komisji ds. Podnoszenia Kwalifikacji Zawodowych przy ZG ZLiTWet. (1972–1975); członka Komisji ds. Specjalizacji Zawodowej w Służbie Wet. (1976–1991). Z jego inicjatywy jako prezesa Wrocławskiego Oddziału ZLiTWet. organizacja ta ufundowała tablicę pamiątkową z okazji 25-lecia powstania Wydz. Wet. WSR we Wrocławiu, która aktualnie umieszczona jest na parterze w holu głównym Wydz. Med. Wet. (1970), a z okazji 30-lecia (1975) Medal pamiątkowy Wydziału.

Na I Zjeździe Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w maju 1991 r. został wybrany w skład Okręgowej Komisji Rewizyjnej, której został przewodniczącym, pełniąc tę funkcję przez dwie kadencje do 2001 r. Na Krajowym Zjeździe Izby w Poznaniu w 2001 r. został wybrany członkiem Krajowej Komisji Rewizyjnej. Był również przedstawicielem Wydz. Med. Wet. AR we Wrocławiu w Komisji ds. Lekarzy Wet. Pracowników Nauki przy Krajowej Izbie Lek-Wet. (1992–1996).

Za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych oraz za działalność dydaktyczno-wychowawczą i organizacyjno-społeczną otrzymał ośmiokrotnie Nagrodę Rektora AR we Wrocławiu, dwukrotnie Nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, Nagrodę ZG PTNW oraz Nagrodę Ministra Rolnictwa z okazji uznania Polski za kraj urzędowo wolny od gruźlicy bydła (1976).

Został uhonorowany: Srebrną i Złotą Odznaką Honorową ZLiTWet., Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Odznakami: „Zasłużony dla AR we Wrocławiu”, „Za Wzorową Pracę w Służbie Wet.”, Medalem pamiątkowym 50-lecia ZLiTWet., Medalem upamiętniającym setną rocznicę organizacji społeczno-zawodowych polskiej weterynarii oraz Odznaką Hono-

rową „Meritus” – Zasłużony dla Samorządu Lekarsko-Weterynaryjnego. Ma córkę Annę (ur. 1964 r.)

77. Nowak Jan

Urodził się 19 kwietnia 1933 r. w Mejslowej, pow. Jasło. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO TPD w Kaliszu w 1951 r. Studia na Wydz. Zootechnicznym WSR we Wrocławiu rozpoczął w 1952 r., a następnie przeniósł się na Wydz. Wet. tej uczelni, na którym 8 marca 1958 r. uzyskał dyplom lekarza wet. Staż podyplomowy odbył w Dzierżoniowie. Pracę rozpoczął w PZLZ Lutomia, pow. Świdnica, a następnie w WIS w Świdnicy, PZLZ Przeworno i PZLZ Ziębice.

Posiada odznakę „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”.

78. Oborski Jan

Urodził się 16 czerwca 1931 r. w Młodzawach Dużych, pow. Pińczów. Ukończył Studium Przygotowawcze we Wrocławiu w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 22 kwietnia 1958 r. Po odbyciu stażu w PZWet. Pińczów rozpoczął pracę na stanowisku kierownika PZLZ w Chroberzu pow. Pińczów (1959–1979), a następnie pracował w WIS w Kielcach. Od 1 lipca 1991 r. przeszedł na emeryturę, będąc w latach 1993–1994 zatrudnionym dodatkowo na pół etatu w PZLZ Chęciny. Był członkiem ZLiTWet., a w latach 1986–1990 pełnił funkcję wiceprezesa oddziału kieleckiego.

Został odznaczony: Srebrnym i Brązowym Krzyżem Zasługi, Medalem 40-lecia PRL oraz Odznakami: „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”, „Zasłużony Pracownik Przemysłu Spożywczego i Skupu” oraz „Zasłużony Działacz Ligii Obrony Kraju”. Jego zainteresowania pozazawodowe dotyczą historii i geografii.

79. Olender Stanisław

Urodził się 24 marca 1935 r. w Czortkowie, woj. tarnopolskie (Kresy Wschodnie II RP). Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Strzelcach Opolskich w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 30 czerwca 1959 r. Od czerwca 1958 r. do kwietnia 1959 r. był zatrudniony w Katedrze Zoohigieny WSR we Wrocławiu. Staż odbył w Środzie Śl., a następnie pracował jako ordynator w PZLZ w pow. Ząbkowice Śl., od 1961 do 1990 r. w Kamieniu Pomorskim i Reclawiu. Od 1990 r. prowadził prywatną praktykę weterynaryjną. W 2000 r. przeszedł na emeryturę, będąc zatrudnionym na pół etatu w WIS w Świnoujściu. Był wieloletnim radnym miasta i gminy Wolin. Żonaty, dwoje dzieci. Zmarł 22 stycznia 2004 r.

80. Orant-Wityk Jadwiga

Urodziła się 9 czerwca 1934 r. w Rudzie Śl. Świadectwo dojrzałości otrzymała w LO w Rudzie Śl. w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskała 3 maja 1958 r. Po odbyciu stażu pracowała w WIS w Katowicach (1959–1962), Mysłowicach (1963–1965), w Opolu (1965–1971). W latach 1971–1991 zatrudniona w ZHW w Opolu. W 1991 r. przeszła na emeryturę, pracując nadal na pół etatu. Od 1 stycznia 1995 r. prowadziła prywatne

laboratorium. Odbyła kursy z zakresu badania środków spożywczych zwierzęcego pochodzenia i diagnostyki wścieklizny. W Opolskim Oddz. ZLiTWet., pełniła funkcję sekretarza oraz przez 4 kadencje przewodniczącej Kasy Zapomogowo-Pożyczkowej. Była członkiem Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

Została odznaczona: Srebrnym Krzyżem Zasługi, Złotą i Srebrną Odznaką ZLiTWet. oraz Odznakami: „Zasłużony Pracownik Rolnictwa” i „Za Wzorową Pracę w Służbie Wet.”. Zmarła 30 sierpnia 2011 r. Pochowana została na cmentarzu w Opolu.

81. Orleski Bogdan

Urodził się 11 maja 1934 r. w Kaliszu. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO im. A. Asnyka w Kaliszu w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 27 marca 1958 r. Po odbyciu stażu był zatrudniony w Zakładzie Sztucznego Unasienniania Zwierząt w Ostrowie Wlkp. przez 1 rok, a następnie również przez 1 rok w Katedrze Zoohigieny WSR we Wrocławiu. Kolejne miejsca pracy to: WIS we Wrocławiu (10 lat) oraz WIS w ZM w Kaliszu (24 lata). Odbył kurs z zakresu WIS w Inst. Wet. w Puławach. Posiada odznakę „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”. Żonaty. W 1994 r. przeszedł na emeryturę.

82. Osiak Stanisław

Urodził się 27 marca 1925 r. w Bałtowie, pow. Puławy. W 1950 r. ukończył kurs dla sanitariuszy wet. w Gdańsku. Świadectwo dojrzałości otrzymał w Liceum Wet. w Bydgoszczy w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 28 kwietnia 1958 r. Staż pracy odbył w PZWet. w Żninie. Kolejne jego miejsca pracy: ordynator w PZLZ w Strzelnie (1959–1963), kierownik Przychodni Wet. w Orchowie (1963–1966), ordynator PZLZ w Wągrowcu i kierownik PZLZ w Ryczywole (1969–1974), inspektor WIS w Rogoźnie (1974–1975). Od 1975 r. do 1986 r. pracował ponownie w Wągrowcu na stanowisku ordynatora PZLZ i inspektora PZWet. Zmarł 16 grudnia 1986 r.

83. Patrzek Leonard

Urodził się 30 października 1933 r. w Kluczborku. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Pyskowicach w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 15 kwietnia 1958 r. Po odbyciu stażu pracował w PZWet. w Górze Śl. do końca 1973 r. Od 1 stycznia 1974 r. był Oddziałowym Lekarzem w Legnicy, a od czerwca 1991 r. Rejonowym Lekarzem Wet. Był radnym GRN w latach 1969–1973. Członek ZLiTWet. Z dniem 1 stycznia 1998 r. przeszedł na emeryturę.

Odznaczony został: Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem 40-lecia PRL, Brązowym i Srebrnym Medalem Zasługi Łowieckiej, Odznakami: „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”, „Za Wzorową Pracę w Służbie Wet.” oraz Srebrną Odznaką Związku Łowieckiego. Zainteresowania pozazawodowe: łowiectwo i filatelistyka.

84. Petyn Kazimierz

Urodził się 29 listopada 1929 r. w Budkowie, pow. Płock. Ukończył Studium Przygotowawcze w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 2 maja 1958 r. Pracę rozpoczął początkowo na stanowisku ordynatora w PZLZ Żmigród, a następnie kierownika (1966–1981). Od 1981 r. do 1990 r. pracował w PZLZ Kłomnice, pow. Częstochowa. Był członkiem ZLiTWet. i Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

Odznaczony został: Srebrnym Krzyżem Zasługi, Odznakami: „Za Wzorową Pracę w Służbie Wet.” i „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”. Żonaty, troje dzieci.

85. Piechota Joachim

Urodził się 21 lipca 1932 r. w Suchej, pow. Strzelce Opolskie. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Strzelcach Opolskich w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 14 kwietnia 1958 r. Po odbyciu stażu pracował jako ordynator w Strzelcach Opolskich do 1961 r., a następnie w WIS w Zabrzcu (1961–1962), Lublińcu (1962–1971), Opolu (1971–1988) oraz w OPP „Las”. Ukończył kurs z zakresu zwalczania chorób zakaźnych zwierząt (1984) oraz kurs BHP III stopnia (1979). Żonaty, dwoje dzieci. Następnie wyjechał do Niemiec, gdzie prawdopodobnie w 2008 r. zmarł.

86. Pierzak Zdzisław

Urodził się 6 kwietnia 1931 r. w Kielcach. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Kłodzku w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 16 kwietnia 1959 r. Pracował w PZLZ w Kielcach i Dalszycach k. Kielc. Zmarł 5 maja 2009 r.

87. Pietrowski Włodzimierz

Urodził się 31 lipca 1932 r. w Poznaniu. Świadectwo dojrzałości otrzymał w Technikum Weterynaryjnym we Wrześni w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 25 kwietnia 1960 r. Po odbyciu stażu pracował w PZLZ w Sulechowie, na stanowisku ordynatora, a następnie kierownika. W 1968 r. przeniósł się do Miejskiej Lecznicy w Poznaniu, zajmując się sprawami profilaktyki i leczenia. W 1970 r. był kierownikiem Lecznicy Specjalistycznej we Wrześni, a od 1971 r. powiatowym lekarzem wet. we Wrześni. Dodatkowo pracował w Technikum Wet. we Wrześni. Zmarł 25 listopada 2005 r. Pochowany został w Spławiu k. Poznania.

88. Pietrzak Mieczysław

Urodził się 16 listopada 1933 r. w Ciepeliowie, pow. Kalisz. Świadectwo dojrzałości otrzymał w Technikum Wet. we Wrześni w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 27 marca 1959 r. Od 1 lutego 1959 r. został zatrudniony w Technikum Wet. we Wrześni jako nauczyciel przedmiotów zawodowych, gdzie nieprzerwanie pracował do końca sierpnia 1990 r. W tym okresie przez jeden rok pełnił funkcję dyrektora. Od 1 września 1992 r. do 30 sierpnia 2001 r. pracował jako doradca metodyczny do przedmiotów zawodowych w technikach wet. w Polsce. Od 1 września 2001 r. był nauczycielem dochodzącym. W 1972 r. uzyskał tytuł profesora szkoły średniej nadany przez PWRN

w Poznaniu Wydział Rolnictwa i Leśnictwa, oraz w 1995 r. III stopień specjalizacji zawodowej nauczania w zakresie weterynarii nadany przez Główną Komisję Kwalifikacyjną w Warszawie. Ponadto odbył: dwuletnie zawodowe studium pedagogiczne przy WSR w Poznaniu, kurs przedmiotowo-metodyczny dla nauczycieli przedmiotów wet. w IW w Puławach (1983) i Centralnym Ośrodku Doskonalenia Kadr Rolniczych w Brwinowie (1985), kurs przedmiotowo-metodyczny przetwórstwa mięsa i mleka w Centrum Doskonalenia Szkół Rolniczych oraz kurs specjalistyczny z zakresu chowu i chorób zwierząt egzotycznych. W latach 1978–1990 był radnym Rady Narodowej miasta i gminy we Wrześni, pełniąc funkcję przewodniczącego Komisji Oświaty i Kultury. Przez 2 lata był wiceprzewodniczącym Rady. Udzielał się w pracy Stronnictwa Demokratycznego i ZNP. Przez wiele lat był członkiem komisji do opracowania programów nauczania i oceny podręczników przy Centralnym Ośrodku Doskonalenia Nauczycieli Szkół Rolniczych w Brwinowie. Jest autorem 4 programów nauczania dla techników wet., autorem części podręcznika hodowli zwierząt. Swoje przemyślenia i doświadczenia z pracy dydaktyczno-wychowawczej szkół publikował w Biuletynie Oświaty Rolniczej i Życiu Wet.

Posiada odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Medal 40-lecia PRL, Medal Honorowy Wlkp. Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Poznaniu, „Amicus Veterinariae” oraz Medal z okazji 50-lecia członkostwa w ZNP, a także Odznaki: „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”, „Za Zasługi w Rozwoju Ziemi Wrzesińskiej”, „Za Zasługi w Rozwoju Woj. Poznańskiego”, Złotą Odznaką ZNP, „Zasłużony Działacz Stronnictwa Demokratycznego”, srebrną i złotą odznaką budownictwa mieszkaniowego”.

Żonaty, dwoje dzieci. Córka jest również lekarzem wet.

89. Piotrowski Ryszard

Urodził się 1 czerwca 1933 r. w Branicy, pow. Świecie. Świadcetwo dojrzałości otrzymał w LO w Świeciu w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 16 maja 1958 r. Pracował m.in. w Zaniemyślu, pow. Środa Wlkp. Zmarł w 2009 r.

90. Podskarbi Henryk

Urodził się 17 stycznia 1929 r. w Zawalowie, pow. Hrubieszów. Świadcetwo dojrzałości otrzymał w LO dla Dorosłych w Zamościu w 1950 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał w maju 1958 r. Pracował w Zakładzie Histologii i Embriologii na Wydziale Wet. WSR we Wrocławiu w charakterze asystenta naukowo-technicznego. Na początku lat 90. przeszedł na emeryturę. Zmarł 1 lutego 1995 r. Pochowany został na Cmentarzu Komunalnym na Osobowicach we Wrocławiu.

91. Pohnke Brunon

Urodził się 15 maja 1933 r. w Wejherowie. Świadcetwo dojrzałości otrzymał w LO w Wejherowie w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 9 kwietnia 1958 r. Staż odbył w Gdańsku, a następnie pracował jako ordynator i kierownik w PZLZ Wejherowo

(1959–1976). Wyjechał do RFN i w latach 1982–1998 pracował w Lekarsko-Weterynaryjnym Urzędzie Higieny Mięsa w Bremen. W latach 1979–1981 odbył studium podyplomowe z zakresu technologii chowu, profilaktyki i zwalczania chorób w wielkotowarowym drobiarstwie. W lipcu 1983 r. nostryfikował dyplom lekarza wet. w Niemczech. Członek ZLiTWet. oraz PTNW do 1981 r., członek Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Bremen (od 1982 r.). W czerwcu 1998 r. przeszedł na emeryturę. Żonaty, dwoje dzieci.

92. Polkowski Jerzy

Urodził się 7 grudnia 1932 r. w Piotrkowie Trybunalskim. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO dla Dorosłych w Piotrkowie Trybunalskim w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 19 marca 1958 r. Po odbyciu stażu rozpoczął pracę w pow. Piotrków Trybunalski jako ordynator w PZLZ w Rozprzy i Piotrkowie Trybunalskim, zastępca kierownika i kierownik lecznicy stażowej (od 1975–1978), kierownik OT (1978–1983), kierownik Ośrodka Profilaktyki i Lecznictwa WZWet. (od 1983 r.). W marcu 1991 r. przeszedł na emeryturę. Od 1 czerwca 1991 r. został kierownikiem Biura Łódzkiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. Odbył studia podyplomowe z zakresu higieny i profilaktyki chorób wielkiego stada na Wydziale Wet. AR we Wrocławiu oraz kurs w IW w Puławach z zakresu chorób bydła, chorób świń i doskonalenia weterynaryjnych kadr kierowniczych w zakresie organizacji i zarządzania. Należał do: ZLiTWet, pełniąc funkcję przewodniczącego Koła Powiatowego (1960–1965) oraz prezesa Oddziału Woj. (1975–1979), a także przewodniczącego Sądu Koleżeńskiego (1979–1991). W latach 1991–1995 pełnił funkcję zastępcy Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej.

Został odznaczony: Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Więźnia Politycznego, Kombatanckim Krzyżem Zasługi, „Krzyżem za Wolność i Niepodległość” (nadany przez rząd RP w Londynie) oraz Odznakami: Złotą i Srebrną Odznaką Honorową ZLiTWet, „Za Wzorową Pracę w Służbie Wet.,” „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”, „Zasłużony dla Samorządu Lek.-Wet. – Meritus” oraz Odznaką „Weteran Walk o Wolność i Niepodległość Ojczyzny”. Żonaty, dwoje dzieci.

93. Poznań Marian

Urodził się 23 maja 1926 r. w Miasteczku Krajeńskim, pow. Wyrzysk, woj. poznańskie. W wieku 13 lat został z całą rodziną wywieziony na Syberię, gdzie spędził 8 lat, pracując jako woźnica, drwal przy wyрубie lasu, górnik w kopalni diamentów. W październiku 1947 r. powrócił do Polski. Podjął pracę w Urzędzie Celnym w Szczecinie i równocześnie uczęszczał do LO dla Pracujących. Świadectwo dojrzałości otrzymał w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 30 maja 1959 r. Po odbyciu stażu był ordynatorem w PZLZ w Trzemesznie (1960–1974), z wyjątkiem dwuletniego okresu pracy na stanowisku kierownika w PZLZ w Orchowie. Od 1975 r. został kierownikiem PZLZ w Trzemesznie, pełniąc tę funkcję do końca życia. Pracował w Komisji Rolnictwa WRN w Bydgoszczy.

Odnaczony był odznaką „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”. Zmarł 25 sierpnia 1988 r.

94. Prill Hubert

Urodził się 12 października 1932 r. w Gdańsku. Ukończył Studium Przygotowawcze w Gdańsku w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 13 marca 1958 r. Po odbyciu stażu zatrudniony był w PZLZ w Gdańsku, Stegnie i Wierzychowie, pow. Szczecinek (1959–1964). W latach 1964–1980 pracował w „Biowecie” i „Centrowecie”. W tym okresie pracował nad ujednoczeniem nazewnictwa instrumentów i sprzętu stosowanego w weterynarii (katalog instrumentów i sprzętu weterynaryjnego oraz zootechnicznego). W 1978 r. uzyskał stopień dr. n. wet. na Wydziale Wet. SGGW-AR w Warszawie. W 1980 r. po złożeniu w Wyższej Szkole Wet. w Hanowerze egzaminów upoważniających do wykonywania zawodu w krajach UE został zatrudniony w Urzędzie Wet. Centralnych Władz Zdrowia w Hamburgu. Zakres działalności obejmował ocenę chorych zwierząt rzeźnych w aspekcie przydatności do konsumpcji. W 1993 r. przeszedł na emeryturę.

Odnaczony był: Brązowym, Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, oraz Medalem 30-lecia PRL. Posiada podwójne obywatelstwo – polskie i niemieckie. Żonaty, jedno dziecko.

95. Przybylak Henryk

Urodził się 28 lutego 1932 r. w Kopaniu, pow. Gostyń Wlkp. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Szczecinku w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 3 kwietnia 1958 r. Po odbyciu stażu pracował jako kierownik Lecznicy dla Zwierząt w Perzowie, pow. Kępno (1959–1963), PZWet. Gniezno (1963–1965), powiatowy lekarz weterynarii w Gnieźnie (1965–1975). W latach 1975–1981 pracował w Maroku w Stadninie Koni. W 1981 r. wyjechał z Maroka do Francji, a następnie do Kanady, gdzie zatrudniony został w Ministerstwie Rolnictwa – Inspekcji Sanitarnej w Toronto, a następnie jako rejonowy lekarz weterynarii w Ottawie. Obywatelstwo kanadyjskie uzyskał w roku 1984. Na emeryturę przeszedł w 1997 r., pozostając nadal czynnym zawodowo.

96. Radtke Janusz

Urodził się 30 września 1935 r. w Koronowie, pow. bydgoski. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Koronowie w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 15 listopada 1958 r. Przebieg pracy zawodowej jest trudny do odtworzenia. Od kilkunastu lat prowadzi prywatny Gabinet Weterynaryjny w Solcu Kujawskim. Został odznaczony Medalem 40-lecia PRL oraz Odznaką „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”. Żonaty, troje dzieci. Zainteresowania pozazawodowe – turystyka.

97. Sarna Bolesław

Urodził się 15 października 1933 r. w Jaworznie, pow. Chrzanów. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Jaworznie w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 16 maja 1958 r.

Okres pracy zawodowej obejmuje: staż, a następnie PZZL w Koźlu, Zawadzkiem i Strzelcach Polskich. We wrześniu 1996 r. przeszedł na emeryturę.

98. Serwin Jan

Urodził się 16 czerwca 1934 r. w Wieprzu, pow. Wadowice. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Andrychowie w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 19 kwietnia 1958 r. Staż podyplomowy odbył w Nowym Targu, a następnie pracował w PZZL w Nidzicy (1959-1961), Białce Tatrzańskiej (1961-1967) i Nowym Sączu (1967-1990). Zmarł dotknięty chorobą nowotworową 16 czerwca 1990 r.

99. Sieczkowska-Radwańska Irena

Urodziła się 1 sierpnia 1935 r. w KoźłóWKu, pow. Strzyżów, woj. podkarpackie. Świadectwo dojrzałości otrzymała w LO w Strzyżowie w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskała 7 lipca 1958 r. Staż pracy odbyła w ZM w Przemyśle, PZZL w Jaśle oraz w ZHW w Krakowie. Od 1 czerwca 1960 r. pracuje w PZWet. w Nysie – Rzeźnia w Głubczycach. Posiada Odznakę „Zasłużony dla Opolszczyzny”. Posiada obywatelstwo polskie i amerykańskie. Od 1 stycznia 1991 r. przeszła na emeryturę. Wdowa, dwoje dzieci.

100. Sielicki Henryk

Urodził się 1 marca 1925 r. w miejscowości Kopań-Żużel, pow. Nieswież, woj. nowogródzkie (Kresy Wschodnie II RP). W 1940 r. został wywieziony na Syberię, gdzie przebywał przez kilka lat. W maju 1944 r. powołany został do wojska, gdzie ukończył Szkołę Samochodową pod Moskwą. W 1947 r. został zwolniony z wojska w stopniu plutonowego. Od maja 1947 r. pracował w Zakładach Komunikacyjnych we Wrocławiu. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO dla Pracujących nr 1 we Wrocławiu w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 30 kwietnia 1958 r. Po odbyciu stażu został kierownikiem PZZL w Zawoni, pow. Trzebnica, gdzie pracował do emerytury. W 1991 r. otrzymał rentę inwalidzką. Był radnym w Zawoni i Trzebnicy oraz prezesem Koła Związku Kombatantów RP i byłych Więźniów Politycznych.

Był odznaczony: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalami: Brązowym „Zasłużony na Polu Chwały”, „Za Zdobycie Warszawy”, „Za Odrę, Nysę i Bałtyk”, „Zwycięstwa i wolności” oraz Odznakami: „Grunwaldzką”, „Pierwszego Pułku Samochodowego”, „Wzorowego Kierowcy”, Srebrną „Zasłużony dla Dolnego Śląska”, Złotą „Zasłużony dla Woj. i Miasta Wrocławia”, „Zasłużony Działacz FJN”. Żonaty, dwoje dzieci. Zmarł 9 października 2005 r. Pochowany został na cmentarzu komunalnym w Trzebnicy.

101. Skibińska-Skutecka Wiesława

Urodziła się 20 sierpnia 1930 r. w Poznaniu. Na jej dalszych losach tragiczne piętno wywarła II wojna światowa. Ojciec Czesław – lekarz wet. w Mosinie, działacz Polski Podziemnej został pojmany i zamęczony w siedzibie gestapo, a rodzina w wyniku represji została rozproszona. Matka aresztowana trafiła do obozów koncentracyjnych

w Żabikowie, Oświęcimiu i Rawens-Brück. Najmłodszy brat trafił do sierocińca, a ona sama w wieku 10 lat z dwoma młodszymi braćmi została umieszczona w obozie koncentracyjnym w Łodzi. Odzyskała wolność po wyzwoleniu obozu.

Świadectwo dojrzałości otrzymała w Technikum Wet. we Wrześni. Dyplom lekarza wet. uzyskała 5 maja 1958 r. Pracę zawodową rozpoczęła w 1960 r. w MZWet. w Poznaniu jako stażystka, a następnie ordynator w Lecznicy, kierownik w Laboratorium WIS i kierownik WIS w Kościanie, st. Inspektor WIS w WZWet. Poznań (od 1974 r.), zastępca dyrektora WZWet. ds. ekonomiczno-administracyjnych i zastępca dyrektora ds. WIS. W 1991 r. przeszła na emeryturę, pracując nadal na pół etatu aż do połowy 2000 r. W okresie pracy zawodowej uczestniczyła w wielu szkoleniach i kursach specjalistycznych. Była członkiem ZBOWiD oraz ZLiTWet., pełniąc obowiązki sekretarza przez 3 kadencje w Poznańskim Oddziale Zrzeszenia.

Została odznaczona: Krzyżem Oświęcimskim, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem 40-lecia PRL oraz Odznakami: „Za Wzorową Pracę w Służbie Wet.,” Srebrną Odznaką Honorową ZLiTWet., Złotą Odznaką „Zasłużony Pracownik Przemysłu Spożywczego i Skupu”, „Za Zasługi w Rozwoju Woj. Poznańskiego”, „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”. Zmarła nagle 25 listopada 2005 r.

102. Skrzypek Stanisław

Urodził się 20 kwietnia 1924 r. w Ciścu, pow. Żywiec. Ukończył Studium Przygotowawcze w Katowicach w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 16 kwietnia 1958 r. Po odbyciu stażu zatrudniony został w PZWet. w Żywcu, awansując w 1976 r. na stanowisko kierownika WIS w OT Żywiec.

Odznaczony został: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnym Krzyżem Zasługi i Odznakami: „Za Wzorową Pracę w Służbie Wet.,” „Zasłużony dla Woj. Bielskiego”. Zmarł na zawał serca w autobusie MPK w drodze do pracy 20 sierpnia 1993 r.

103. Skutecki Czesław

Urodził się 5 listopada 1933 r. w Świętochłowicach. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Chorzowie w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 5 maja 1958 r. Po odbyciu stażu pracował: w Zakładzie Inseminacji Zwierząt w Poznaniu, OT w Śremie i PZLZ w Mosinie. W 1993 r. przeszedł na rentę inwalidzką po drugim zawał serca, pracując jako organ urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa. Żonaty, jedno dziecko. Zmarł 13 czerwca 2000 r.

104. Sobkowicz Piotr

Urodził się 22 października 1931 r. w Młyńskach, pow. Trembowla, woj. tarnopolskie (Kresy Wschodnie II RP). Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Wołowie w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 3 maja 1958 r. Pracował w PZLZ Krosno Odrzańskie (1958–1962), a następnie w PZLZ w Niegosławicach, pow. Szprotawa (1962–1999). Zmarł 10 września 1999 r.

105. Solik Lucjan

Urodził się 31 sierpnia 1933 r. w Chorzowie. Świadectwo dojrzałości otrzymał w Technikum Hodowlanym w Łodygowicach, pow. Żywiec. Dyplom lekarza wet. uzyskał 22 kwietnia 1958 r. Staż pracy odbył w PZWet. w Świdnicy, a następnie pracował w pow. Oleśnica. Od grudnia 1966 r. do czerwca 1972 r. zatrudniony był na stanowisku asystenta naukowo-techn. (ordynatora) w Katedrze i Klinice Chorób Wewnętrznych AR we Wrocławiu. W 1973 r. uzyskał stopień doktora nauk wet. Następnie wyjechał do RFN. Zmarł w kwietniu 2002 r.

106. Spławski Wiktor

Urodził się 1 września 1933 r. w Koźminku, pow. kaliski. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO im. A. Asnyka w Kaliszu w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 9 września 1958 r. Staż odbył w PZWet. w Szczecinie, a pracę zawodową rozpoczął w PZLZ Łobez w 1959 r. Następnie pracował w PZLZ Stare Czarnowo (1959–1967), PZLZ Miłosław, pow. Września (1967), PZLZ Środa Wlkp. (1967–1978), WZWet. w Poznaniu (1979–1982) i ponownie w Środzie Wlkp. (1982–1990). Żonaty. Zmarł 5 sierpnia 1999 r.

107. Spychalski Ziemowit

Urodził się 24 lipca 1932 r. w Konstancynie, pow. Równe (Kresy Wschodnie II RP). Świadectwo dojrzałości otrzymał w Technikum Hodowlanym w Środzie Wlkp. w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 13 maja 1958 r. Z posiadanych informacji wynika, że po odbyciu stażu pracował w Zakładzie Unasienniania Zwierząt w Jeleniej Górze. Zamieszkuje najprawdopodobniej w Jeleniej Górze.

108. Spychała Włodzimierz

Urodził się 16 lipca 1933 r. w Poznaniu. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Poznaniu w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 25 lutego 1958 r. jako drugi z rocznika studiów. Po odbyciu stażu w Obornikach Wlkp. pracował jako: kierownik PZLZ Karnica, ordynator PZLZ w Wolsztynie (1959–1964), kierownik specjalistycznego punktu drobiarskiego w Wolsztynie (1964–1966), ordynator PZLZ w Poznaniu (1970–1971). Zmarł prawdopodobnie w latach pięćdziesiątych ubiegłego wieku.

109. Starybrat Edmund (Stażynski)

Urodził się 4 października 1926 r. w Inowrocławiu. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO dla Pracujących w Inowrocławiu w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 30 czerwca 1960 r. Po uzyskaniu dyplomu pracował w przedsiębiorstwach związanych z hodowlą zwierząt, a następnie w lecznictwie zwierząt we Wrocławiu.

110. Stec Marian

Urodził się 8 września 1934 r. w Kałuszu, woj. stanisławowskie (Kresy Wschodnie II RP). Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Ząbkowicach Śl. w 1952 r. Dyplom

lekarza wet. uzyskał 4 lutego 1961 r. Po odbyciu stażu w WZWet. w Zielonej Górze pracował jako: kierownik Punktu Wet. w Bledzewie pow. Międzyrzecz Wlkp., lekarz i kierownik WIS w ZM w Kłodzku (1964–1982). Został odznaczony Odznaką „Za Wzorową Pracę w Służbie Wet.” Zmarł 11 marca 1982 r.

111. Steć Kazimierz

Urodził się 10 listopada 1926 r. w Podbielu, pow. Bielsk Podlaski. Ukończył Studium Przygotowawcze we Wrocławiu w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 16 maja 1958 r. Po odbyciu stażu pracował jako kierownik PZLZ w Domaszowicach, pow. Namysłów (1959–1972), a następnie w Fermie Przemysłu Tuczki Trzody Chlewnej-Zalesie (1972–1987). Od 1994 r. był prezesem Związku Kombatantów i b. Więźniów Politycznych – Koła w Domaszowicach.

Odznaczony został: Złotym i Brązowym Krzyżem Zasługi oraz Odznakami: „Za Wzorową Pracę w Służbie Wet.” i „Zasłużony dla Związku Kombatantów”. Na emeryturę przeszedł w 1987 r. Żonaty, dwoje dzieci. Zainteresowania pozazawodowe – historia i literatura.

112. Stępień Stanisław

Urodził się 1 stycznia 1932 r. we wsi Czarkowy, pow. Pińczów. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Dzierżoniowie w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 16 kwietnia 1958 r. Po odbyciu stażu pracował w PZWet. w Zgorzelcu na stanowisku kierownika PZLZ w Ręczynie (1959–1961) oraz ordynatora PZLZ w Zgorzelcu (1961–1975). W następnym okresie pracował w WIS przy ZM we Wrocławiu (1975–1993). Żonaty. Zmarł 29 czerwca 1999 r., pochowany we Wrocławiu przy ul. Bardzkiej.

113. Strzelczyk Eugeniusz

Urodził się 25 stycznia 1932 r. w Iwanowicach Dużych, pow. Częstochowa. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Częstochowie w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 25 lutego 1958 r. Po odbyciu stażu w PZWet. w Kłobucku pracował w PZLZ w Częstochowie jako ordynator (1959–1986). W latach 1987–1992 był zatrudniony na pół etatu jako asystent w „TSSAN-Epid” w Częstochowie, a następnie otworzył prywatny gabinet wet. dla małych zwierząt. W okresie pracy zawodowej ukończył Wydział Ekonomii Rolnej na Uniwersytecie w Katowicach. Był członkiem ZLiTWet., a obecnie Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

Odznaczony został: Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem AK, Srebrnym Medalem „Opiekun Miejsc Pamięci Narodowej” oraz Odznakami: „Zasłużony Pracownik Rolnictwa” i „Weteran Walk o Niepodległość Polski”. Zainteresowania pozazawodowe to kolekcjonerstwo staroci. Żonaty, jedno dziecko.

114. Sturgulewski Sławomir

Urodził się 11 listopada 1933 r. w Kaliszu. Świadcstwo dojrzałości otrzymał w LO TPD w Kaliszu w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 14 czerwca 1958 r. Po odbyciu stażu w Łowiczu pracował: w PZLZ w Osjakowie jako kierownik (1959–1964), PZLZ w Międzychodzie jako ordynator, a następnie kierownik (1964–1971), PZWet. w Świebodzinie jako zastępca kierownika (1971–1976), st. specjalista do zwalczania chorób zakaźnych zwierząt (1976–1981), jako kierownik Oddziału w OT Świebodzin (1984–1990) oraz w WIS w Świebodzinie (1991–1998). Odbył szkolenia z zakresu: chirurgii, zwalczania niepłodności bydła, chorób przewodu pokarmowego, chorób wymienia, a także doskonalenia weterynaryjnych kadr kierowniczych. Członek ZLiTWet. oraz PTNW. Na emeryturę przeszedł w 1998 r.

Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz Odznaką „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”. Żonaty, jedno dziecko. Zainteresowania pozazawodowe: literatura, malarstwo, muzyka poważna.

115. Suchecki Jan

Urodził się 13 listopada 1930 r. w Monasterzyskach, pow. Buczacz, woj. tarnopolskie (Kresy Wschodnie II RP). Świadcstwo dojrzałości otrzymał w LO w Ząbkowicach Śl. w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 3 marca 1958 r. Po odbyciu stażu w PZWet. w Jaworze zatrudniony był jako: ordynator PZLZ Jawor, kierownik PZLZ w Wińsku, pow. Wołów, kierownik PZLZ w Mściwojowie, pow. Jawor, powiatowy lekarz wet. w Lwówku Śl. (1967–1975), rejonowy inspektor w WIS w Lwówku Śl., pracował również w Kombinacie PGR Rakowiec Wlkp. k. Lwówka Śl. oraz WZWet. w Jeleniej Górze. W 1983 r. przeszedł na emeryturę. Zmarł w Lwówku Śl. 24 sierpnia 2002 r.

116. Sykulski Jan

Urodził się 18 stycznia 1930 r. w Deskurowie, pow. Radzymin. Świadcstwo dojrzałości otrzymał w LO w Wyszkowie n. Bugiem w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 31 marca 1958 r. W czasie studiów pełnił funkcję starosty roku. Po odbyciu stażu pracował jako ordynator w PZLZ Susz, pow. Iława, kierownik Punktu Wet. w Biskupcu Pomorskim (1960), kierownik PZLZ Stare Pole, pow. Malbork (do 1991 r.). Od 1991 do 2000 r. prowadził prywatną praktykę lekarsko-weterynaryjną. W 1986 r. otrzymał rentę zawodową, a od 1990 r. przeszedł na emeryturę. Był członkiem ZLiTWet.

Odznaczony został Srebrnym Krzyżem Zasługi i Odznaką „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”. Żonaty, czworo dzieci.

117. Szatko Gerard

Urodził się 2 listopada 1929 r. w Tarnowie. Ukończył Studium Przygotowawcze w Krakowie w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 31 marca 1958 r. Po odbyciu stażu pracował w PZLZ w Kornicach Szerecińskich, Ryglicach, Rzuchowie i Tuchowie. W 1987 r. przeszedł do pracy w WIS. Posiada specjalizację z zakresu chorób trzody chlewnej. Był członkiem ZLiTWet., a następnie Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. Zo-

stał odznaczony: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi oraz Odznaką „Za Wzorową Pracę w Służbie Wet.». Z dniem 1 lutego 1989 r. przeszedł na emeryturę.

118. Szenajch Andrzej

Urodził się 9 maja 1933 r. w Katowicach. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Katowicach w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 31 maja 1958 r. Po odbyciu stażu pracował w PZWet. w Pszczynie na stanowisku ordynatora, a następnie kierownika PZLZ w Pawłowicach do 1975 r. W latach 1975–1978 był inspektorem w komórce granicznego lekarza wet. w Zebrzydowicach. Od 1979 do 1991 r. pracował w Zakładowym WIS w Czechowicach-Dziedzicach. Odbył kursy z zakresu chorób zakaźnych pszczoł, zwalczania gruźlicy bydła, patologii rozrodu i schorzeń wymion, higieny mleka oraz chorób przewodu pokarmowego przeżuwaczy. Studiował na Wydz. Zootechnicznym WSR we Wrocławiu, uzyskując tytuł mgr. inż. zootechniki (25 stycznia 1971 r.). Odbył również studia podyplomowe z zakresu higieny środków spożywczych zwierzęcego pochodzenia z technologią przetwórstwa mięsnego (1985). Odznaczony był Srebrnym Krzyżem Zasługi i Medalem 40-lecia PRL. Żonaty. Zmarł 4 września 1991 r.

119. Szewczyk Ryszard

Urodził się 6 lutego 1932 r. w Białej Podlaskiej. Świadectwo dojrzałości otrzymał w Liceum Rolniczym w Bałtowie, pow. Puławy w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 29 kwietnia 1959 r. Po odbyciu stażu w latach 1960–1965 był kierownikiem WIS, a następnie kierownikiem Ośrodka Drobiarskiego w WZWet. w Zielonej Górze. W 1968 r. został powołany na dyrektora WZWet. w Zielonej Górze i pracował na tym stanowisku aż do przejścia na rentę w 1989 r. Był odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz wieloma odznaczeniami resortowymi. Zmarł nagle 5 stycznia 1999 r.

120. Szlichta Andrzej

Urodził się 19 lutego 1935 r. w Sandomierzu. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Opatowie Kieleckim w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 19 maja 1960 r. Po odbyciu stażu w Brzegu n. Odrą objął stanowisko kierownika Przychodni Wet. w Przylesiu, pow. Brzeg (do 1967 r.), kierownika PZLZ w Brzegu (do 1969 r.), powiatowego WIS w PZWet. w Kłobucku (1969), starszego inspektora wojewódzkiego WIS w WZWet. Częstochowa. Od stycznia 1991 r. do przejścia na emeryturę (lipiec 1999) pracował jako starszy inspektor wet. w PIW w Częstochowie. W 1977 r. ukończył na Wydziale Wet. AR we Wrocławiu studia podyplomowe z zakresu higieny zwierząt rzeźnych i technologii przetwórstwa środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego. W 1995 r. otrzymał tytuł specjalisty z zakresu higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego. W latach szkolnych i studenckich był członkiem ZHP, na studiach należał do ZSP i AZS. Przez jedną kadencję był prezesem AZS przy WSR. Od 1960 r. był członkiem ZLiTWet.,

pełniąc funkcję sekretarza Koła Powiatowego w Kłobucku (1972–1976), sekretarza Zarządu Oddziału Woj. w Częstochowie (1976–1980), prezesa Oddziału Częstochowskiego (1980–1991). W latach 1980–1991 był członkiem ZG ZLiTWet., a w latach 1984–1991 członkiem prezydium ZG ZLiTWet, pełniąc jednocześnie funkcję przewodniczącego Komisji Społeczno-Zawodowej i spraw socjalnych. W latach 1995–2009 był członkiem Okręgowej Rady Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, w tym w latach 1995–2001 wiceprezesem Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. Od 2001 r. pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Etyki, Deontologii i Historii Zawodu oraz był delegatem na wszystkie krajowe zjazdy Izby. Od 1991 r. do 2001 r. był członkiem Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego, a od 2005 r. jest prezesem Klubu Seniora Rejonu Częstochowskiego. Ponadto jest członkiem Towarzystwa Miłośników Lwowa i Kresów Południowo-Wschodnich.

Został odznaczony: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem 40-lecia PRL i odznakami: „Za Wzorową Pracę w służbie Wet.,” „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”, Srebrną Odznaką „Zasłużony dla Woj. Częstochowskiego”, Złotą i Srebrną Odznaką Honorową ZLiTWet., Odznaką „Zasłużony dla Samorządu Lek.-Wet. Meritus” oraz Złotą Odznaką TML i KPW. Żonaty, dwóch synów. Żona Anna jest również lekarzem wet.

121. Szyfter Ludwik

Urodził się 20 lipca 1931 r. w Stęszewie, pow. Poznań. Dyplom lekarza wet. uzyskał 16 kwietnia 1958 r. Po odbyciu stażu rozpoczął pracę w PZWet. w Poznaniu początkowo na stanowisku ordynatora w PZLZ w Stęszewie, a od 1962 r. – kierownika. Pozostał na tym stanowisku aż do śmierci. Zmarł 28 kwietnia 1985 r.

122. Szymański Jan

Urodził się 1 grudnia 1934 r. w Wiśniewie, pow. Mława. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Ostródzie w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 2 kwietnia 1958 r. Prawdopodobnie przez cały okres pracy zawodowej wykonywał praktykę lekarsko-weterynaryjną w Lubawie, woj. warmińsko-mazurskie.

Odznaczony był: Brązowym i Złotym Krzyżem Zasługi oraz odznakami: „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”, „Za Wzorową Pracę w Służbie Wet.,” a także „Zasłużony dla Warmii i Mazur”. W sierpniu 1996 r. przeszedł na emeryturę. Żonaty, dwoje dzieci. Zmarł 24 września 2007 r.

123. Szymański Tadeusz

Urodził się 1 września 1929 r. w Poznaniu. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO dla Pracujących w Poznaniu w 1951 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 8 maja 1958 r. Staż pracy odbył w PZWet. w Będzinie, a następnie pracował w PZLZ Żąbkowice, Rogoźno (1964–1970). W latach 1976–1991 był kierownikiem Zakładowego WIS przy Chłodni w Łagiszy, pow. Będzin. Zmarł 24 czerwca 1994 r.

124. Szymkowiak Stanisław

Urodził się 27 kwietnia 1924 r. w Górze, pow. Jarocin. Ukończył Studium Przygotowawcze we Wrocławiu w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 7 maja 1958 r. Staż podyplomowy odbył w MZWet. we Wrocławiu. W latach 1959–1975 pracował w PZWet. w Poznaniu, a następnie w WZWet. (1975–1978). Żonaty, dwoje dzieci. Zginął w wypadku samochodowym 15 lipca 1978 r.

125. Tatomir Janusz

Urodził się 25 marca 1933 r. w Pasturce, pow. Pińczów. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Busku Zdroju w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 13 czerwca 1958 r. Staż podyplomowy odbył w PZWet. w Wołowie, a następnie pracował w Państwowym Zakładzie Unasienniania Zwierząt w Jeleniej Górze. Od 1962 r. był zatrudniony w Państwowym Zakładzie Unasienniania Zwierząt we Wrocławiu, m.in. przez kilka lat był zastępcą dyrektora ds. produkcji. Wypełniał również funkcję nauczyciela za wodu inseminatora.

Został odznaczony: Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, oraz Medalem „Zasłużony dla Rolnictwa”. W grudniu 1997 r. przeszedł na emeryturę. Żonaty, dwoje dzieci.

126. Turek-Wasilewska Eleonora

Urodziła się 11 marca 1935 r. w Wieprzu, pow. Wadowice. Świadectwo dojrzałości otrzymała w LO w Bielsku Białej w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskała 31 stycznia 1959 r. W końcowym okresie studiów pracowała w Pracowni Leptospiroz u prof. J. Zwierza. Po odbyciu kursu z zakresu bakteriologii w IW w Puławach rozpoczęła pracę w Laboratorium WIS przy ZM we Wrocławiu, gdzie pracowała nieprzerwanie aż do przejścia na emeryturę w 1990 r. Mężatka, dwoje dzieci.

127. Wasilewski Józef

Urodził się 27 listopada 1932 r. w miejscowości Wołma, pow. Wołożyn, woj. nowogródzkie (Kresy Wschodnie II RP). Świadectwo dojrzałości otrzymał w Technikum Wet. we Wrześni w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 27 października 1958 r. W okresie studiów od 1955 r. był asystentem w Katedrze Fizjologii Zwierząt, awansując kolejno na st. asystenta i adiunkta, gdzie pracował do 1967 r. W 1967 r. uzyskał stopień doktora nauk wet. W tym samym roku objął kierownictwo Pracowni Pomocy Dydaktyczno-Naukowych AR we Wrocławiu, pracując do 1992 r. Członek honorowy Polskiego Towarzystwa Filmu Naukowego i Członek Honorowy ZSP we Wrocławiu. Odznaczony został Złotym Krzyżem Zasługi oraz Odznaką „Zasłużony dla AR we Wrocławiu”. Żonaty, dwoje dzieci.

128. Wasilewski Lucjan

Urodził się 15 lutego 1932 r. w Czekanowie, pow. Sokołów Podlaski. Świadectwo dojrzałości otrzymał w Liceum Spółdzielczym w Siedlcach w 1951 r. Dyplom lekarza

wet. uzyskał 28 kwietnia 1958 r. Po odbyciu stażu w PZWet w Lubaniu pracował jako kierownik PZLZ Rączyn, pow. Zgorzelec, kierownik PZLZ Marciszów, pow. Kamienna Góra (1967–1990). W 1992 r. przeszedł na emeryturę, pracując na pół etatu, a następnie prowadził prywatną praktykę. Żonaty. Zmarł nagle 30 czerwca 1996 r. w Marciszowie.

129. Wawrzyniak Ludwik

Urodził się 6 marca w 1926 r. w Zadolu, pow. Sokołów Podlaski. Ukończył Studium Przygotowawcze w Gdańsku w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 12 listopada 1958 r. Według posiadanych informacji pracował w woj. mazowieckim. Zmarł prawdopodobnie w 1989 r. lub wcześniej.

130. Westfal Czesław

Urodził się 8 maja 1932 r. w Aleksandrowie Łódzkim. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Aleksandrowie Łódzkim w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 20 marca 1976 r. Pracował w Inspektoracie WIS przy ZM we Wrocławiu, a następnie w Oddziale WIS w Wołowie.

131. Węgrzyn Józef

Urodził się 27 stycznia 1933 r. w Wołowie, pow. Bóbrka, woj. lwowskie (Kresy Wschodnie II RP). Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Głubczycach w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 16 kwietnia 1958 r. Po odbyciu stażu pracował w PZLZ w Strzelcach Opolskich nieprzerwanie aż do przejścia na emeryturę w 1990 r. Po przejściu na emeryturę prowadził prywatną praktykę weterynaryjną.

Został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi. Żonaty, dwoje dzieci. Zainteresowania pozazawodowe to myślistwo.

132. Wilczek Kazimierz

Urodził się 15 sierpnia 1924 r. w Sądowej Wiśni, pow. Mościska, woj. lwowskie (Kresy Wschodnie II RP). W latach II wojny światowej przebywał na robotach w Niemczech (1942–1945). Ukończył Studium Przygotowawcze we Wrocławiu. Dyplom lekarza wet. uzyskał 22 grudnia 1958 r. W okresie studiów pracował w PZU. Był zatrudniony w PZLZ Święta Katarzyna, pow. Wrocław do 1982 r.

Odnaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi. Zmarł we wrześniu 1982 r.

133. Wiśniewski Ryszard

Urodził się 9 lipca 1931 r. w Kramsku, pow. Konin. Świadectwo dojrzałości otrzymał w Technikum Przemysłu Mięsnego w Krotoszynie w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 16 czerwca 1958 r. Staż podyplomowy odbył w Koninie, a następnie był kierownikiem PZLZ w Rychwale (1959–1962). W latach 1963–1968 pełnił obowiązki kierownika WIS Zakładów Mięsnych w Łodzi. Kolejne miejsca pracy to PZLZ Konin,

Łódź, a w okresie przedemerytalnym WIS w Łodzi. Na emeryturę przeszedł w sierpniu 1991 r. Zmarł 23 października 1996 r.

134. Wrosz Waldemar

Urodził się 5 września 1934 r. w Wejherowie. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Wejherowie w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 8 stycznia 1960 r. W 1960 r. przez kilka miesięcy zatrudniony był w Katedrze Zoohigieny WSR we Wrocławiu. Po odbyciu stażu pracował jako kierownik PZLZ w Smażynie, pow. wejherowski, w WIS przy ZM w Gdyni (1962–1964), lekarz wet. na fermie zwierząt futerkowych w Poczerninie (1964–1969), zastępca kierownika PZWet. w Pucku ds. WIS (1969–1975), rejonowy lekarz WIS w Wejherowie (1975–1981), kierownik OT w Wejherowie (1984–1990), ponownie rejonowy lekarz WIS w Wejherowie do przejścia na emeryturę w 1994 r.

Był odznaczony: Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem 40-lecia PRL oraz Odznaką „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”. Zmarł 14 lutego 1998 r.

135. Zabiegała Józef

Urodził się 28 kwietnia 1931 r. w Kraszewicach. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO im. A. Asnyka w Kaliszu w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 13 czerwca 1958 r. Po odbyciu stażu w PZWet w Kaliszu pracował: jako kierownik PZLZ w Brudzewie (1958–1963), kierownik WIS w przy ZM w Kaliszu (1963–1973), powiatowy inspektor WIS w Kaliszu (1975–1998), woj. inspektor WIS w Kaliszu (zastępca dyrektora WZWet. ds. WIS). Odbył zaoczne dwuletnie Studium Organizacji i Kierownictwa dla kadry kierowniczej. W ZLiTWet przez trzy kadencje pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Rewizyjnej, był członkiem PTNW w Poznaniu i członkiem NOT w Kaliszu.

Został odznaczony: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem 40-lecia PRL, Medalem upamiętniającym setną rocznicę działalności społeczno-zawodowej Polskiej Weterynarii oraz odznakami: „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”, „Za Wzorową Pracę w Służbie Wet.” oraz Złotą Odznaką Honorową ZLiTWet. W maju 1990 r. przeszedł na emeryturę. Zainteresowania pozazawodowe to turystyka krajowa i majsterkowanie. Żonaty, syn również jest lekarzem wet. Zmarł 29 czerwca 2010 r.

136. Zalewski Andrzej

Urodził się 24 kwietnia 1935 r. w Warszawie. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO w Wałbrzychu w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 30 czerwca 1958 r. Po odbyciu stażu pracował jako: dyrektor Stacji Unasienniania Zwierząt w Płotach (1959–1965), kierownik Pracowni Fizjologii i Patologii Rozrodu w ZHW w Koszalinie (1965–1967 oraz 1978–1979), w WIS w PZWet w Miastku (1967–1978), główny specjalista w WZWet w Zielonej Górze (1979–1981), jako inspektor-rzeczoznawca w Ministerstwie Współpracy z Zagranicą (1984–1992) oraz w Spółce Handlowej (1993–1996). W latach 1982–1983 pozostawał na rencie. W październiku 1996 r. przeszedł na emeryturę.

137. Zdanowicz Stanisław

Urodził się 8 listopada 1919 r. w Uznodze, pow. Nieśwież, woj. nowogrodzkie (Kresy Wschodnie II RP). Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO dla Pracujących w Zielonej Górze w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 16 kwietnia 1958 r. Pracę zawodową rozpoczął w PZWet. Słubice, początkowo jako stażysta, a następnie jako ordynator w miejscowym PZLZ. W sierpniu 1962 r. przeniósł się do pracy w Ścinawce Dolnej, pow. Nowa Ruda na Dolnym Śląsku.

Został odznaczony Odznakami: „Zasłużony dla Dolnego Śląska” i „Zasłużony Działacz FJN” (1974). Zmarł 26 grudnia 1978 r.

138. Ździebło Wincenty

Urodził się 12 kwietnia 1932 r. w Pawłowicach Śl. Świadectwo dojrzałości otrzymał w Liceum Rolniczo-Hodowlanym w Ornontowicach w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 10 lutego 1958 r. jako pierwszy z roku. Staż poddyplomowy odbył w PZWet. w Cieszynie. Następnie pracował jako graniczny lekarz wet. w Zebrzydowicach od 1 kwietnia 1959 r. do 31 marca 2001 r. W 1970 r. ukończył Wydział Zootechniczny WSR we Wrocławiu, uzyskując tytuł mgr. inż. zootechniki. Posiada tytuł rzeczoznawcy z zakresu chorób trzody chlewnej, koni i bydła. Ukończył również kurs z zakresu chorób ryb (1961), patologii rozrodu w Ośrodku Szkolenia Rolnictwa w Drogomyślu (1970). Działał w Międzynarodowej Fundacji Ochrony Zwierząt (*Pro Animale*) jako koordynator na Polskę – prowadził dwa schroniska dla koni, będąc równocześnie członkiem rady nadzorczej. Stale współpracuje z Izbą Lekarzy Państwowych w Niemczech, pozostając obecnie członkiem honorowym tej Izby. Członek ZLiTWet, Izby Lekarsko-Wet. i PTNW.

Został odznaczony: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem 40-lecia PRL, Medalami: „Za Zasługi w Rozwoju Powiatu Karwińskiego”, „Za Zasługi dla Obronności Kraju”, Medalem okolicznościowym z okazji 120-lecia C. Hartwig, Odznakami: „Za Wzorową Pracę w Służbie Wet.”, „Zasłużony Pracownik Handlu Zagranicznego”, „Zasłużony Opolszczyźnie”, Złotą Odznaką „Zasłużony w Rozwoju Woj. Katowickiego”, dyplomem uznania Ministra Rolnictwa i Wyżywienia Czechosłowacji – Departamentu Weterynarii „Za zasługi przy rozwoju weterynaryjnej opieki”, wyróżnieniem Ministra Rolnictwa „Za wybitny wkład pracy w zwalczaniu pryszczycy w latach 1962–1963” oraz inne wyróżnienia i uznania za zasługi w kierowaniu punktem granicznym w Zebrzydowicach przez 42 lata. Zainteresowania pozazawodowe to: turystyka, bibliofilstwo oraz szachy, brydż i skat. Żonaty, troje dzieci.

139. Zieliński Józef

Urodził się 13 marca 1925 r. w Skwarzawie, pow. Złoczów (Kresy Wschodnie II RP). Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO dla Pracujących w Legnicy w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 13 maja 1958 r. Pracował w Lecznicach dla Zwierząt w pow. legnickim (Wądroże Wielkie, Nowa Wieś Legnicka). Według uzyskanych informacji zmarł 22 maja 1998 r.

140. Ziemiński Stanisław

Urodził się 4 listopada 1928 r. w Izabelinie, pow. Konin. Świadectwo dojrzałości otrzymał w LO korespondencyjnie w Wałbrzychu w 1952 r. Dyplom lekarza wet. uzyskał 25 lutego 1958 r. Po odbyciu stażu pracował w PZLZ we Wrześni, Witkowie, Bieganowie. Był członkiem ZLiTWet. Na emeryturę przeszedł 1995 r. Żonaty, troje dzieci. Zmarł 28 maja 2010 r.

Opracowano na podstawie:

1. Adamczyk E., 2008. Pentalogia biograficzna, Wrocław.
2. Ankiety (Karty informacyjne) nadesłane przez koleżanki i kolegów.
3. Informacje od koleżanek i kolegów.
4. Informacje z Archiwum UP we Wrocławiu.
5. Opracowanie zbiorowe pod redakcją J. Królińskiego, 2000. Słownik biograficzny lekarzy weterynaryjnych Dolnego Śląska. DIL-Wet. we Wrocławiu.
6. Opracowanie zbiorowe pod redakcją A. Szlichty, 2009. Lekarze weterynarii na Śląsku w latach 1945–2005. Śląska Izba Lekarsko-Weterynaryjna, Katowice.
7. Publikacje (nekrologi) w Biuletynie DIL-Wet.
8. Publikacje (nekrologi) w Życiu Weterynaryjnym.
9. Tropiło J., 2009. Drugi Słownik Biograficzny Polskich Lekarzy Weterynarii 1919–2000, T. I A-H. KILEK.-WET., Warszawa.

XII *PRO MEMORIA*

„Czas ucieka, wieczność czeka” to napis umieszczony na jednej ze ścian wadowickiej Bazyliki. W minionych 50 kilku latach ziemską pielgrzymkę zakończyli i odeszli prawie wszyscy nasi Nauczyciele Akademicy: Profesorowie i Wykładowcy. Jeszcze w okresie naszych studiów w 1957 r. zmarł doc. dr Władysław Lorenz, a w rok po zakończeniu naszej nauki na Uczelni odszedł prof. dr Gustaw Poluszyński (1959). W latach 60. zmarli Profesorowie: Tadeusz Olbrycht (1963), Tadeusz Konopiński (1965), Kazimierz Marek (1967) i Kazimierz Myczkowski (1969). W latach 70. zakończyli życie Profesorowie: Tadeusz Sobiech (1974) i Aleksander Zakrzewski (1976). W latach 80. odeszli z grona żyjących: prof. dr Marian Kocór (1980), prof. dr Antoni Bant (1981), prof. dr Władysław Barnecki (1983), doc. dr Adam Szwabowicz (1983), prof. dr Kazimierz Szczudłowski (1985) i doc. dr Franciszek Wandokanty (1985). W latach 90. ziemską pielgrzymkę zakończyli Profesorowie: Mieczysław Cena (1990), Adam Skurski (1992), Alfred Senze (1993), Zygmunt Ruszczyk (1996), Stanisław Tołpa (1996), Lesław Ogielski (1997) i Eugeniusz Grabda (1997). Po 2000 r. zmarli: prof. dr Bronisław Gancarz (2002), doc. dr Matylda Szczudłowska (2006), prof. dr Grzegorz Załucki (2007), prof. dr Zbigniew Jara (2008) i prof. dr Jan Zwierzchowski (2010). Nie żyją również nasi Wykładowcy: lek. wet. Marian Czerwiński i mgr Marek Urban.

Z grona licznej grupy studentów, którzy rozpoczynali studia w 1952 r., dyplom lekarza weterynaryjnego w 1958 r. lub z różnych powodów nieco później (w latach następnych) uzyskało 140 osób. Z tej grupy dotychczas zmarło już 79 osób. W 1968 r. zmarł Z. Możdżan. W latach 70. odeszło 5 Kolegów: H. Kucharski (1971), M. Isakiewicz (1978), S. Szymkowiak (1978), S. Zdanowicz (1978) i T. Kulczycki. W latach 80. zmarli: D. Dalski (1980), W. Kaczmarek (1980), T. Maciejewski (1981), M. Stec (1982), K. Wilczek (1982), S. Mędryk (1984), L. Szyfter (1985), J. Kościan (1985), S. Leśnik (1985), S. Osiak (1986), F. Błaszak (1986), M. Poznań (1988), A. Chodyniecki (1989) i L. Wawrzyniak (1989). Przed 1990 r. odeszli od nas na zawsze najprawdopodobniej również: S. Budziosz i J. Dudkiewicz. Dokładne daty zgonu tych ostatnich trudne są do ustalenia. W latach 90. życie zakończyły 23 osoby: M. Łaszczych-Markiewicz (1990), J. Serwin (1990), A. Szenajch (1991), Z. Bylewski (1992), K. Kapek (1992), A. Kołtonowski (1992), M. Ciapała (1993), S. Skrzypek (1993), S. Drożdż (1994), Cz. Marasek (1994), T. Szymański (1994), H. Podskarbi (1995), H. Modzelewski

(1995), R. Wiśniewski (1996), L. Wasilewski (1996), J. Miciek (1997), W. Wrosz (1998), J. Zieliński (1998), J. Grabarczyk (1999), P. Sobkowicz (1999), W. Spławski (1999), S. Stępień (1999) i R. Szewczyk (1999). W latach 90. zmarli jeszcze najprawdopodobniej: J. Muńko i W. Spychała. W 2000 r. i w latach następnych odeszły do wieczności 32 osoby: S. Koprowski (2000), K. Makuszyński (2000), Cz. Skutecki (2000), P. Nimsz (2000), L. Solik (2002), J. Suchecki (2002), S. Janowski (2003), S. Olender (2004), L. Mroziński (2004), Fr. Matusiak (2005), W. Pietrowski (2005), H. Sielicki (2005), W. Skutecka (2005), W. Gronek (2006), L. Dydo (2006), J. Bieżyński (2006), J. Michnar (2006), P. Gliniecki (2007), J. Kocłęga (2007), Z. Łupicki (2007), J. Maliński (2007), J. Szymański (2007), J. Piechota (2008), H. Czerski (2009), Z. Pierzak (2009), R. Piotrowski (2009), J. Zabiegała (2010), S. Ziemniarski (2010), A. Gajda (2010), M. Kensik (2011), J. Orant-Wityk (2011) i C. Idasiak-Dwulat (2012). Polska noblistka W. Szymborska w swojej twórczości kiedyś napisała: „Umarłych wieczność dotąd trwa, dokąd pamięcią Im się płaci”. My żyjący naszych Nauczycieli oraz Koleżanki i Kolegów, którzy już odeszli, zachowaliśmy w pamięci.” „Nie umiera ten, kto trwa w pamięci żywych”.

XIII

SALA KONFERENCYJNA IM. STEFANA KOPROWSKIEGO

W dniu 29 września 2008 r. lekarze weterynarii woj. warmińsko-mazurskiego przy udziale licznych znamienitych zaproszonych gości nadali Sali Konferencyjnej Wojewódzkiego Inspektoratu Weterynarii w Olsztynie imię Stefana Koprowskiego dla utrwalenia jego znakomitej postaci i aby kolejnym pokoleniom lekarzy zaświadczyć, że niekoniecznie trzeba pełnić najwyższe funkcje w życiu publicznym i społeczno-zawodowym, by trwale zapisać się w pamięci. Przede wszystkim należy pracowicie dowieść, że kocha się swój zawód i ludzi. Uroczystego odsłonięcia tablicy pamiątkowej dokonał Pan Jan Maścianica Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski. Podczas tej uroczystości przedstawiony również został biogram Stefana Koprowskiego. Lekarz wet. Stefan Koprowski urodził się na Kresach Wschodnich II RP w woj. lwowskim w miejscowości Pawłów, pow. Radziechów. Po uzyskaniu dyplomu lekarza wet. na Wydziale Weterynaryjnym WSR we Wrocławiu w 1958r. na pozostałą część swojego życia zawodowego związał się z regionem warmińsko-mazurskim.

Swoją pierwszą pracę podjął jako ordynator w PZLZ w Niedzicy. Następnie pełnił obowiązki kierownika PZLZ kolejno w Szkotowie, Janowie i Janowcu Kościelnym (1959–1964) W 1964 r. został kierownikiem WIS przy ZM w Nidzicy, a w 1975 r. objął stanowisko Rejonowego Wet. Inspektora Sanitarnego w Nidzicy. W 1976 r. został głównym specjalistą ds. zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, początkowo w OT, a od 1977 r. w WZWET w Olsztynie, gdzie nawet po przejściu na emeryturę kontynuował pracę (na etacie st. inspektora WiW z właściwym sobie zaangażowaniem do końca życia). W okresie swojego pracowitego życia zawodowego bardzo aktywnie uczestniczył w zwalczaniu gruźlicy, brucelozy i enzoptycznej białaczki bydła. Na co dzień był człowiekiem komunikatywnym i bezpośrednim, zawsze z dużą życzliwością dzielił się posiadaną wiedzą i doświadczeniem zawodowym z kolejnymi rocznikami lekarzy wet. Swoją bogatą osobowością wzbogacił olsztyńskie środowisko zawodowe. Dzięki znakomitej pamięci i rozległym zainteresowaniom był postacią wyróżniającą się w weterynaryjnej społeczności. Stał się encyklopedią wiedzy ogólnej i żywą kroniką weterynaryjną. Jako patriota i humanista z zapałem pielęgnował najlepsze tradycje narodowe i wartości ogólnoludzkie. Charakteryzowały go otwarty umysł, tolerancja, życzliwość, duża wiedza i kultura, umiejętność pracy w zespole. Nigdy

nie tracił wiary w człowieka i głęboko wierzył w triumf humanizmu. Zapytywany o posiadanie tak szerokiego zakresu cennych cech swojego charakteru i umysłu, z właściwą sobie skromnością, przypisywał go swoim zacnym Nauczycielom i Profesorom z wrocławskiego Wydziału Weterynaryjnego, których wspominał z dumą i szacunkiem. W uznaniu jego aktywności i pracowitości wybrany został na okres jednej kadencji Prezesem ZLiTWet. Oddziału Olsztyńskiego, a następnie pełnił również funkcje członka Sądu Koleżeńskiego i członka Redakcji Biuletynu Warmińsko-Mazurskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

Był odznaczony wieloma odznaczeniami państwowymi i resortowymi oraz Srebrną i Złotą Odznaką ZLiTWet.

Zmarł 4 lutego 2000 r. w Olsztynie, pochowany został na cmentarzu w Lidzbarku Warmińskim. Zawód lekarsko-weterynaryjny stracił w osobie Stefana Koprowskiego ofiarnego lekarza wet., oddanego sprawom zawodu, prawego człowieka, szlachetnego nieodżałowanego Kolegę. Pozostał na zawsze w naszej pamięci jako rzecznik nieprzemijających wartości, miłośnik dziejów ojczystych i koneser wielkiej literatury polskiej.

W opracowaniu wykorzystano materiały z uroczystości wrześniowych w 2008 r. w Olsztynie.

XIV NASZE ZJAZDY KOLEŻEŃSKIE

I Zjazd Koleżeński Wrocław, 25 września 1993 r.

Zjazd odbył się 25 września 1993 r. z okazji 35-lecia ukończenia studiów na Wydziale Weterynaryjnym WSR we Wrocławiu.

Program zjazdu obejmował:

- zbiórkę uczestników w Katedrze Higieny Żywności i Ochrony Zdrowia Konsumenta;
- zwiedzanie Panoramy Raławickiej;
- Spotkanie w Sali wykładowej Katedry i Kliniki Chirurgii z Panem Dziekanem prof. dr. hab. W. Golnikiem oraz naszymi Profesorami z okresu studiów: B. Gancarzem, Z. Jarą, L. Ogielskim i G. Załuckim; otwarcia zjazdu dokonał Kol. E. Adamczyk i wygłosił przemówienie;
- okolicznościowe wystąpienie P. Dziekana, w trakcie którego zebrani zostali poinformowani o unowocześnianiu dydaktyki i prowadzonych badaniach naukowych na Wydziale; P. Dziekan życzył również zebranym Absolwentom udanego spotkania po długich latach;
- wykład prof. dr. G. Załuckiego pt. „Seks w powietrzu”;
- wspomnienia kolegów: M. Pietrzaka i J. Polkowskiego;
- sprawdzenie listy obecności;
- wspólny obiad w restauracji Sajgon;
- wieczorne „Zebranie Roku” w kawiarni Klubu Pracowniczego AR we Wrocławiu.

W zjeździe uczestniczyło 51 osób: E. Adamczyk, J. Bieżyński, L. Bładowski, R. Bochdalek, S. Drożdż, W. Dziedzic, S. Fedczyszyn, L. Frydrych, M. Gorczyński, W. Gronek, K. Jackiewicz, B. Jędrzak, M. Kensik, R. Kędzierski, M. Kierzkowski, K. Krasicki, Z. Kudybka, Z. Łupicki, S. Maliszewski, F. Matusiak, J. Michnar, Z. Napierała, P. Nimsz, J. Nowacki, J. Oborski, J. Orant-Wityk, B. Orleski, L. Patrzek, W. Pietrowski, M. Pietrzak, R. Piotrowski, J. Polkowski, B. Sarna, I. Sieczkowska-Radwańska, H. Sielicki, W. Skibińska-Skutecka, W. Spławski, K. Steć, S. Stępień, J. Suhecki, J. Sykulski, G. Szatko, R. Szewczyk, J. Szymański, J. Tatomir, L. Wasilewski, J. Węgrzyn, R. Wiśniewski, J. Zabiegała, W. Ździebło i S. Ziemniarski.

Dokumentacja:

1. Wspólne zdjęcie uczestników zjazdu przed budynkiem Katedry Chirurgii.
2. Wpis w Kronice Wydziału.
3. Wystąpienie Kol. E. Adamczyka.

Uczestnicy I Zjazdu Koleżeńkiego przed budynkiem Katedry Chirurgii

Spectabilis Decani, Panowie Profesorowie, miłe Panie i Panowie,

Kiedy w 1958 r. kończyliśmy studia, ostatni wykład pożegnalny, o który poprosiliśmy prof. Antoniego Banta, rozpoczął się znamienne. Otóż Profesor spojrzął po sali i wypowiedział te słowa: „Koledzy, tak patrząc na Was – myślę sobie – przecież to i ja niedawno byłem taki młody jak Wy, a teraz to już jestem stary dziad. Kole-dzy, powiedział nam Profesor, nigdy nie przypuszczałem, że mi to życie tak szybko przeminie”. Gdybyśmy dziś usłyszeli taką refleksję z ust 60-letniego wówczas prof. Banta, odpowiedzielibyśmy Mu: profesorze – Panu to tak dobrze mówić, bo Pan ma jeszcze przed sobą 30 lat życia, a z naszego grona już 1/3 rocznika przeszła w niebyt. Nie mieliśmy bowiem łatwego życia mimo obietnic i różnych inwokacji do instancji wyższych. Przeżyliśmy dwa okrutne reżimy, bo i okupację niemiecką, i tzw. demokrację ludowo-radziecką, a i te ostatnie lata trudno nam nazwać demokracją, skoro rządili nami malwersanci i piniacze, też powołując się na Matkę Boską i inne moce wytrząsane z rękawa. Nam – obecnym tu, jednak się udało, bo jak w komunikatach radiowych z 39 roku... Westerplatte trwa, Westerplatte broni się..., tak i my mieliśmy i mamy dość sił obronnych, żeby przeżyć, i obecnie, nie ufając już nikomu, sami, na własną rękę urządzić sobie godziwą jesień życia.

Dobrze też się stało, że grupa inicjatywna w osobach: L. Bładowskiego, R. Bochdalka, J. Nowackiego, no i mnie, postanowiła po tych 35 latach od uzyskania dyplomu, nareszcie się spotkać, choć jak wiecie, nie mieliśmy jeszcze wtedy uroczystości absolutoryjnych i nie powiedzieliśmy sobie wzajemnie – do zobaczenia! Władze Wydziału nie miały wtedy do tego głowy, a i sposób zorganizowania sesji egzaminacyjnej i nakazy pracy wyrwały co pilniejszych kolegów bardzo wcześniej z Wrocławia. Spotykamy się więc – po tych 35 latach, już w innych warunkach – zarówno wydziałowych, jak i naszych osobistych. Niektórzy z nas są już zupełnie wolnymi ptakami co to ani nie orzą, ani nie sieją, a jednak żyją. Nam tu na Uczelni grozi jeszcze 10 lat pracy. Ale co robić? Skoro takim na przykład, jak ja, któremu po 5 latach pracy w zawodzie wpadła zgubna myśl do głowy, że ... żadna praca nie hańbi..., i z nadzoru sanitarnego przeszedłem do pracy na Uczelni. Czy przegrałem? – nie sędzę. Czy Koleżanki i Koledzy z tzw. terenu przegrali? – też nie sędzę. Ci, którzy chcieli zrobić jakieś tam kariery, to je zrobili. Ci, którym na tym nie zależało, bo żyli równie ciekawym życiem wewnętrznym – też nie sędzę, że zmarnowali ten czas. Powiemy sobie o tym wieczorem na spotkaniu towarzyskim w Klubie Uczelnianym lub też na obiedzie w restauracji Sajgon.

Teraz patrząc na Was w nastroju bardziej optymistycznym niż wtedy prof. Bant, pragnę Was serdecznie powitać w murach naszej *Alma Mater* jako jeden z zasiedziały pracowników, w imieniu własnym i pozostałych Kolegów tu z Uczelni, no i wojewódzkiego lekarza wet. z Kalisza – L. Bładowskiego. Nie miałoby to spotkanie rangi akademickiej, gdybyśmy nie zaprosili na tę okazję aktualnego władającego Wydziałem Dziekana, no i naszych zacnych Profesorów.

Witam zatem Pana Dziekana – prof. dr. hab. Witolda Golnika. Witam obecnych tu Profesorów: B. Gancarza, Z. Jarę, L. Ogielskiego i G. Załuckiego. Witam także nasze Panie przynależne naszym Kolegom, a więc Szanowne Małżonki, witam WSZYSTKICH *en bloc* i każdego z osobna, i proszę Pana Dziekana o zabranie głosu.

II Zjazd Koleżeński – Wrocław, 28 lutego 1998 r.

Zjazd odbył się 28 lutego 1998 r. w Auli Leopoldyńskiej Uniwersytetu Wrocławskiego podczas szerszych uroczystości wydziałowych mających charakter szczególny. Łączyły one prawie wszystkie elementy akademickich wartości i poświęcone były:

- nadaniu najwyższej godności akademickiej, tytułu doktora *honoris causa* – prof. dr. hab. E. Deegenowi z Hanoweru;
- odnowieniu dyplomów lekarsko-wet. pierwszych absolwentów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu i Politechniki we Wrocławiu w 50. rocznicę ich uzyskania;
- promocji dr. n. wet., którzy stopień ten uzyskali w ostatnim roku;
- absolutorium absolwentów rocznika studiów 1992–1998, połączonemu z wręczeniem nagród i honorowych dyplomów;
- wysłuchaniu wykładu okolicznościowego prof. dr. hab. B. Tomaszewskiej nt. „Pszczoly znane i nieznanne”;

- wystąpieniu przedstawiciela rocznika studiów 1952–1958 – Kol. J. Bieżyńskiego, który w swoim przemówieniu nawiązał do wątku historycznego – Szkoły Weterynarii powstałej we Lwowie w 1881 r., a następnie przemianowanej na Akademię Weterynarii w 1896 r.

Jej rektor otrzymał wówczas prawo noszenia symboli najwyższej władzy uniwersyteckiej, w tym także togi z gronostajami. Absolwenci Wydziału Medycyny Weterynaryjnej dumni ze swej *Alma Mater* i jej wspaniałych tradycji – także jako samodzielnej szkoły wyższej postanowili w okrągłą rocznicę uzyskania praw akademickich przekazać jej symbol w postaci gronostajowych naszywek do togi dziekańskiej. Absolwenci rocznika 1952–1958 w imieniu wszystkich wychowanków Szkoły Weterynaryjnej okresu lwowskiego i wrocławskiego przekazali powyższy dar na ręce Dziekana Wydziału Medycyny Weterynaryjnej – prof. dr. hab. J. Nicponia, a JM Rektora AR we Wrocławiu – prof. dr. hab. T. Szulca poprosili o akceptację tego symbolu na todze dziekana Wydziału Medycyny Weterynaryjnej AR we Wrocławiu. Dar – gronostajowe naszywki – został wręczony przez delegację absolwentów tegoż rocznika w osobach: W. Skibińskiej-Skuteckiej, J. Orant-Wityk i M. Pietrzaka. Po uroczystościach oficjalnych – wieczorem odbyło się spotkanie koleżeńskie w Klubie Pracowniczym AR we Wrocławiu przy ul. Norwida, gdzie w miłej atmosferze połączonej z występami artystycznymi i piosenką zespołu „Fant” z udziałem naszego młodszego Kolegi R.C. Sokołowskiego wspomniano okres studiów, życie zawodowe i rodzinne oraz tych którzy już od nas odeszli. Z licznego grona naszych profesorów i egzaminatorów z przedmiotów zawodowych pozostało już tylko trzech: B. Gancarz, Z. Jara i G. Załucki. Wieczorne nasze spotkanie przez długie godziny umiłał nam również wspaniałymi dowcipami obecny z nami do końca – prof. dr G. Załucki.

W zjeździe udział wzięło 37 osób: E. Adamczyk, J. Bieżyński, L. Bładowski, R. Bochdalek, Z. Dobkowicz, L. Dydo, W. Dziedzic, L. Frydrych, B. Jędrzak, M. Kensik, R. Kędzierski, M. Kierzkowski, St. Koprowski, K. Krasicki, J. Maliński, F. Matusiak, J. Michnar, Z. Napierała, J. Nowacki, J. Oborski, J. Orant-Wityk, B. Orleski, L. Patrzek, K. Petyń, W. Pietrowski, M. Pietrzak, Br. Pohnke, I. Sieczkowska-Radwańska, H. Sielicki, W. Skibińska-Skutecka, E. Strzelczyk, G. Szatko, J. Sykulski, R. Szewczyk, A. Szlichta, J. Zabiegała i W. Żdziebło.

Dokumentacja:

1. Wspólne zdjęcie uczestników zjazdu w Auli Leopoldina Uniwersytetu Wrocławskiego.
2. Bochdalek R., 1999. Zjazd koleżeński absolwentów Wydziału Weterynaryjnego WSR we Wrocławiu rocznika 1952–1958 w 40-lecie ukończenia studiów. Biul. DIL – WET., V. 9, Nr 3 (35), s. 102.
3. Pietrzak M., 1999. Zjazd absolwentów rocznika 1958 r. Wydziału Weterynaryjnego we Wrocławiu. Biul. DIL – WET., V. 9, Nr 1 (33), s. 31.
4. Pietrzak M., 1999. Zjazd absolwentów rocznika 1958 r. Wydziału Weterynaryjnego we Wrocławiu. Życie Weterynaryjne. R. 74, Nr 2, s. 79.
5. Rybka R., Króliński J., 1998. Wielka gala. Biul. DIL – WET., V. 8, Nr 1 (29), s. 19.
6. Wpis w Kronice Wydziału.

Uczestnicy II Zjazdu Koleżeńkiego w Auli Leopoldina Uniwersytetu Wrocławskiego

Wręczenie gronostajowych naszywek do togi Dziekanowi Wydziału Medycyny Weterynaryjnej prof. dr. h.c. Józefowi Nicponiowi przez delegację absolwentów z 1958 r. w osobach: W. Skibińskiej-Skuteckiej, J. Orant-Wityk i M. Pietrzaka

III Zjazd Koleżeński – Wrocław, 30 czerwca 2001 r.

W związku z uroczystościami jubileuszowymi 50-lecia Akademii Rolniczej (WSR) we Wrocławiu odbył się 30 czerwca 2001 r. z okazji przełomu wieków kolejny Zjazd Koleżeński absolwentów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej rocznika studiów 1952–1958. Zjazd był częścią składową uroczystości wydziałowych. W programie zjazdu przewidziano:

- spotkanie uczestników w Katedrze Higieny Żywności i Ochrony Zdrowia Konsumenta;
- udział w wykładzie dr. hab. Z. Sołtysiaka pt. „Choroby prionowe u ludzi i zwierząt”;
- zwiedzanie miasta;
- wieczorne spotkanie w Klubie Pracowniczym AR.

Uczestnicy zjazdu otrzymali materiały odbywającego się w tym czasie IV Polonijnego Kongresu Lekarzy Weterynaryjnych, znaczek okolicznościowy zjazdu absolwentów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej we Wrocławiu oraz zdjęcie rzeźby kamiennej upamiętniającej obchody jubileuszowe Wydziału Medycyny Weterynaryjnej. Odświeżenie tej rzeźby miało miejsce dzień wcześniej, 29 czerwca 2001 r. podczas Polonijnego Kongresu Lekarzy Weterynaryjnych i Zjazdu Absolwentów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej. Wieczorne spotkanie upłynęło na wspomnieniach, a umilał je nam wspaniałymi dowcipami obecny z nami jak zawsze prof. dr G. Załucki. Rozchodziliśmy się z postanowieniem zorganizowania następnego zjazdu w 2003 r. (z okazji 45-lecia uzyskania dyplomów).

W zjeździe uczestniczyło 35 kolegów i 2 koleżanki. Ich obecność ilustrują zdjęcia wykonane przy rzeźbie kamiennej i przed wejściem do budynku Wydziału Medycyny Weterynaryjnej. Obecni byli: J. Bernacki, J. Bieżyński, L. Bładowski, R. Bochdalek, H. Czerski, Z. Dobkowicz, L. Dydo, W. Dziedzic, S. Fedczyszyn, L. Frydrych, B. Jędrzak, M. Kensik, R. Kędziński, M. Kierzkowski, K. Krasicki, T. Kuchniak, Z. Łupicki, Z. Moczulski, Z. Napierała, J. Nowacki, J. Oborski, S. Olender, J. Orant-Wityk, B. Orleski, L. Patrzek, K. Petyn, R. Piotrowski, M. Pietrzak, I. Sieczkowska-Radwańska, H. Sielicki, J. Suchecki, K. Steć, J. Sykulski, G. Szatko, A. Szlichta, A. Zalewski i W. Żdziebło.

Dokumentacja:

1. Wspólne zdjęcia uczestników zjazdu przed rzeźbą kamienną i przed wejściem do budynku Wydziału Medycyny Weterynaryjnej.
2. Bochdalek R., 2001. Zjazd koleżeński absolwentów Wydziału Weterynaryjnego WSR we Wrocławiu z roku 1958. Biul. DIL – WET., V, 11, Nr 3 (43), s. 134–135.
3. Bochdalek R., 2002. Zjazd absolwentów z 1958 r. Wydziału Weterynaryjnego we Wrocławiu. Życie Weterynaryjne. R. 77, Nr 2, s. 97.
4. Wpis w Kronice Wydziału.

Uczestnicy III Zjazdu Koleżeńskiego przed wejściem do budynku Wydziału Medycyny Weterynaryjnej

Uczestnicy III Zjazdu Koleżeńskiego przy rzeźbie kamiennej odsłoniętej 29 czerwca 2001 r.

IV Zjazd Koleżeński – Wrocław, 28 czerwca 2003 r.

Dnia 28 czerwca 2003 r. odbył się kolejny Zjazd Koleżeński lekarzy wet., którzy studiowali we Wrocławiu w latach 1952–1958.

W programie zjazdu znalazły się:

- spotkanie w Katedrze Higieny Żywności i Ochrony Zdrowia Konsumenta;
- zwiedzanie Miejskiego Ogrodu Zoologicznego w towarzystwie pracującego tam lekarza wet. T. Grabińskiego;
- biesiada piwna w barze „PRL” w Rynku;
- spotkanie towarzyskie w godzinach wieczornych w Klubie Pracowniczym AR.

Zdjęcie ze zjazdu przedstawia jego uczestników przy ustawionym na podwórzu AR kamieniu z napisem: „*Sapere aude* – Horacy” (czyli „odważ się być mądrym”). Akademia Rolnicza na przełomie wieków XX/XXI i tysiącleci MM/MMM.

Wieczorne spotkanie było powrotem do lat studenckich, okazją do rozmów i wspomnień. Wszyscy czuliśmy się szczęśliwi, że znowu byliśmy razem. Były też chwile zadumy, kiedy wspominaliśmy tych, którzy już odeszli na zawsze. Po serdecznym pożegnaniu rozchodziliśmy się z postanowieniem zorganizowania następnego zjazdu.

Uczestnicy IV Zjazdu Koleżeńskiego przy ustawionym na podwórzu AR kamieniu z napisem „*Sapere aude*” – Horacy

W zjeździe udział wzięło 38 osób, w tym 3 panie: E. Adamczyk, J. Bieżyński, L. Bładowski, R. Bochdalek, Z. Dobkowicz, L. Dydo, W. Dzedzic, L. Frydrych, K. Jackiewicz, B. Jędrzak, M. Kensik, R. Kędziński, M. Kierzkowski, K. Krasicki, Z. Kudybka, Z. Łupicki, Z. Moczulski, Z. Napierała, J. Nowacki, S. Olender, J. Orant-Wityk, B. Orleski, L. Patrzek, W. Pietrowski, M. Pietrzak, B. Pohnke, I. Sieczkowska-Radwańska, H. Sielicki, W. Skibińska-Skutecka, J. Sykulski, G. Szatko, A. Szlichta, K. Steć, J. Tatomir, J. Węgrzyn, J. Zabiegała, A. Zalewski, W. Ździebło.

Dokumentacja:

1. Wspólne zdjęcie uczestników zjazdu na podwórzu AR we Wrocławiu.
2. Bochdalek R., 2003. Zjazd absolwentów z 1958 r. Wydziału Weterynaryjnego we Wrocławiu. *Życie Weterynaryjne*, R. 78, Nr 12, s. 704.
3. Bochdalek R., 2002. Zjazd Absolwentów Wyd. z Wet. WSR/AR we Wrocławiu z roku 1958r. w 45. rocznicę uzyskania dyplomów. *Biul. DIL – WET.*, V. 13, Nr 3 (51), s. 163.
4. Bochdalek R., 2003. „Szafirowa rocznica absolwentów”. Zjazd Absolwentów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej z 1958 r. *Głos Uczelni. Biuletyn Informacyjny Akademii Rolniczej we Wrocławiu*, Nr 122, s. 26.
5. Wpis w Kronice Wydziału.

V Zjazd Koleżeński – Wrocław, 17 września 2005 r.

Absolwenci Wydziału Weterynaryjnego WSR we Wrocławiu studiujący w latach 1952 – 1958 świętowali swoją 47. rocznicę uzyskania dyplomów. Z różnych miast Polski w dniu 17 września 2005 r. na kolejny Zjazd Koleżeński przyjechały 3 koleżanki, 20 kolegów oraz 4 osoby towarzyszące. Prawie wszyscy zostali uwiecznieni na wspólnej fotografii, wykonanej przed wejściem do głównego gmachu Akademii Rolniczej przy ul. Norwida.

Uczestnicy zjazdu zgromadzili się najpierw w Katedrze Higieny Żywności i Ochrony Zdrowia Konsumenta u prof. dr. hab. E. Adamczyka, który w imieniu organizatorów powitał wszystkich przybyłych na zjazd. Minutą ciszy uczczono pamięć zmarłych w okresie od ostatniego zjazdu w 2003 r. kolegów: S. Olendra i F. Matusiaka. Następnie wszyscy udali się do Sali wykładowej Katedry Rozrodu Zwierząt, Chorób Przeżuwaczy oraz Ochrony Zdrowia Zwierząt, gdzie w Sali wykładowej wysłuchali wspaniałego, ilustrowanego przeźrocami wykładu prof. dr. hab. A. Dubiela pt. „Ochrona ginących gatunków zwierząt”. Zwiedziliśmy również laboratorium Kliniki, w którym dr n. wet. M. Klimowicz w bardzo przystępny sposób zapoznała z komputerową oceną jakości nasienia przy użyciu nowoczesnej aparatury.

W godzinach wieczornych w restauracji Inspiracja przy pl. Solnym odbył się przebiegający w serdecznej atmosferze bankiet, gdzie spędziliśmy razem kilka godzin. Był również z nami prof. dr. hab. A. Dubiel. Spotkanie stało się okazją do rozmów, odświeżeniem wspomnień, powrotem do lat studenckich. Poczuliśmy się znowu młodszy, zapominając o dolegliwościach stosownych do naszego wieku. Nie zabrakło też chwili refleksji i zadumy nad tymi z nas, którzy nie doczekali 47. rocz-

nicy uzyskania dyplomów. Po serdecznym pożegnaniu rozchodziliśmy się z postanowieniem zorganizowania znowu kolejnego zjazdu.

W zjeździe uczestniczyło 27 osób: E. Adamczyk, J. Bernacki, L. Bładowski z żoną, R. Bochdalek, Z. Dobkowicz, L. Frydrych, K. Jackiewicz, M. Kensik, R. Kędziński, M. Kierzkowski, B. Jędrzak, Z. Napierała, J. Nowacki, J. Oborski, J. Orant-Wityk, K. Petyn, M. Pietrzak, I. Sieczkowska-Radwańska, W. Skibińska-Skutecka, J. Sykulski z żoną, A. Szlichta z żoną, S. Ziemniarski z żoną i W. Ździebło.

Dokumentacja:

1. Wspólne zdjęcie uczestników zjazdu przed gmachem głównym Akademii Rolniczej we Wrocławiu.
2. Bochdalek R., 2005. Zjazd Absolwentów Wydziału Weterynaryjnego WSR/AR we Wrocławiu z roku 1958 r. – Biul. DIL – WET., V. 15, Nr 4 (60), s. 268.
3. Bochdalek R., Zjazd absolwentów z 1958 r. Wydziału Weterynaryjnego we Wrocławiu. Życie Weterynaryjne. R. 81, 2006, Nr 1, s. 77.
4. Wpis w Kronice Wydziału.

Uczestnicy V Zjazdu Koleżeńkiego przed gmachem głównym AR we Wrocławiu

VI Jubileuszowy Zjazd Koleżeński – Wrocław, 21 czerwca 2008 r.

Dnia 21 czerwca 2008 r. absolwenci Wydziału Weterynaryjnego WSR we Wrocławiu studiujący w latach 1952–1958 świętowali swoją 50. rocznicę ukończenia studiów, uzyskania absolutorium i otrzymania dyplomów. Z licznej grupy studentów, którzy rozpoczynali edukację weterynaryjną w 1952 r., dyplom lekarza weterynaryjnego w 1958 r. lub z różnych powodów nieco później uzyskało 140 osób. Z tej grupy dotychczas już zmarło 79 koleżanek i kolegów. Spośród żyjących udział w zjeździe wzięło 25 osób oraz 4 osoby towarzyszące. Wszyscy uczestnicy zjazdu zostali uwiecznieni na wspólnej fotografii.

Program zjazdu obejmował:

- zbiórkę uczestników jubileuszowego (złotego) koleżeńskiego zjazdu w Katedrze Higieny Żywności i Ochrony Zdrowia Konsumenta, gdzie wszyscy zostali serdecznie przywitani przez organizatorów oraz przyjęci herbatą, kawą i smakołykami;
- spotkanie absolwentów i zaproszonych gości w Sali wykładowej Katedry Epizootiologii i Administracji Weterynaryjnej; uroczystego otwarcia spotkania i jego prowadzenia podjął się Kol. A. Szlichta, wywiązując się ze swojego zadania w sposób znakomity;

Uczestnicy VI Zjazdu Koleżeńskiego przed budynkiem Katedry Epizootiologii i Administracji Weterynaryjnej

- wystąpienie prof. dr hab. B. Obmińskiej-Mrukowicz – Dziekana Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UP we Wrocławiu nt. osiągnięć Wydziału oraz najbliższych planów jego rozwoju;
- wykład wspomnieniowy wygłoszony przez prof. dr. hab., dr. *h.c. multi* R. Badurę nt. lwowsko-wrocławskiej weterynarii i wybitnych jej przedstawicieli w osobach Profesorów: A. Banta, Z. Markowskiego, T. Olbrychta, K. Szczudłowskiego, G. Poluszyńskiego i A. Zakrzewskiego;
- wystąpienie Kol. M. Pietrzaka – przedstawiciela Absolwentów nt. „Moje nie tylko studenckie wspomnienia”;
- Wystąpienie Kol. R. Bochdalka nt. „Pamięci Tych co odeszli”; po wymienianiu z imienia i nazwiska wszystkich, którzy już odeszli, minutą ciszy uczczono Ich pamięć; przytoczono słowa Wisławy Szymborskiej: „Umarłych wieczność dotąd trwa, dokąd pamięcią im się płaci”; w minionych 50 latach ziemską pielgrzymkę zakończyli i odeszli do Krainy Wieczności prawie wszyscy nasi Nauczyciele Akademicy – Profesorowie i Wykładowcy. Z grona absolwentów dotychczas już zmarło 70 osób;
- wręczenie przez Panią Prof. B. Obmińską-Mrukowicz – Dziekana Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UP we Wrocławiu Absolwentom obecnym na zjeździe pamiątkowych dyplomów ukończenia studiów w 1958 r. na Wydziale Weterynaryjnym WSR we Wrocławiu, stanowiących zarazem odnowienie dyplomów po 50 latach;
- wręczenie przez organizatorów zjazdu bukietu kwiatów Pani Dziekan i Panu Prof. R. Badurze.
- bankiet w godzinach wieczornych w Klubie Pracowniczym gmachu Centrum Naukowo-Dydaktycznego UP przy pl. Grunwaldzkim we Wrocławiu; wieczorne spotkanie odbyło się w miłej i koleżeńskej atmosferze, stając się okazją do licznych koleżeńskich rozmów oraz wspomnień z lat studenckich, a także zadumy nad przemijaniem.

W zjeździe uczestniczyło 25 osób + 4 osoby towarzyszące: E. Adamczyk, R. Bochdalek, Z. Dobkowicz, L. Frydrych, B. Jędrzak, K. Jackiewicz, M. Kensik, M. Kierzkowski, K. Krasicki, R. Kędziński, J. Nowacki z żoną, J. Orant-Wityk, B. Orleski, B. Pohnke z żoną, L. Patrzek, J. Polkowski, K. Petyn, M. Pietrzak, I. Sieczkowska-Radwańska, J. Sykulski z żoną, E. Strzelczyk, A. Szlichta z żoną, J. Węgrzyn, W. Ździebło i S. Ziemniarski.

Dokumentacja:

1. Wspólne zdjęcie uczestników zjazdu przed budynkiem Katedry Epizootiologii i Administracji Weterynaryjnej.
2. Bochdalek R., 2009. Jubileusz rocznika 1952–1958 Wydziału Weterynaryjnego we Wrocławiu. *Życie Weterynaryjne*. R. 84, Nr 8, s. 669.
3. Bochdalek R., 2009. Odnowienie dyplomów po pół wieku. *Biuletyn DIL – WET.*, V. 19, Nr 1 (73), s. 61.
4. Wpis w Kronice Wydziału.

Organizatorami wszystkich zjazdów byli: E. Adamczyk (I–VI), L. Bładowski (I), M. Kierzkowski (I–VI), J. Nowacki (I–VI) oraz R. Bochdalek (I–VI).

XV
MY POZOSTALIŚMY

1. Adamczyk Eryk
(Wrocław)
2. Bładowski Leszek
(Kalisz)
3. Błoniarz Władysław
(Zaczernie, pow. Rzeszów)
4. Bochdalek Roman,
(Wrocław)
5. Bolek-Grobelna Maria
(Zielona Góra)
6. Dobkowicz Zdzisław
(Opole)
7. Dziedzic Władysław
(Nowy Sącz)
8. Fedczyszyn Stanisław
(Rzepin)
9. Feliks Edward
(brak danych dot. miejsca pobytu)
10. Frydrych Leon
(Racibórz)
11. Godziszewska Julia
(brak danych dot. miejsca pobytu)
12. Gorczyński Maksymilian
(Grodziczno)
13. Jackiewicz Kazimierz
(Nowy Kisielin k. Zielonej Góry)
14. Janiak Tadeusz
(Gniezno)

15. Jędrzak Bolesław
(Ostrów Wlkp.)
16. Kaliński Józef
(Krapkowice)
17. Kędzierski Radosław
(Leszno)
18. Kierzkowski Marian
(Wrocław)
19. Klonowski Zbyszko
(brak danych dot. miejsca pobytu)
20. Kowalewski Edward
(Bydgoszcz)
21. Krasicki Kornel
(Gdańsk)
22. Kuchniak Tadeusz
(Wrocław)
23. Kudybka Zygmunt
(Polanica-Zdrój)
24. Masłek Jan
(Zielona Góra)
25. Maliszewski Stanisław
(Wrocław)
26. Matoński Jan (Grimm Herbert)
(Lauterbach, Niemcy)
27. Marcinowska-Śliwińska Ludmiła
(Strzegom)
28. Maczulski Zygmunt
(Polanica-Zdrój)
29. Naczek Józef
(Wejherowo)
30. Napierała Zbigniew
(Międzyrzecz Wlkp.)
31. Neukirch Tadeusz
(brak danych dot. miejsca pobytu)
32. Nowak Jan
(Ziębice)

33. Nowacki Jerzy
(Wrocław)
34. Norbert Feliks
(brak danych dot. miejsca pobytu)
35. Oborski Jan
(Kielce)
36. Orleski Bogdan
(Kalisz)
37. Patrzek Leonard
(Legnica-Ziemnice)
38. Petyn Kazimierz
(Kłomnice k. Częstochowy)
39. Pietrzak Mieczysław
(Września)
40. Pohnke Brunon
(Bolszewo)
41. Polkowski Jerzy
(Piotrków Trybunalski)
42. Prill Hubert
(Stelle, Niemcy)
43. Przybylak Henryk
(Ottawa, Kanada)
44. Radtke Janusz
(Solec Kujawski)
45. Sarna Bolesław
(Jaworzno)
46. Sieczkowska-Radwańska Irena
(Głuchołazy)
47. Spychalski Ziemowit
(Jelenia Góra)
48. Starzyński Edmund
(Wrocław)
49. Strzelczyk Eugeniusz
(Częstochowa)
50. Steć Kazimierz
(Domaszowice)

51. Sturgulewski Sławomir
(Kalisz)
52. Szatko Gerard
(Tarnów)
53. Szlichta Andrzej
(Częstochowa)
54. Sykulski Jan
(Stare Pole)
55. Tatomir Janusz
(Wrocław)
56. Turek-Wasilewska Eleonora
(Wrocław)
57. Wasilewski Józef
(Wrocław)
58. Westfal Czesław
(Wrocław)
59. Węgrzyn Józef
(Strzelce Opolskie)
60. Zalewski Andrzej
(Zielona Góra)
61. Ździebło Wincenty
(Jastrzębie-Zdrój)

XVI ZAKOŃCZENIE

Opracowanie to pt. „Złota Księga Roku. 50-lecie ukończenia studiów i otrzymania dyplomów (1958–2008)”, które oddajemy Koleżankom i Kolegom do rąk, jest historią jednego z roczników studentów Wydziału, którzy jako ósmy powojenny rocznik – studiuwali w latach 1952–1958 na Wydziale Weterynaryjnym WSR we Wrocławiu.

„Złota Księga Roku” powstała w 50. rocznicę ukończenia przez nasz rocznik studiów. Życzeniem „Złotych Jubilatów” jest pozostawienie pisemnego śladu oraz zebranych informacji w jednym opracowaniu. W historii Wydziału Medycyny Weterynaryjnej we Wrocławiu jest to trzecie opracowanie, jakie ukazało się drukiem po „Złotych Księgach Roczniaka”: studiów 1946–1950 (napisane przez J. Zwierzchowskiego) i studiów 1947–1951 (napisane jako praca zbiorowa pod redakcją P. Wyrosta).

W tym miejscu składamy podziękowania naszym Kolegom: Z. Dobkowiczowi, W. Dziedzicowi, J. Oborskiemu, M. Pietrzakowi, J. Sykulskiemu, L. Patrzakowi i A. Szlichcie za pomoc w zebraniu informacji i danych o naszych kolegach, niezbędnych przy opracowaniu biogramów.

W tym też miejscu wyrażamy podziękowanie Dolnośląskiej Izbie Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu za udzieloną nam pomoc finansową przy wydaniu drukiem tego opracowania.

SPIS TREŚCI

PRZEDMOWA (J. Twardoń)	5
I WSTĘP (A. Szlichta)	7
II WYDZIAŁ MEDYCYNY WETERYNARYJNEJ UNIWERSYTETU PRZYRODNICZEGO WE WROCŁAWIU. (ZARYS HISTORII I WSPÓŁCZESNOŚCI) (R. Bochdalek)	9
III DYSCYPLINY NAUKOWE WYKŁADANE NA STUDIACH WETERYNARYJNYCH WE WROCŁAWIU W LATACH 1952–1958 I ICH WYKŁADOWCY (PROFESOROWIE, DOCENCI, DOKTORZY, MAGISTROWIE, LEKARZE WET.) (A. Szlichta).....	13
IV MOJE WSPOMNIENIA Z OKRESU STUDIÓW (M. Pietrzak)	15
V STRESUJĄCA PRZYGODA NA EGZAMINIE (R. Bochdalek)	21
VI PIERWSZE PRAKTYKI ZAGRANICZNE STUDENTÓW WYDZIAŁU WETERYNARYJNEGO WSR WE WROCŁAWIU (R. Bochdalek) ..	23
VII DYPLOMY (R. Bochdalek).....	25
VIII STOPNIE I TYTUŁY NAUKOWE, SPECJALIZACJE ORAZ INNE KIERUNKI STUDIÓW (R. Bochdalek).....	31
IX ABSOLWENCI WYDZIAŁU I NASZEGO ROKU DLA WYDZIAŁU I UCZELNI (A. Szlichta).....	35
X UROCZYŚTOŚCI NA WYDZIALE Z OKAZJI 100-LECIA AKADEMII MEDYCYNY WETERYNARYJNEJ WE LWOWIE (1881–1981) I 40-LECIA WYDZIAŁU WETERYNARYJNEGO WE WROCŁAWIU (1945–1985) W 1985 I 1986 R. I NASZ UDZIAŁ W PRZEKAZANIU SZTANDARU UFUNDOWANEGO PRZEZ JEGO WYCHOWANKÓW (R. Bochdalek).....	37
XI BIOGRAMY (R. Bochdalek, J. Nowacki)	41
XII <i>PRO MEMORIA</i> (R. Bochdalek)	85
XIII SALA KONFERENCYJNA IM. STEFANA KOPROWSKIEGO (R. Bochdalek).....	87
XIV NASZE ZJAZDY KOLEŻEŃSKIE (R. Bochdalek)	89
XV MY POZOSTALIŚMY (R. Bochdalek)	101
XVI ZAKOŃCZENIE (R. Bochdalek).....	105

